

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

המנהל

3 דף
יחסים עם ארץ הכהונה
עם ארץ הכהונה
למדינת ישראל
4.86 - 3.88

מס' תיק מקורי

9730/7

מחלקה

אגף ראשי

שם תיק: צרפת - יחסים של ארץ הכהונה עם ארגוני
חבלה, גופים פלשתינאים וכו'
מזהה פיו: חצ-9730/7
מזהה פריט: 000fel9
כתובת 2-120-2-14-9
תאריך הדפסה 20/02/2017

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 3/7214

אל: המשור

מ: מריט, נר: 139, תא: 060388, חז: 1300, דח: ר, טג: שט

נד: 8

שמור/רגיל

אל אירונה 1

מאת הציר מריט

מכתב נציג אשף לראשי הערים

1. למרות התלהבותו של מצליח מנבל הקונסיסטואר לרעיון להחתיים את ראשי הקהילה בפרובינציה על מכתב המופנה לראשי הערים באיזורנו ובו מחאה על תוכן המכתב-הזהר לא בוצע בגלל התנגדותו של הקר ובסיסטואר, אלקאן.

2. נשיא הקריב תאו קליין הגיב על מכתבו של נציג אשף במכתב המופנה ליור המוציאה של ראשי ערים בצרפת-גירר ליורי המוציאה של ערים תאומות-מרוואה ליור האגודה של ראשי ערים ידודי ישראל מסמין ולנשיא הכבוד של ראשי ערים-נשיא הסינט מוהר(מכתב בדים)

3. מנבל הקריב זקלין קלר העבירה הנחיות לנציגי הקריב בפרובינציות וכבר היום דווח לו שראשי הערים לאחר התערבות נציגי הקריב במקום, העבירו מכתבו של נציג אשף ליורי ה PREFET לטיפולו מכתב קלר בדים.

4. בכורנת הקריב לפנות למזכלים של המפלגות הפוליטיות בדרישה להנחות את נבחריהם בהגובתם למכתבו של סוס וכן לפנות ליאנדרו, אשר לבטחון פניט. כדי להנחות ה REFETS שאליהם יפנו ראשי הערים באיזורם ליעוץ.

אבירן.===

ATTENTION:

RECEIVED

UNITED STATES GOVERNMENT
 OFFICE OF THE SECRETARY OF THE ARMY
 WASHINGTON, D. C.

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

1. THE SECRETARY OF THE ARMY HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE

2. THE SECRETARY OF THE ARMY HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE

3. THE SECRETARY OF THE ARMY HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE

4. THE SECRETARY OF THE ARMY HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE
 UNITED STATES GOVERNMENT HAS BEEN ADVISED THAT THE

UNITED STATES GOVERNMENT

RE: UNPAID CREDIT ADVANCE TO THE NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

3485

תאריך : 03.88 04
מספר החוץ-מחלקת הקשר

נכנס

בלמס

חוזם: 3,3485

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 72, תא: 030388, זח: 1800, זח: נר, טג: בל

נד: 8

בלמס/רגיל

אל אירופה-1

דע ממד

מאת מריס

צרכת אשף

(3) AFP שמארוק קדומי הגיע (3) למריס

ממקור פלסטיני שייפגש עם שהח ורימון, ישתתף בערב דיון

המאורגן על החוג צרכת-ערב.==

שוקת.===

104.3
צרכ

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, מרכז, רם, אמן, ממד, אירא, אירב

DATE : 05.02.

2530

REFUGEE STATUS

2000

$\lambda = 0.79 \times 10^{-6} \text{ m}$; $E = 1.88 \times 10^6 \text{ J mol}^{-1}$; $n = 1.33$; $d = 0.15 \text{ nm}$

ET-30

500 15.15

で、おかしな話だ。

Fig. 5. COT

УДК 62-50

(8) 908 ALBERTA HIGHWAY 167 VERNON

DATE OF LAST REVIEW: 08/14/2014 BY: [REDACTED] (FBI/DOJ) DATE: 08/14/2014

[illegible]

E. coli, $n=70$

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE

** נכנס

טורי

**

**

**

חוזם: 3,1146

אל: המשרד

מ-: פריס, נר: 19, תא: 010388, זח: 2000, דח: ר, טג: טר

נד: 8

3
104.3

טורי/רגיל

אל אירופה 1

מאת השגריר פריס טור

מכתב נציג אשן לראשי הערים. שלכם 614.

1. הגבתי בראיונות ל- EUROPE 1

ו- FRANCE INTERNATIONALE ביוזמתם של המראיינים.

2. הובטח לנו כי הנהלת הקונסיסטואר להניץ תגובה מתאימה

מטעם ראשי הקהילות היהודיות ברחבי צרפת לראשי הערים

שבאיזוריהם.

ר.1.

תב: שהח, ממנכל, ממנכל, אירא, אביטל, מעת, הסברה, תפוצות

RECEIVED
 DEPARTMENT OF
 JUSTICE
 OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
 WASHINGTON, D. C.

SEP
 1941

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

** ירצא

טורי

**

**

**

חודש: 2,17315

אל: מריס/514

מ-: המשדד, תא: 280283, דח: 1620, דח: 1, סג: סד

נד: 8

טורי/רגיל

השגריר.

שיחתך עם שר הפנים
PASQUA
שלך 453

המשדד המוניציפאלי הוא אכן הנוח ביותר לאשים כדי למתח את פעילותו העמולתית: שכן רק במישור זה יש לבעלי בריתו (ועיקר הטמלגה הקורנוסטית) תשתית ומשאבים לתמיכה בו. אנו עוזים להתמחות דומה גם באיטליה, וזה מחייב אותנו לתשומת לב מיוחדת וטיפול כרגע בקשרינו עם אישים בערי העדה הגדולה והויכוחיות, הן במגע ישירים והן באמצעות סניפי אגודות הידידות והקהילות היהודיות.

אירופה 1

מא

תפ: שחח, מכנל, ממכנל, אירא

נכנס

בלמס

חוזם: 2,5352

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 113, תא: 050288, חז: 2000, דח: ר, טג: ב

נד: 8

בלמס/רגיל

אל: אירופה 1

דע: ממ"ד בינ"ל-1

מאת: מריס

צרפת-אש"פ

1. אברהים א-טוט מנהל משרד אש"פ (4): האניה תצא בבל
אוכן מיוון ב-10.2

2. ביום שבת (6) תערך הפגנה למען המרי בשטחים ע"י
האחרגוניס המוסלמים במאריס.

שוקת.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מככל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמך, אירא, אירב,
מעט, הסברה, מזתים

OFFICE OF THE

SECRETARY

DEPARTMENT OF THE ARMY

WASHINGTON

2000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

נכנס

בלמס

חודש: 1/10905

אל: המשרד

מ-: מריט, נר: 297, תא: 180188, חז: 1500, דח: ר, סג: ב

נד: @

בלמס/רגיל

אל: אירופה-1

דע: ממ"ד

מאת: מריט

צרפת-אשף

"אלקבט" -- (17.1)

1. ההכנות לביקורו האחרון (9.1) של שהח הצרפתי לתוניסיה נשמרו בסודיות עד לרגע האחרון על מנת למנוע יוזמה פלסטינית לבקשת פגישה עמו מטעם יאסר ערפאת. לפיכך עד לרגע האחרון הכחישו הצרפתים קיום הביקור ואמרו כי אישיות אחרת נוסעת. כל זאת על מנת שלא לאפשר דלוג ערפאת מבגדאד לתוניסיה, כאשר נודע ביקור ריימון הובהר לגורמים הפלסטינאים הנוגעים בזכר ששהח יסאר בתוניסיה חמש שעות בלבד וכי הביקור יוקדש להכנת ביקורו של דה"מ האדי באקוש במריט. ידוע כי ריימון הינו שהח הצרפתי היחיד שלא נפגש עם ערפאת מאז קבלת התפקיד במאדס.

2. בעת ביקור דה"מ תוניסיה האדי באקוש במאדס הוא ביקש מבני שיחו נקיטת עמדה תקיפה נגד פעולותיה האלימות של ישראל בשטחים ותמיכה בנכוס ועידה בינ"ל. עד כאן.

שוקת

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, איראן, מרנז, ממד, רט, אמן

REPORT - 10.1.10

SECRET

1. INTRODUCTION

2. OBJECTIVE

3. SCOPE OF THE STUDY

4. METHODOLOGY

5. RESULTS

6. CONCLUSIONS

7. REFERENCES

8. APPENDICES

9. SUMMARY

10. ACKNOWLEDGEMENTS

The following report was prepared by the author in accordance with the instructions of the committee. It is intended to provide a comprehensive overview of the current state of research in the field of [illegible] and to identify areas for further investigation. The study was conducted using a combination of [illegible] and [illegible] methods. The results of the study are presented in the following sections.

The first section of the report provides a detailed description of the [illegible] used in the study. This includes a discussion of the [illegible] and the [illegible] used to collect the data. The second section of the report presents the results of the study. This includes a discussion of the [illegible] and the [illegible] used to analyze the data.

11. REFERENCES

12. APPENDICES

נכנס

בלמס

חידוש: 1/9682

ל: המשרד

מ-: מריס, גר: 281, תא: 150188, זח: 1700, דח: ר, טג: ב

נד: @

ולמס/רגיז

אל ממד - ערב 2 בינל 1

זע ארומה 1 ארומה 3

מאת כריס שוקה

ראיון ערמאת. בהמשך לעלנו 280.

בשולי הראיון מעירה הסראיינת CHIPAUX.

1. המנהיגות הסלסטינית צומה בעניין ותקווה לכנס הבא על מועדי ולכנס שרי החוץ הערביים לאחר מכן בתוניס (24.1) הכנס בתוניס עשוי לשגר משלחת לאומי ולבקש כנוס חרום של מועביט לזון ובעיית המזהה."

2. במליון של ערפת שודרת שביעות רצון שהמאורעות האחרונים שמו קץ לתוכנית הירזנית שנתמכה עי הסורים לחתור להסדר תון וחיקתו של אשפיי."

3. במכליה מוגישים העור תגובה סוביטית למאורעות. ייתנה להם הזדמנות להציג את עניין זכויות האדם ולהשיב בכך להבעות הזאגה הקבועות של רייגן באותו נושא. לא מובן מדוע איננו שורפים זאת י."

חפ: שהח, והח, שהבט, מנכל, ממנכל, ממנכל, ממנכל, אמנ, אירא, אירג, ארב, למזהים

100-100000
100-100000
100-100000
100-100000

100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000

100-100000

100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000

100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000

100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000

100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000

יוצא **

שמור

**

**

**

חוזם: 1,9351

אל: פריס/382, מנמת/169

מ-: המשרד, תא: 150188, זח: 1401, דח: מ, סג: ש

נד: ב

שמור/רגיל

אל: פריס

צרפת - אש"פ, שלכם 249.

א. אין לנו מידע על מקומות ביקוריו של אבו איאד באירופה, אולם בהתבטאותו לאלקבס (14) ציין באופן כללי כי קיים "מגעים חשובים מאוד" בנושא בשטחים בכמה בירות אירופיות, לא פירט באילו מדינות.

ב. לפי המידע שבידנו, אבו איאד לא נפגש בצרפת עם גורמים ממשתיים, אלא עם גורמי בטחון בכירים, כולל שר הפנים הצרפתי. אבו איאד מחליף עמם אנפורמציה בענייני טרור. ידוע על ביקורו בצרפת בנושא זה בראשית שנת 1987.

ערב 2

מא/מס

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, אירא

נכנס

בלמס

חוזם: 1,3926

אל: המשרד

מ-: מרינ, נר: 262, תא: 140183, זח: 1900, דח: נר, טג: 1

נד: 8

9

37 104.3

בלמס/רגיל

אל: אירופה 1

מאח: הציר פריס

1. להלן הודעת הרצין לאחר המגישה בין שה' יח לנציג
 אש' י' ב' פריס, שארבה בחצי שעה:-

LE GOUVERNEMENT FRANCAIS CONDAMNE LES MESURES D'EXPULSION
 N QUI VIENNENT DE FRAPPER QUATRE HABITANTS DES
 TERRITOIRES OCCUPES ET QUI ONT CHASSE DE LEUR PROPRE
 PAYS DES PERSONNES QUI Y SONT NEEES ET QUI Y ONT
 VECU JUSQU'ALORS.

LE GOUVERNEMENT AVAIT MIS EN GARDE ISRAEL DES LE
 31 DECEMBRE DERNIER CONTRE DE TELLES DECISIONS. IL
 RAPPELLE QU'ELLES CONTREVIENNENT AUX DISPOSITIONS
 INTERNATIONALES RELATIVES A LA PROTECTION DES PERSONNES
 CIVILES EN TEMPS DE GUERRE, QUI PREVOIT QUE LES
 EXPULSIONS DES PERSONNES PROTEGEES SONT INTERDITES
 QUELQU'EN SOIT LES MOTIFES IL ESTIME QUE CES
 EXPULSIONS SONT DE NATURE A PERPETUER L'ETAT DE
 TENSION EXISTANT ACTUELLEMENT DANS LES TERRITOIRES
 OCCUPES.

802-575-2770

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2. סוס תאר את כגישתו עם שה'יח ב- CHALEREUX והודיע
בענין האניה שצריכה לצאת לעזר עם תרומות ומזמן ש'

M. RAIMOND A PRIS NOTE DU PROJET DU BATEAU A GAZA
ET ASSURU QU'IL LE SOUMETTRA A SES SERVICES POUR
ETUDE.

תב: שהח,מכנל,ממכנל,אירא,אירוב,ר/מרכז,ממו,רס,אמן,אביסל,מעט,
הסדרה

THE NATIONAL ARCHIVES
COLLEGE PARK, MARYLAND 20740

RECORDS OF THE
UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

משרד החוץ-כוחלקת הקשר

8949

15.01.88 : ואוין

נכנס **

שטר

**

**

**

חוזם: 1,3949

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 249, תא: 140183, זח: 1850, דח: מ, סג: ש

נד: 8

372 104.3

שמור/מידוי

אל: ממד' - שר-2

זע: איוונה-1

סאח: מריס

צרמת- אשמי

1. לפי ייקבטי (14) אבו איאד מוסר שביקר ומזריו ומריס
בימים האחרונים, ביקש תמיכה לרעיון שיגור נוחות בינלי
ליושעי, הנושא יידון במועצת הליגה בחנויס ו-24.

2. בגיקוויס קוזמיס כאן התקבל אבו-איאד בדרג משהח'
וכנראה גם בדרגי שירותים. נורה על מידע, ונשחזל לברר
במקביל על סגטיו.

תפ: שחח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמך, אירא

1972-8-27

972-611-1111

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8946

תאריך: 15.01.83

נכנס

בלמס

חידום: 1,3946

אל: המשרד

מ: מדינת ישראל, נר: 259, תא: 140188, זח: 1800, דח: ר, סג: ב

נד: 8

בלמס/רגיל

אל אירופה-1

זע: ממד

מאת: מדינת

צרפת-אשף

AFP (14) בגישת שהח רוימוך עם אברהים טוס מנהל משרד
אשף. טוס תאר את הבגישת כחמה, העלה:

א. מטעם חנה סניורא

ב. תכנית שיגור אנית הסיוע לעזה.

ג. דברי א-נוס שהח רוימוך רשם לפניו נושא האניה והבטיח
שהגורמים הנוגעים בזכו יבוקר הנושא. הארגונים
הדולנטרים שיזמו תכנית שיגור האניה הם.

A. MRAP

B. ETIMOC ULU COMITE FRANCAIS CONTRE LA FAIM ET
POUR LE DEVELOPEMENT

C. LE SECOURS CATHOLIQUE

D. LE SECOURS POPULAIRE

E. M HACQUES GAILLOT SOUTIEN DE L EVEQUE D EVREUX

חפ: שהח, והח, שהבט, מנכל, ממנכל, ממנכל, ממד, רס, אמך, אירא, אירב,
מזחית, מתאסשטחים, בהנא, הסברה

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

10-10-10

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס

בלמס

חוזם: 1/6169

אל: המשרד

מ-פריס: 177, תא: 110188, חז: 1800, דח: ר, סג: ב

נד: 8

בלמס/רגיל

אל: אירופה 1

וע: ממייך בינייל 1

מאת: פריס

3/54
300

צרפת-שראל-אשן

1-לה-מונו (8) שהח ריימון יוקר בשבת זו בתוניס למספר שעות. מטרה עיקרית-היוזק היחסים עם המשטר החוש. אמור להסיר את אי הנחות שנוצרה עקב זחיית ביקור השר לדצמבר בעקבות שפעת. המחלה היתה בעיקרה דיפלומטית ואשר היא נועדה למנוע פגישת ריימון עם עראפאת משום התנגדות וזהם שיראק ברגע האחרון. בביקור הנוכחי לא צפוי מפגש עם עראפאת ומוטב שכן שכן העניין הביולטרלי מצדיק את עצם הביקור

2. AFP (8): בתגובה לשאלה שהופנתה לדובר הרציף: חזר ואישר כי זחיית הביקור נבעה "מסיבות בריאות"

3. אל-קבט (7): ייקבט (9) מפאריז. שגריר מזינה ערבית שאל אישיות צרפתית מדוע ממצרפת ונשיאה אינט נוקטים בעמדה ברורה ונוקשה לגיכוי המאורעות בגדה ובעזה תוך הסתפקות ב"הנעת דאגה" זאת לעומת עמדה ממברייטניה שהיתה הרבה יותר ברורה בגבויה. האישייות הצרפתית הסבירה זאת על רקע הבחירות הקרובות ומשום שכמה אלפי קולות יהודים עשויים להכריע בבחירות לנשיאות.

שוקת==

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ת.פ. : שהח, מנ. ממכנל, אירא, ר/מרכז, ממד, רס, אמן

RECEIVED BY THE BUREAU OF THE ARMY

6171

משרד החוץ-מחלקת הקשר
סודי ביותר

תאריך : 12.01.88
דף 1 מתוך 2
מס' 6 מותק 10

נכנס **

**

**

* חוזם: 1,6171

* אל: המשרד

* מ-: מריס, נר: 175, תא: 110188, זח: 1720, דח: נר, סג: טב

* נד: פ

9

* סודי-ביותר/רגיל

* אל: מנהל אירופה 1

* טאט: השגריר מריס

* סודי-ביותר

* מבישת ערמאת-ריימונד.

* עלן--198.

* אין מקום לעמת הידיעות, בנקשתן, שהרי ידוע לנו שריימונד
זחה

* נטיעתו הקודמת לטוניסיה לא בשל מחלה אלא בשל התערבות
שיראק ברגע האחרון. הזכר עתה נחלת רבים כי התפרסם
מאמר ראשי של יילה-מונדי

* (8/1).

* העיתוי לזיקור שני בטוניסיה נבחר רק לאחר שרודא שערמאת
איננו

* יכול להיות בטוניסיה. על כן מסר לי הבוקר שיראק עצמו.

* הצהרת ריימונד מהבוקר, שעליה הינן מזווח, הינה מס
שפתיים אן עובדה

* שריימונד יהיה שר החוץ הצרפתי היחיד שלא נגש ובנראה

1. The first item is a letter from the
2. The second item is a letter from the
3. The third item is a letter from the
4. The fourth item is a letter from the

5. The fifth item is a letter from the
6. The sixth item is a letter from the
7. The seventh item is a letter from the
8. The eighth item is a letter from the

9. The ninth item is a letter from the
10. The tenth item is a letter from the

11. The eleventh item is a letter from the
12. The twelfth item is a letter from the

13. The thirteenth item is a letter from the

14. The fourteenth item is a letter from the
15. The fifteenth item is a letter from the

16. The sixteenth item is a letter from the
17. The seventeenth item is a letter from the

18. The eighteenth item is a letter from the
19. The nineteenth item is a letter from the

20. The twentieth item is a letter from the

南
南
南
南
南
南
南
南
南
南
南
南

*עדמאת עד סיום כהונת הממשל הנוכחי בהטחתו של שיראק
*לי.

770*

שם: ש.ה.ח. סגן כל, ממנכל, אירא

10

Today we did two parts of **22** **Maths** **Unit 1** **Lesson 1** **Page 1**

SECRET

TOP SECRET

RECEIVED BY THE SECRETARY OF THE ARMY

1954

1. The following information is being furnished to you for your information.

2. The information is being furnished to you for your information.

5271

תאריך: 19.01.88 **משרד החוץ-מחלקת הקשר**

שמו

ירצא **

**

**

**

חוזם: 1,5271

אל: מריט/198

מ-: המשרד, תא: 100188, זח: 1445, דח: מ, טג: ש

נד: &

שמו/מיוזי

השגריר

לשלן 152

104.3
ציד

פגישת ערפאת ריימונד. ריימונד עצמו התראיין הבוקר ברדיו צרפת (שידורים בייל) ואמר שהיה מוכן לפגישה עם ערפאת ושיחסינו עם אש"פ מצויינים ומגעיו בפאריס עמם שוטפים. הקריין הוסיף שהפגישה עם ערפאת לא יכלה להתקיים משום שערפאת בבגדוד. תרצה ודאי לעמת זאת עם המידע שהברקת.

מנהל אירופה 1

יא/א

תפ: שהח, ממככל, ממככל, אירא, ר/מרנז, ממד

SECRET
SECURITY INFORMATION

TOP SECRET - COMINT - (S) - (U) - (F) - (C) - (R) - (D) - (E) - (G) - (H) - (I) - (J) - (K) - (L) - (M) - (N) - (O) - (P) - (Q) - (R) - (S) - (T) - (U) - (V) - (W) - (X) - (Y) - (Z)

TOP SECRET

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

SECRET - SECURITY INFORMATION

* 5159

מספר החוץ-מחלקת הקשר

* תאריך : 1.88

* נכנס **

* סודי ביותר

* דף 1 מתוך 2

* עותק 16 מתוך 32

* **

* **

* **

* חוזם: 1,5159

* אל: המשרד

* מ- פריס, נר: 153, תא: 080188, זח: 1900, דח: מ, סג: סב

* נד: 8

* סודי ביותר / מידי

* אל י. לאור סמנכל מזתים

* דע לשכת מנכל ארופה 1

* מאת פריס שוקת

* סילקו לשלך בנושא

* 1. מאחצ' עם דסטרמו, יועץ לנושאי טרור ברציף (8)

* א. מהמידע שבידו סוכני אבו נדאל נתקלו בצוות היאכטה

* בשעת עגינתה בלרנקה ובשומעם את שפתם הפלמית חשבו

* שהם דוברי עברית. הספינה נחטפה לאחר צאתה מלרנקה

* כנראה בכוון לחוף לבנון.

* ב. לאחר שהתבררה לאנשי אבו נדאל הטעות הם מחפשים דרך

* לצאת מהענין בכבוד, אך דורשים להדבר עם גורמים רשמיים

* ובבלגיה ובצרפת. הצרפתים מסרבים לנהל מום עם אבו נדאל.

* ג. ביטריין, נשיא אגודת הסולידריות צרפת-ערב מנהל

* את המומ' על דעת עצמו. כנראה יצליח לשחרר את שתי הבנות

* של גאקלין, אך אנשי אבו נדאל מסרבים לנהל עמו מומ'

* לגבי יתר הצוות ללא מנדט ממשלתי. כך איפוא, חזר בידיים

* ריקות מביירות וטריפולי.

* ד. דטרליין ייפגש הערב (8) עם דסטרמו לדווח. בקשתי מהאחרון

* לעדכנני והוא גלה נכונות.

3 רב
104.3

107

6212

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 2 *
* עותק 16 מתוך 32 *

* 2. דסטרמו מכהן גם כמזכל החוג לידידות עם הערבים. פרו
* ערבי ידוע ורב שיחותינו (בחלקם בערבית) הוא מקדיש
* לשכנעני בצדקת הענין הפלסטיני (אומר שהוא מקיים קשר
* עם האשם מוצטפה ועהל פאהום בנו של חאלד פאהום -
* עוזרי ערפאת לנושאים ישראליים). עם זאת, האיש פתוח לדיאלוג
* ומוכן אף לספק מידע, אני מניח משקולים וקריטריונים
* שלו.

* 3. לאור הנל מציע שתעביר אלי שאלותיך ואנסה לברר אצלו

* תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ליאור, מזתים, אירא*

אין להעביר את המסמך ללא אישור משרד החוץ

2-11-54
2-11-54

1. The first part of the report is a description of the work done during the last year. This includes a list of the projects completed and a summary of the results. The second part of the report is a discussion of the work done during the last year. This includes a list of the projects completed and a summary of the results. The third part of the report is a discussion of the work done during the last year. This includes a list of the projects completed and a summary of the results.

2. The second part of the report is a discussion of the work done during the last year. This includes a list of the projects completed and a summary of the results. The third part of the report is a discussion of the work done during the last year. This includes a list of the projects completed and a summary of the results.

3. The third part of the report is a discussion of the work done during the last year. This includes a list of the projects completed and a summary of the results. The fourth part of the report is a discussion of the work done during the last year. This includes a list of the projects completed and a summary of the results.

נכנס

בלמס

חוזם: 1,1637

אל: המשרד

מ-פריס, נר: 2, תא: 020188, זח: 1230, דח: מ, סג: ב

נד: 8

בלמס/מדי

אל ממד'

דע אירופה 1 הסברה

מאת: פריס

ראיון ערפאת לנובל אוברזרבטור (1/1)

להלן תרגום קטעים נבחרים (בסדר שונה מהמקור)

ש- מה מטרתך כיום?

ת- תמיד אותה (מטרה) להגיע למדינה עצמאית בכל חלק משטחה

של פלסטין הכבושה שיתפנה עי' הישראלים או שישוחרר

על ידינו. אחכ' לכוונן קונפרדרציה עם הירדנים, המצרים

הסורים ומדוע לא-גם עם הישראלים. אגלה לך גלוי- ב

24 דצמ' קבלתי אגרת מב' של מפאי מר אריה הס, החתומה

עי' שנים עשר חברי מפלגת העבודה, באגרת מובע גנוי לכל

המתרחש בעזה ובגדה המערבית ומועלה בפירוט הרעיון

לכוונן קונפרדרציה ישראל-פלסטין. אני מוכן להדבר עמם.

ש- אם תהיה וועידה בינל, תהיה זו הפעם הראשונה שתמצא

עצמך יושב לשולחן אחד עם מנהיגים ישראלים...

ת- כן, לידעתך, אם אבוא לוועידה מעין זו לא יהיה זה

כדי להתדיין עם אחינו הסורים, הלבנונים, המצרים או

הירדנים, אינני מנהל מוס עם שדים ורוחות אלא עם אויב

שהוא ישראל. אני מתמודד עם מציאות ועם עובדות.

ש- מה אתה מצפה מהאמריקנים ?

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ת- זה פשוט הנשיא רייגן מדבר ללא הפסקה על זכויות האדם בהתייחסו ליהודי בריהם... אני פונה לדעת הקהל האמריקנית ולדעת הקהל בעולם: אנו חמשת המליון הפלסטינאים, אנו ייצורי אנוש, יש לנו זכות קיום כמו כל העמים האחרים, האדמיניסטרציה האמריקנית תמכה בזכות ההגדרה העצמית של 1900 תושבי פולקלאנד, מדוע לשלול זאת מחמשת מליוני הפלסטינאים? האם אין זכות ההגדרה העצמית אחת מעקרונות החוקה האמריקנית?

ש- האם אתה חושב כי האמריקנים יסכימו לכנוס וועידה בינל למזהת, זו שאתה תובע מזה שנים רבות?

ת- שאלה זו הועלתה במפגש הפסגה בווינגטון, לפי הדיווח שמסר לי בשבוע שעבר בבגדד סיטנקו, שליח מיוחד של משהח הסוויאטי, האמריקנים הסכימו בפעם הראשונה לעקרון הוועידה הבינל, ארהב ובריהם החליטו להמשיך ולבדוק נושא זה ברמה של מומחים.

ש- אך הישראלים ממשיכים להתנגד לעקרון הוועידה...

ת- שים לב, בשלב זה האמריקנים מקבלים את הרעיון בלבד הם לא שנו את דעתם לגבי פרטים מסויימים, חשובים מאד אך הם אינם עניינים, בעקרון לרעיון עצמו.

ש- מה יהיה הסטאטוס של ירושלים בקונפדרציה, עיר חצוייה לשנים כמו ברלין?

ת- מדוע לא

ש- אך בכל אופן אין זו דוגמא כה מוצלחת.

ת- אך זה תקדים קיים מאז 45 שנה, אם חלוקת ירושלים מאפשרת לנו להשיג שלום, מדוע לא?

ש- אלה הוראות הנכם נותנים לפעילי אשף בשטחים?

ת- לאמיתו של דבר איננו נותנים הוראות או פקודות, אנו עושים יותר אנו מקיימים מגע עם המנהיגים ועם הוועדות העממיות בערים, בכפרים ובמחנות זו פעולה מתואמת בין הוועד הפועל לבין הארגונים המקומיים. במקור, כפי שהנך יודע, פרוץ המרי היה במידה רבה ספונטני, עכשיו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הוא מאורגן, תנועה ספונטאנית לא היתה יכולה להמשיך
זמן כה ארוך. נכנסנו לשלב קשה. הצבא הישראלי פתח
במסע מעצרים מאסיבי לפי המידע שלנו יש כ 6000 עצורים
מאז תחילת המאורעות. מאז 72 לאחר חזרתו של רבין מארהב
היו 1740 מעצרים, העצורים מרוכזים ב-4 מחנות שאנו
מכירים : בסרפנד, אנצאר 2, עזה דהריה מדרום לחברון
ואחד בין שכם ורמאללה. מספר ההרוגים 62 ולא 20. וספרנו
533 פצועים. יש לי מסמכים המוכיחים מספרים אלה.

ש- ממשלה פלסטינית ?

ת- מאז פרוץ המרי הוועד הפועל של אשף מכונס באורח
קבוע ב-22.12 מספר חברים בוועהפ' העלו את ההצעה, התחלנו
לדון ברעיון ובקשתי את אניס אל-קאסם האחראי לוועדה
המשפטית שליד הוועד המרכזי ללמוד את הנושא על כח
היבטיו, פוליטי, משפטי ודיפלומטי.

ש- האם הנך בעד ?

ת- יודע אכן כיצד פועל אשף ? אנכי דימוקראט אינני
יכול להביע את דעתי לפני ההצבעה, אינני רוצה להשפיע
על איש, בכוון זה או אחר.

ש- מתי יוחלט בעניין ?

ת- בשבועות הקרובים, תחילה עלינו להתייעץ עם מספר
מדינות ערב ומדינות ידידותיות אחרות, זה עניין חשוב
ביותר.

ש- תדונו בכך עם בריהם, עם ארהב ?

ת- בין הידידים שנתייעץ עמם תהיה גם בריהם' ואם נחליט
הרי ברור שנודיע על כך לארהב, לא חסרים לנו צנורות
להודיע להם על כך.

שוקת===

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, קלוורי, מעת,
הסברה, לעמ, דוצ-ים, דוצ, פזנר, צנזורצבאי, אירא, אירב, מזתים,
מתאסשטחים, מצפא

THESE ARE THE RESULTS OF THE
TESTS CONDUCTED AT THE
FACILITY ON 10/10/50. THE
RESULTS SHOW THAT THE
FACILITY IS CAPABLE OF
HANDLING THE LOADS
APPLIED TO IT. THE
FACILITY IS CAPABLE OF
HANDLING THE LOADS
APPLIED TO IT.

THE RESULTS OF THE
TESTS CONDUCTED AT THE
FACILITY ON 10/10/50
SHOW THAT THE FACILITY
IS CAPABLE OF HANDLING
THE LOADS APPLIED TO IT.
THE FACILITY IS CAPABLE
OF HANDLING THE LOADS
APPLIED TO IT.

THE RESULTS OF THE
TESTS CONDUCTED AT THE
FACILITY ON 10/10/50
SHOW THAT THE FACILITY
IS CAPABLE OF HANDLING
THE LOADS APPLIED TO IT.
THE FACILITY IS CAPABLE
OF HANDLING THE LOADS
APPLIED TO IT.

THE RESULTS OF THE
TESTS CONDUCTED AT THE
FACILITY ON 10/10/50
SHOW THAT THE FACILITY
IS CAPABLE OF HANDLING
THE LOADS APPLIED TO IT.
THE FACILITY IS CAPABLE
OF HANDLING THE LOADS
APPLIED TO IT.

THE RESULTS OF THE
TESTS CONDUCTED AT THE
FACILITY ON 10/10/50
SHOW THAT THE FACILITY
IS CAPABLE OF HANDLING
THE LOADS APPLIED TO IT.
THE FACILITY IS CAPABLE
OF HANDLING THE LOADS
APPLIED TO IT.

THE RESULTS OF THE
TESTS CONDUCTED AT THE
FACILITY ON 10/10/50
SHOW THAT THE FACILITY
IS CAPABLE OF HANDLING
THE LOADS APPLIED TO IT.
THE FACILITY IS CAPABLE
OF HANDLING THE LOADS
APPLIED TO IT.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1639

תאריך: 05.01.88

נכנס

בלמס

חוזם: 1,1639

אל: המשרד

מ-פריס, נר: 6, תא: 020188, זח: 1300, דח: ר, סג: ב

נד: a

בלמס/רגיל

אל מנהל הסברה

דע ממד אירופה 1

מאת הסברה/פריס

אברהים סוס

1. בהמשך לקו שנוקט נציג אשף בהתבטאויותיו-פירוט על נימת הייאוש וחוסר הישע- הוא יצא לרגל השנה החדשה ויום הפתח בקריאה לממשלה ולעם הצרפתי להקדיש מחשבה לקרבנות הדיכוי ואי הצדק בארץ הקודש, למשפחותיהם, לילדים בני ערובה של מכונת המלחמה הישראלית וכו'. קריאתו של סוס צויינה במהדורות החדשות ברדיו ובטלביזיה אמש ובעתונים אחדים היום.

2. בראיון באנטן 2 אמש, טען סוס שהעובדה שיום הפתח עבר ללא מהומות איננה כשלון לאשף אלא לישראל שהיתה חייבת להכניס רכב משוריין לשטחים לראשונה זה 20 שנה. הנימה הכללית בתקשורת היא שהשקט היחסי ב-1.1 איננה אלא אתנחתא וכי התפרצויות חדשות הן רק עניין של זמן.

3. בתגובה על רעיון מינהל ירדני בעזה, אמר סוס לכתב

העתון

LE MATIN שחוסייין לא יכול לקבל בשום אופן הצעה זו ואם עזה מורעלת עבור הישראלים. תהיה כזו גם עבור הירדנים.

דדן. ===

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמנ, אירא, אירב,
מעת, הסברה, מזת ים, מתאסשטח ים

20425

תאריך : 12.87. משורר החוץ-מחלקת הקשר

נכנס

בלמס

תרגום: 20425, 12

אל: המשורר

מ: פריס, נר: 475, תא: 301287, דח: 1800, דח: סג: ב

נד: 8

אל מנהל להסברה

ג: אירופה 1

מאת הסברה פריס

הפגנה פרו פלסטינאית בפריס

אמש התקיימה הפגנה מול משרד החוץ הצרפתי, מאורגנת
על אגודת צרפת-פלסטין למינהן בתמיכת גורמים קומוניסטים.
השתתפו כ- 200 איש ביניהם בלטר המפגינים ממוצא
ערבי שצעקו סיסמאות בערבית (פלסטין תנצח) נוספו דגל
אשף. לא היו נאומים ואיש לא יצא לקראת המפגינים.

וידן.==

חפ: שח, ממנכל, ממנכל, אירא, אביטל, הסברה, נהנא, ליאור, מזתים

10-10-68

10-10-68

10-10-68

10-10-68

10-10-68

10-10-68

10-10-68

10-10-68

10-10-68

10-10-68

10-10-68

10-10-68

10-10-68



פאריס, 28.12.87
ז טבת תשמ"ח
261

[Handwritten signature]

אל : אירופה 1,
ממ"ד, הסברה
מאת: עתונות, פאריס

337 104-3

הנדון: ראיון עם יאסר ערפאת
לדו"ח תקשורת שלי מ-15/12

רצ"ב ראיון עם ראש אש"פ שפורסם ב-"LIBERATION" ב-21/12.
בדבריו בולטות כמה נקודות:
- דרישה למשלוח כח רב-לאומי לשטחים.
- הוצאה בקשרים ושתוף פעולה עם כוחות איסלאמים בשטחים.
- שימוש בביטוי "ג'יהאד" ע"מ להגדיר את המהומות בשטחים.
- אישור לכך שהמהומות קשורות לכשלון אש"פ ²פיסגת עמאן.

[Handwritten signature]
בברכה,
יוש עמישב

העתק: הציר, כאן

L'OLP ANNONCE 53 TUES, LES ISRAÉLIENS 15

Yasser Arafat: « Nous ferons tout pour aggraver la crise israélienne »

Interrogé à Bagdad récemment, le président de l'OLP fait le point sur la situation dans les territoires occupés et réclame l'envoi d'une force internationale..

Les propos de Yasser Arafat dont nous publions ici des extraits résumés ont été recueillis le 14 décembre à Bagdad par Hamida Na'ana, journaliste arabe, au cours d'un entretien d'une heure dont la version complète sera publiée début janvier par la revue arabe publiée à Londres « *Al-Tadamon* ».

Quelle analyse faites-vous des événements actuels à Gaza et dans les territoires occupés de Cisjordanie ?

Yasser ARAFAT. — Ce soulèvement répond à la politique dite de « la main de fer » décidée récemment par le gouvernement israélien, à la majorité et non à l'unanimité. C'est une politique qui vise les Palestiniens dans l'ensemble des territoires occupés, et notamment dans l'enclave de Gaza. L'armée israélienne a été chargée d'exécuter cette politique à partir du 7 décembre. D'où la multiplication des exactions et la riposte palestinienne qui s'en est suivie. Je relève que, contrairement au communiqué mensonger des autorités israéliennes d'occupation, la mort des quatre premières victimes n'était pas due à un accident de voiture mais à des tirs de l'armée (voir sur ce point l'encadré de notre correspondant en Israël ci-dessous. NDLR.).

Cette politique israélienne, véritable terrorisme d'Etat, est exécutée avec la pleine approbation des Etats-Unis. L'armée israélienne utilise des armes américaines pour agresser notre peuple, ce que la loi américaine interdit formellement. Je pose la question à l'opinion publique mondiale et américaine en particulier: alors que Reagan se fait le défenseur des juifs d'URSS, que fait-il des droits de l'homme quand il s'agit des Palestiniens ?

Le soulèvement actuel n'est pas le premier mais il est le plus violent. La politique israélienne a été dénoncée par l'ensemble de la presse mondiale, y compris la presse israélienne. Certains

Réactions

PAPE. Je n'ai pas demandé dimanche que des solutions pacifiques soient trouvées pour mettre fin aux violences. « La terre où Jésus est né ne peut pas continuer à être le théâtre de violences, de conflits et d'injustices, qui entraînent des souffrances pour les populations dont je me sens particulièrement proche », a déclaré le pape, s'adressant de sa fenêtre à plusieurs milliers de fidèles rassemblés sur la place Saint-Pierre.

LIBAN. Dix mille Palestiniens et Libanais ont manifesté dimanche matin dans la ville sunnite de Saïda, chef-lieu du Liban-Sud, en solidarité avec le « soulèvement » dans les territoires occupés par Israël. Les Palestiniens ont défilé de leur camp d'Ain Al-Héloué jusqu'au centre de la ville, où ils se sont mêlés au rassemblement organisé par les partis de gauche et les intégristes sunnites libanais.



Arafat : je demande que le peuple palestinien ne soit pas laissé seul face à l'occupation.

journaux d'Israël ont même affirmé qu'il est impossible de résoudre le problème des territoires avec la politique de « la main de fer ».

Que préconise l'OLP pour faire face à cette situation ?

Y.A. — Nous avons pris contact avec l'ensemble des membres du Conseil de sécurité de l'ONU, y compris le représentant américain auquel nous avons fait parvenir un message par l'intermédiaire de l'Italie. Le groupe arabe des Nations unies a obtenu à notre demande une réunion d'urgence du Conseil. Notre mémoire insiste sur trois points :

- Protection des droits civils et humanitaires du peuple palestinien.
- Protection de ses droits politiques, y compris son droit à l'autodétermination.
- Protection internationale pour notre peuple dans les zones occupées.

Qu'entendez-vous par protection internationale ?

Y.A. — L'engagement de forces internationales pour la protection de notre peuple dans les territoires occupés. Elles sont comme vous savez présentes dans la région: sur le Golan, dans le Sinaï (Force multinationale), au Sud-Liban (FINUL), outre des observateurs en Cisjordanie et à Gaza: ce sont eux qu'il importe de soutenir avec une force effective.

Des voix en Israël mettent en garde contre la croissance démographique en Cisjordanie et à Gaza. Cela signifie-t-il la fin de la politique de coexistence entre Arabes et Israéliens, qui fut à l'honneur dans les années 70 ?

Y.A. — Israël fait sans aucun doute

face à une crise profonde dans les territoires occupés. La bombe palestinienne n'est pas seulement démographique. C'est une lutte générale qui concerne le peuple dans son ensemble, enfants et vieillards compris. Je ne vais pas prendre les devants et suggérer des solutions aux Israéliens. Notre position politique reste le retrait israélien de tous les territoires occupés, palestiniens et arabes. Nous ferons tout ce qui est en notre pouvoir pour aggraver la crise israélienne.

Cela signifie que vous avez un plan pour accroître la tension ?

Y.A. — Sans aucun doute. Notre plan concerne à la fois la lutte armée, qui n'a jamais cessé, et la lutte populaire, politique et civile.

Quelle serait votre position si on vous proposait aujourd'hui un retrait israélien total à Gaza ?

Y.A. — C'est une hypothèse improbable. Ne croyez pas un seul instant que les Israéliens vont se retirer d'un seul pouce de territoire arabe sans que nous payions le prix fort.

Pensez-vous qu'une telle situation pourrait malgré tout conduire l'armée israélienne à se retirer d'au moins une partie de l'enclave ?

Y.A. — Je ne crois pas que les partisans de « la main de fer » dans les territoires optent pour une telle solution. Tout montre au contraire qu'Israël a pris une décision d'escalade dans la violence et que nous devons nous préparer à une lutte de longue haleine.

Qu'en est-il des groupes islamiques dans les territoires, y a-t-il une coordination entre ces groupes et l'OLP ?

Y.A. — Aucune force n'agit en soli-

taire. Il n'y a qu'un peuple palestinien dans toutes ses tendances, militant pour le même objectif. Vous aurez remarqué que lors du Conseil national palestinien d'Alger, nous avons tenu à ce que toutes ces tendances soient représentées: islamiques, nationalistes, marxistes. Toutes œuvrent en faveur de la libération de la Palestine.

Les islamistes hésitent à s'engager dans la lutte violente. Leur participation aux mouvements actuels marque-t-elle leur ralliement aux thèses de l'OLP ?

Y.A. — Le soulèvement dans les territoires occupés est la victoire de personne et la victoire de tous. Dans une période de libération nationale, il est du devoir de toutes les forces palestiniennes de participer à ce Jihad (« guerre sainte », NDLR) contre l'occupation. Ce qui se passe aujourd'hui est une traduction dans les faits du programme palestinien qui exige de faire face par tous les moyens à l'occupation. Les mots d'ordre du soulèvement sont ceux de l'OLP et les portraits brandis par les manifestants sont ceux de Abou Ammar (nom de guerre d'Ara-

Combien de morts palestiniens ?

D'après l'armée israélienne, les accrochages dans les territoires occupés ont fait 15 morts: 11 à Gaza et 4 en Cisjordanie. Il s'agit de personnes qui sont tombées sous les balles de l'armée.

L'OLP annonce 53 morts, chiffre qualifié de « fantaisiste » par les Israéliens. Les Palestiniens des territoires occupés, mieux informés, fixent le nombre de tués à 19. La différence entre ce chiffre et le bilan dressé par Tsahal tient au calendrier du décompte.

fat, NDLR). Nous pouvons dire que la lutte palestinienne a atteint désormais une telle maturité que tous combattent sous les mêmes mots d'ordre, avec une même volonté, exactement comme lors de la guerre des camps palestiniens au Liban. Un journaliste me faisait remarquer récemment que le soulèvement était le fait de groupes étrangers à l'OLP. Je lui ai répondu que je m'en réjouissais car cela signifie que notre programme a été adopté par tous, y compris ceux qui étaient le plus éloignés de nous.

Ce qui se passe aujourd'hui dans les territoires peut-il accélérer la tenue d'une conférence internationale sur le Proche-Orient ?

Y.A. — Non, je ne le pense pas. L'administration américaine est aveugle, comme le gouvernement israélien.

Américains et Israéliens ne considèrent qu'un seul droit, qu'une seule sécurité, ceux d'Israël. L'administration américaine est incapable de considérer le droit des Palestiniens, elle ne pense pas à un Etat palestinien, elle ne s'inquiète pas de la sécurité des Palestiniens ni des Arabes.

Vous n'êtes donc guère optimiste sur l'avenir de cette conférence...

Y.A. — Je le suis beaucoup moins. Hélas! La raison de mon pessimisme c'est l'attitude du président Reagan lors du sommet américano-soviétique de Washington. Lorsque Gorbatchev a abordé la question de la conférence internationale et a proposé des garanties pour qu'elle se tienne, Reagan a répondu par des généralités concernant la question des juifs d'URSS ou l'affaire d'Afghanistan.

Qu'attendez-vous des pays arabes à ce stade ?

Y.A. — Je demande que le peuple palestinien ne soit pas laissé seul face à l'occupation. Etait-il logique que le sommet arabe d'Amman (novembre 87, NDLR) accorde une aide financière à la Syrie et refuse de nous accorder de quoi aider la lutte de notre peuple dans les territoires occupés? Je souhaite que le soulèvement actuel rappelle les Arabes à leur devoir concret, comme ils s'étaient engagés à Amman.

Propos recueillis par Hamida NA'ANA (extraits résumés par la rédaction de Libération)

Sh.C.

Libération 29/12/77

ז' בטבת התשמ"ח

28 בדצמבר 1987

1196

104.3
370

אל : י. עמישב, פאריס

מאת: מנהל אירופה 1.

Dossiers de l'Ecran : הנדון :

עוד לענין התכנית ההיא - רצ"ב מכתב של ה-A.J.C.
לשגריר צרפת בושינגטון. לידיעתכם.

בברכה,

מ. בבלי.

V. 1000 1000 10

10 1000 1000

1000

1000 1000 1000
1000 1000 1000

1000
1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000
1000 1000 1000

1000

1000

AMERICAN JEWISH CONGRESS



STEPHEN WISE CONGRESS HOUSE • 15 EAST 84TH STREET • NEW YORK, N. Y. 10028 • (212) 678-4500

PHILIP BAUM
ASSOCIATE EXECUTIVE DIRECTOR

December 10, 1987

His Excellency Emmanuel de Margerie
Ambassador of France
4101 Reservoir Road, N.W.
Washington, D. C. 20007

Your Excellency:

I am writing to express our grave concern over the November 17th decision by the French state television's second network to yield to the PLO representative's demand to bar the participation of Israeli representatives at a "Screen Files" broadcast on Arabs and Jews in Israel.

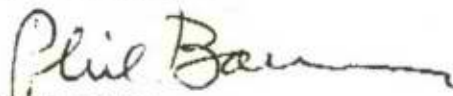
We find it deeply disturbing that an agency connected to the French government should have any dealings with the PLO, an organization responsible for countless terrorist acts against innocent civilians and whose constitution calls for the destruction of Israel. It is particularly troubling to us that this agency should submit to demands made by such organization and agree to participate in an act of boycott toward the State of Israel, a nation that has always been friendly to France.

We believe that acts such as this encourage the perpetrators of international terrorism--an outcome hardly in accord with Prime Minister Jacques Chirac's pledge upon taking office last year to undertake "very significant strengthening" of measures to fight terrorism or with your own Washington Post article a month later in which you stated that the French government "has always been and will continue to be resolute" in its response to terrorism.

Furthermore, this act of boycott aids and abets those who strive to delegitimize the State of Israel, an honored and responsible member of the community of nations. Recourse to boycotts also establishes a dangerous precedent which could readily be turned against other nations as well, perhaps even France itself.

We therefore call on the French government to take all the necessary measures to prevent the recurrence of such acts in the future.

Sincerely,


Phil Baum

PB:po

מושרד החוק-מחלקת הקשר

18481

תאריך : 28.12.87

נכנס **

שמו

**

**

**

חוזם: 12,18481

אל: המשרד

מ-: פריס, נר: 417, תא: 271287, זח: 1700, דח: מ, סג: ש

נד: 8

שמו/מיד

אל: לשמנכל

דע: אירופה 1

מאת: שוקת פריס

חטופי היאכטה-אבו נדאל

מרדיו המזרח' בפריס (28) שיו'ר אגודת הסולידריות הערבית
צרפתית, לוסיין ביטליין הודיע כי נמסר לו מקבוצת
אבו נידאל שהם עומדים לשחרר את שתי בנותיה של ז'אקלין
וואונט. הוסיף שהמידע נמסר גם לממצרפת. אין תגובה
מהרציף.

שוקת

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, אירא, ליאור,
מזתים, ממד, לוברני

מס' ת.ת. 1
דואר נכנס
27-12-1987

עיריית ירושלים
بلدية اورشليم - القدس
MUNICIPALITY OF JERUSALEM

9

ירושלים

לשכת ראש העיר
ديوان رئيس البلدية
Mayor's Office

ירושלים, ב' בטבת תשמ"ח
23 בדצמבר 1987

אל: מר מ. בבלי - מנהל ארופה 1

204-3
305

מאת: יועץ מיוחד לראש העיר

קונכל צרפת בירושלים סיפר לקונכל האמריקאי כאן
ששגרירים כבגדד פגש את ערפאת שאמר לו שלא יהיו
חגיגות חג המולד השנה בבית לחם.

ב ב ר כ ה,
שמואל אבנח

העתק: ד"ר י. ביילין - מנכ"ל מדיני
מר י. ענוג - משנה למנכ"ל
מר י. ליאור - סמנכ"ל מזתי"ם
לשכת השר

חוזם: 12,16348

אל: המשורר

מ-: פריט, נר: 380, תא: 231287, חז: 1700, דח: ר, טג: ב

נד: פ

אל: אירופה 1

מאת: פריט

צורת-אש"פ

טו"צ (22) שאש"פ ביקש מצרפת סיוע הומניטרי לתושבי
יפ"ע, נוכח קשיי האספקה באיזור. הסיוע יועבר דרך
סט"ת, או כל אירגון הומניטרי אחר.

הבקשה הוגשה ע"י אברהם א-סרס, נציג אש"פ בפריט.
הידיעה לא אושרה ממקורות הרצ"ף.

שוקת.

תפ: שהח, והח, מנכל, ממנכל, שהבט, ממנכל, אירא, ליאור, מזתים, ברנט,
ארבל, ר/ מרכז, ממד, מח אסשטחים, דס, אמן

THE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D. C. 20535

MEMORANDUM

TO :

FROM :

SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

* 14088

* תאריך : 12.87 מועד החוץ-מחלקת הקשר *

* דף 1 מתוך 2 *

* עותק 7 מתוך 12 *

* סודי ביותר *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* ** *

* חרזם: 12,14088 *

* אל: המשרד *

* ט-: פריס, נר: 329, תא: 201287, חז: 1630, דח: נר, סג: 10 *

* נד: 6 *

* סודי ביותר/רגיל *

* אל: אירופה 1 *

* מאת: השגריר, פריס *

* צרפת - המאורעות ביוש'ע. *

* בהמשך לשלנו 320 *

* מבוז'רן שתיאר השתלשלות מבגש שיראק עם השגרירים הערביים *

* כוללהלן: *

* א. בתחילה התקשר שגריר סדוקו שהוא זקן השגרירים הערביים *

* וביקש את המגישה עם שיראק מבלי להודיע שהוא בא בלויית *

* סוס, ראש משרד אש'פ בפריס. *

* זמן קצר לפני המגישה הוחלט לבקש הבהרה על המשתתפים *

* ואז הודיע המרוקאי כי בהנחיית ממשלתו עליו לנלול *

* נציג אש'פ במשלחת. *

* ב. שיראק הבהיר אישית למרוקאי את הסתייגותו לגבי הכללת *

* איברהים סוס והזכיר לו כי בארוחה שערך לכבוד השגרירים *

* הערביים במטיביון בעבר, נתבקש איברהים סוס שלא להשתתף. *

* אכן לא השתתף בארוחה ארוחה. (זאת בתיקון לשלנו 320). *

* ג. המרוקאי עמד על הכללתו של איברהים סוס או אז שיראק *

* התנה שהאיש לא יפתח את פיו במשך המבגש. *

* ד. מחמת איחור מעומס התנועה המבגש אין 5 דקות. שיראק *

* לא לחץ יזי השגרירים כדי להמנע מללחוץ יזי א. סוס *

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
עותק 7 מתוך 12

שלא נצה את ניר ונמנע ממתן הודעות ביציאה מהמטיוניון.

סופר==

רם/

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, אירא, ר/מרכז

* TELETYPE UNIT

* TELETYPE UNIT

* TELETYPE UNIT

* TELETYPE UNIT

* TELETYPE UNIT

* TELETYPE UNIT

* TELETYPE UNIT

* TELETYPE UNIT

2-2-12-1987

ה'ק"ל

AMBASSADE D'ISRAËL



שגרירות ישראל

פריס כו כסלו תשמ"ח

17.12.1987

מס' 272

אל:גב' ליוזה סביר, הסברה/מידע

מאת: יועץ הסברה, פריס

9

כ"ב
1043

הנדון: פעילות אש"פ בצרפת

רצ"כ קריאה שהופצה ע"י רשימה של אירגונים פרו-פלסטינאים לרגל הכ"ס בנובמבר. דרך אגב, בגוף המודעה מצויין שלמעלה משני מיליוני פלסטינאים חיים ביו"ש ועזה.

בברכה

דוד דרון

העחק: אירופה 1
ממ"ד

Appel pour la Journée de Solidarité avec le Peuple Palestinien

29 novembre 1987

L'Assemblée Générale de l'ONU a déclaré le 29 novembre Journée Internationale de Solidarité avec le Peuple Palestinien.

Depuis 40 ans, le peuple palestinien subit un calvaire : exil et massacre en 1948, occupation de la Cisjordanie et de Gaza en Juin 1967, massacre de Tell al Zaatar au Liban en 1976, massacre de Sabra et Chatila en 1982. Tant que le peuple palestinien n'aura pas de patrie, tant qu'il vivra en exil, considéré partout comme un intrus, la tragédie continuera.

La population palestinienne, estimée à 4,5 millions, se trouve dans sa plus grande majorité dispersée et privée de toute possibilité de retour sur sa terre. Plus de 2 millions de Palestiniens vivent en Cisjordanie et dans la bande de Gaza, sous le régime d'occupation militaire israélienne, soumis à des lois d'exception (emprisonnement sans jugement, destruction de maisons, couvre feu...), aux agressions des colons israéliens. Cette situation a été condamnée par l'ONU en 1975 comme une forme de racisme et de discrimination raciale.

Aujourd'hui, en Palestine occupée, dans les camps du Liban, de Syrie, de Jordanie, les Palestiniens ont besoin de votre solidarité pour qu'ils puissent faire aboutir leur aspiration à l'établissement de leur Etat indépendant, sous la direction de leur seul représentant légitime : l'OLP.

afin que les souffrances, les massacres collectifs, prennent fin,
afin que l'Etat palestinien voit enfin le jour,
pour une conférence pour la paix au Moyen Orient avec la participation de l'OLP
à égalité avec les autres participants

**portons en signe de solidarité l'emblème de la
Palestine en cette journée qui est celle des Palestiniens**

EGALITE ET LIBERTE PARTOUT, POUR TOUS

Union G. Etudiants de Palestine, Jeunes Maghrébins de France, A. Médicale Franco-Palestinienne, France-Palestine,
Mouv. Jeunes Arabes, Espérance Arabe, Ass. Solidarité Franc-Etrang Paris VIII, Comité Franc. Patrimoine Cult.
Palestinien, Comité Palestine Vaincre, PC Libanais, Expression Magh au Féminin, ASAF

נכנס

בלמס

חוזם: 11/21033

אל: המשרד

מ: מריט, נר: 459/תא: 291187, זח: 1800, דח: נר, טג: ב

נד: מ

בלמס/רגיל

אל: ממ"ד

דע: אירופה 1

מאת: מאריט

אש"פ.

מראיון יאסר ערמאת לתחנת השידור "א-שרק"י המאריטאית
לרגל ה-29/11. בקורות עקירות (מהאזנה):

1. בעד חוצנו ממספר פלסטינים שאחמד גבריל שלה להלחם
בצי"א. רובם כבר חזרו ללבנון. אין מקום להעורבות
פלסטינים במלחמה המצערת בין יויוניו הלבנים ויויוניו
הצי"איים.

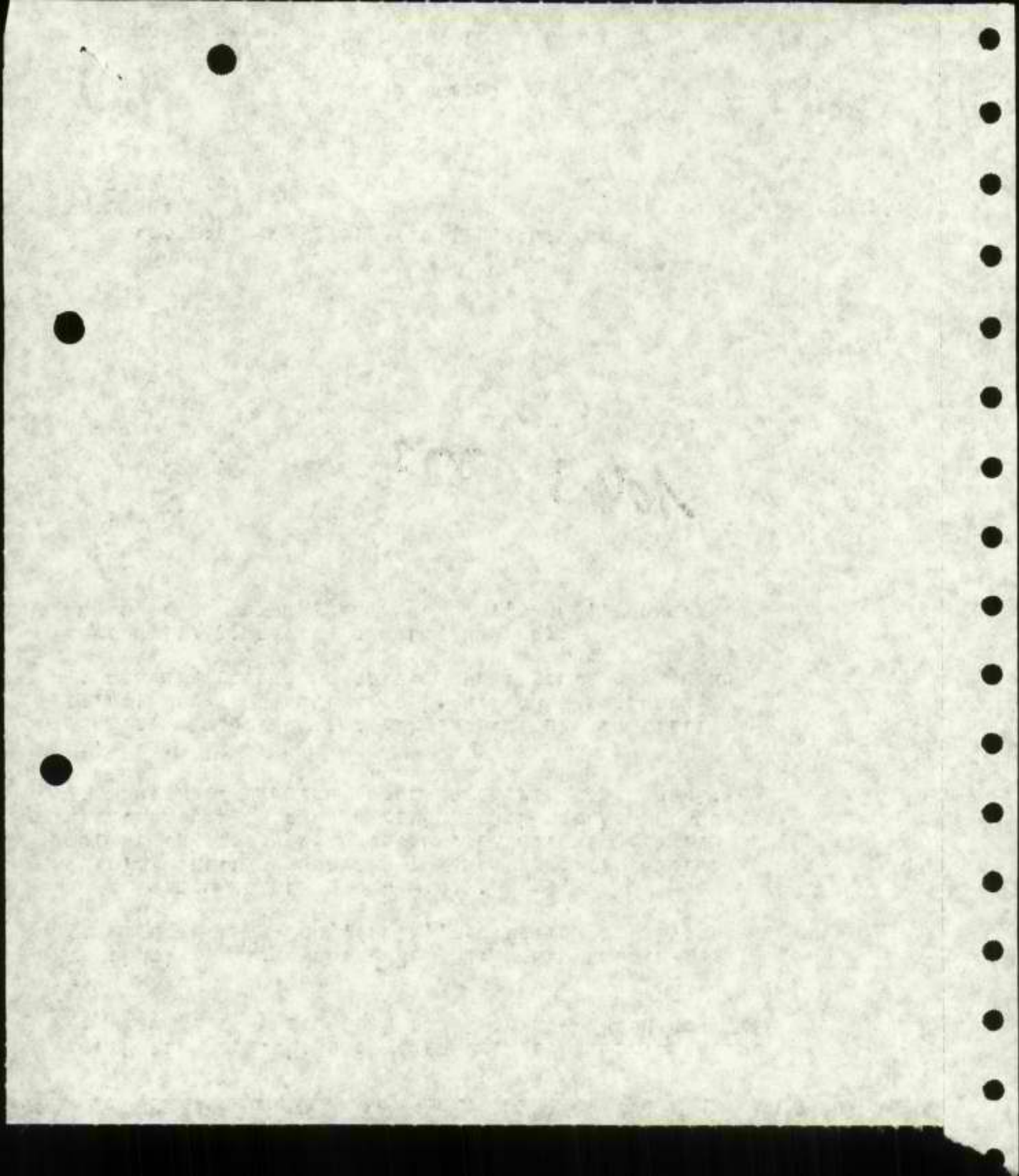
2. מבחיש שהיתה נסיגה במעמד הפלסטינים בפסגת עמאן.
הדושיה נועדה מלכתחילה לדון בסכסוך במפרץ. אנו מרוצים
מתוצאותיה. בנושא הפלסטיני רציני התייחסות לוועידה
הבינ"ל, זכויות הפלסטינים והחלטות פאס. (לא התייחס
להעדר אזור החלטות פאס - א.ש.).

3. אישר שהיו מגעים "עצומי" דוירביים עם אסד בפסגה
בתורן בן ג'ידה. לאחרונה קבל שתי אגרות מסוריה והשיב
עליהן.

4. אישר כי נשאר יום נוסף בעמאן על מנת לשוחח עם המלך
בתורן צדאס חרטיין. סוכם לחוש הדיאלוג הירדני-פלסטיני.

377
104.3

6



משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. הכתיש בני הסכום לקבל החלטה 242. ב-74 כבוד טען שאינו
יכול לקבלה בגובה משום שהיא מתיוחסת לפלסטיונים כפליטות
בלבד. הנוסח המקובל עליו - קבלת כל החלטות האו"ם.

שוקת==

רט/

הפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, ממנכ"ל, ממנכ"ל, רט, אהן, אירא, אירב,
מעת, הסברה, מזרחים



18/8

5/11

אליה

En catastrophe

הרצב
לכבד
הבהו
אלא-הין

3 כס 3 104.3

בברכה
שגרירות ישראל בפרס

Avec les compliments de
L'AMBASSADE D'ISRAEL
à Paris

COMMUNIQUE DE PRESSE DE L'AMBASSADE D'ISRAELLE 18 NOVEMBRE 1987

L'Ambassadeur d'Israël en France, Ovadia SOFFER, déplore que les pressions exercées par l'OLP sur les organisateurs du débat prévu hier soir aux dossiers de l'écran, aient amené à l'annulation de la participation israélienne à ce débat.

La raison donnée à cette annulation, c'est-à-dire l'absence d'une participation palestinienne, n'est pas acceptable du point de vue israélien.

Les autres personnalités israéliennes invitées avaient fait savoir dès le début qu'elles ne pourraient en aucun cas débattre avec un invité détenant un poste de responsabilité au sein de l'OLP, organisation vouée à la destruction d'Israël.

D'autre part, des personnalités palestiniennes, dont une figure connue des territoires administrés, qui avait été acceptée comme partenaire de discussion par les Israéliens, semblent avoir subi des pressions et des intimidations selon la ligne habituelle de l'OLP qui a prouvé une fois de plus qu'elle constitue un obstacle majeur à tout dialogue constructif.

On doit regretter que les Israéliens se soient vus privés du droit d'expression de façon arbitraire par les organisateurs de l'émission.

FRFR

FRAN180 4 TA 0217 FRA /AFP-D641

France-Israel-OIP flt1

- Un des invités de l'émission "dossiers de l'écran" envisage de saisir la justice et les instances politiques

- Protestation de l'ambassadeur d'Israël et du représentant de la Ligue arabe

PARIS, 18 Nov (AFP) - Un des invités des "dossiers de l'écran" diffusé mardi soir sur Antenne 2, M. Abdel Wahab Darawisha, député travailliste israélien d'origine arabe, a déclaré mercredi à l'AFP qu'il "envisageait de saisir la justice et les instances politiques à la suite du préjudice moral qu'il a subi" du fait de sa mise à l'écart de cette émission.

L'émission avait pour thème "Juifs et Arabes en Israël".

"Antenne 2 m'a informé deux heures avant le début de l'émission que je ne figurais plus parmi les invités, alors que j'avais donné mon accord pour débattre avec des journalistes français. C'est un comportement révoltant et irresponsable qui porte atteinte à ma dignité personnelle et à celle du public que je représente", a-t-il ajouté dans une déclaration faite en arabe depuis Paris.

M. Darawisha a "déploré le fait qu'une occasion ait été perdue d'offrir une tribune pour un dialogue israélo-palestinien", estimant que "la loi israélienne interdisant tout contact avec l'OIP a constitué un obstacle à la participation des personnalités israéliennes".

suivra

AFP 181200 NOV 87

FRFR

FRAN181 4 TA 0214 /AFP-D642

France-Israel-OIP flt2

Un des invités ...

PARIS - De son côté, M. Ovadia Soffer, ambassadeur d'Israël en France, "a déclaré que les pressions exercées par l'OIP sur les organisateurs du débat prévu hier soir aux "dossiers de l'écran" aient amené à l'annulation de la participation israélienne à ce débat".

"La raison donnée à cette annulation, c'est à dire l'absence de participation palestinienne, n'est pas acceptable du point de vue israélien", a-t-il ajouté dans une déclaration à l'AFP.

"Les quatre personnalités israéliennes invitées avaient fait savoir dès le début qu'elles ne pourraient en aucun cas débattre avec un invité détenant un poste de responsabilité au sein de l'OIP, organisation vouée à la destruction d'Israël", a-t-il poursuivi.

Selon M. Soffer, "des personnalités palestiniennes dont une figure connue des territoires administrés, qui avait été acceptée comme partenaire des discussions par les Israéliens, semble avoir subi des pressions et des intimidations, selon la ligne habituelle de l'OIP qui a prouvé une fois de plus qu'elle constitue un obstacle majeur à tout dialogue constructif".

L'ambassadeur a enfin "regretté que les Israéliens se soient vu privés du droit d'expression de façon arbitraire par les organisateurs de l'émission".

suivra

AFP 181201 NOV 87

FRFR

FRAN182 4 TA 0129 /AFP-D643

France-Israel-OIP flt3-der

Un des invités ...

PARIS - Pour sa part, M. Hamadi Essid, chef de mission de la Ligue arabe à Paris, a "regretté que l'intransigeance israélienne ait empêché le témoignage des principales victimes du fait israélien et de l'occupation des territoires arabes et que l'on soit passé, malgré la bonne volonté d'Antenne 2, des producteurs de l'émission et la qualité des invités, à côté du véritable débat".

Par ailleurs, les personnalités israéliennes empêchées par la direction d'Antenne 2 de participer au débat devaient donner une conférence de presse mercredi à l'ambassade d'Israël. Parmi ces personnalités figurent, Mme Yaël Duvan, fille de l'ancien chef d'état major israélien, et M. Michael Bar-Zohar, ancien député travailliste.

nn/sh

AFP 181201 NOV 87

L'émission d'Antenne 2

Israéliens et Palestiniens, absents des « Dossiers de l'écran » s'accusent mutuellement d'intransigeance

De façon peut-être plus explicite que tout long discours, Israéliens et Palestiniens ont rappelé, par leur absence aux « Dossiers de l'écran » d'Antenne 2, le mardi 17 novembre, que le conflit qui les oppose depuis quarante ans est encore loin de trouver une issue. Conviés de longue date par Armand Jammot à participer à un débat sur le thème « Etre Arabe et juif en Israël », Israéliens et Palestiniens ont finalement préféré céder leur place à quatre journalistes et à un universitaire français plutôt que de composer et d'accepter le dialogue.

La faute à qui ? A une intransigeance qui a fait se récuser les invités les uns après les autres pour finalement en faire porter la responsabilité à M. Jammot, accusé, peu ou prou, d'avoir empêché la participation des personnalités... qu'il avait lui-même conviées.

D'un côté, le désir de l'OLP d'être représentée face aux Israéliens, dont la fille du général Dayan. Une volonté qui se heurte, selon les termes de M. Jammot, à une loi israélienne interdisant tout contact avec un membre de l'OLP. Le représentant à Paris de la Ligue arabe, M. Hamadi Essid, entre alors en jeu et parvient à convaincre la centrale palestinienne de désigner une personnalité palestinienne non membre de l'OLP. Mais, raconte M. Essid, après deux jours de tractations serrées, il s'avère que les Israéliens récuse tous les noms qui leur sont soumis.

Côté israélien, on indique avoir fait savoir il y a plusieurs mois déjà qu'il était hors de question de dialoguer avec un membre de l'OLP, et l'on affirme avoir accepté, en revanche, la participation de personnalités palestiniennes proposées, mais que celles-ci « semblent avoir subi des pressions et des intimidations, selon la ligne habituelle de l'OLP » pour se désister. Les Israéliens « déplorent » enfin ce qu'ils considèrent comme « les pressions de l'OLP sur les organisateurs » au débat, qui les ont « privé, de façon arbitraire, du droit d'expression ».

En écho, M. Essid « regrette que l'intransigeance israélienne ait empêché le témoignage des principales victimes du fait israélien ».

104.3 213

9

[Signature]

1020/10
[Signature]

A L'ATTENTION DES SERVICES "TELEVISION" ET "ETRANGER"

COMMUNIQUE DE PRESSE DE L'AMBASSADE D'ISRAEL LE 15.11.1987

L'AMBASSADE D'ISRAEL A PARIS TIEN A EXPRIMER SON ETONNEMENT DEVANT LE REPORTAGE DIFFUSE CE SAMEDI 14 OCTOBRE PAR TF1, CONCERNANT LE CHEF DE L'OLP, YASSER ARAFAT. DANS CETTE EMISSION QUI N'AURAIT PAS DEPRE UNE "VIE DE SAINTS" CLASSIQUE, LES AUTEURS N'ONT PAS JUGE UTILE DE COMMUNIQUER AUX TELESPECTATEURS FRANCAIS LE FRUIT D'UNE RECENTE ENQUETE PROUVANT L'IMPLICATION D'UN ANCIEN RESPONSABLE DE L'OLP DANS LES PREPARATIFS DE L'ATTENTAT QUI COUTA LA VIE A DES DIZAINES DE PARACHUTISTES FRANCAIS A BEYROUTH, LE 13 OCTOBRE 1983. (ANNIE LAURENT ET ANTOINE BABBOUS, "GUERRES SECRETES AU LIBAN", GALLIMARD, 1987, P. 254) DE MEME N'A-T-ON RIEN ENTENDU SUR LES LIENS ETROITS QU'ONT ENTRETEUS A L'AUBE DE LA REVOLUTION KHOMEINISTE LES AYATOLLAHS AVEC L'OLP. ON DEPLORERA DE LA MEME FACON QU'AIENT ETE PASSES SOUS SILENCE LES LIENS ETROITS ENTRE L'OLP ET DES GROUPES NOE-NAZIS OCCIDENTAUX. ON SAIT QUE CES LIENS ONT PERMIS L'OUVERTURE DES CARS D'ENTRAINEMENT PALESTINIENS A CERTAINS NOSTALGIQUES DU NAZISME. ENFIN, ON AURAIT PU S'ATTENDRE A CE QUE LES AUTEURS DU REPORTAGE SORTENT UN INSTANT DE LEUR PAMOISON DEVANT LE LEADER TERRORISTE POUR LUI DEMANDER COMMENT IL SE FAIT QUE L'AUTEUR DU CRIME DE CARACTERE NAZI DE L'ACHILLE-LAURO, ABOU ABBAS, CONTINUE A SIEGER DANS LES INSTANCES DIRIGEANTES DEL'OLP COMME SI DE RIEN N'ETAIT ET CECI MALGRE LES DECLARATIONS FAITES A L'EPOQUE PAR LE "HEROS" DE CE "PUBLI-REPORTAGE". IL FAUT DIRE QUE LE CHEF DEL'OLP EST PASSE MAITRE DANS L'ART DE L'INTOXICATION, REUSSISSANT, PAR EXEMPLE, A FAIRE ACCROIRE QUE SON ORGANISATION AVAIT CONDAMNE ABOU NIDAL A MORT, AORS QUE CELUI-CI SE TROUVAIT DANS LES COULISSES DU RECENT CONGRES NATIONAL PALESTINIEN D'ALGER (AVRIL 1987). CE DOCUMENT A CONTRIBUE DE FACON REGRETTABLE A ESCAMOTER CES REALITES ET A FOURNI DE L'OLP UNE IMAGE AUSSI COMPLAISANTE QUE PENIBLE POUR TOUS CEUX QUI, EN ISRAEL COMME EN FRANCE, ONT EU A SOUFFRIR DU TERRORISME DE CETTE ORGANISATION ET DE SES DIVERSES COMPOSANTES.

NNNN

10-2-53

TF1

07.00 BONJOUR LA FRANCE,
BONJOUR L'EUROPE
En direct d'Avignon.

08.30 LE CLUB DE L'ŒUVRE
Invité: Ernest Antoine
Sellière, président
de la C.G.I.P. (Compagnie
Générale d'Industrie et de
Participation).

08.55 ENVOLE-MOI
Le Sud marocain. Banc
d'essai: le sporting club de
Cefalu.

09.30 ESPACE CLUB
09.40 CHERI, QU'EST-CE
QU'ON MANGE AUJOURD'HUI
10.00 LE MAGAZINE DE
L'OBJET

10.30 LA SEQUENCE DU
SPECTATEUR
Extraits de *Au nom de
tous les miens*, de Robert
Enrico, *Joseph*, de
Christopher Frank, *René
la Canne*, de Francis
Girod.

11.00 PARCOURS D'ENFER
Jeu.

11.30 TELE CONNEXION
L'information à la
télévision: Invité: Bruno
Masure.

12.00 METEO

12.02 TOURNEZ, MANEGE
Invités: Ysabelle Lacamp
et Jean-Marie Galliani.

12.30 MIDI-TRENTE

12.35 TOURNEZ, MANEGE

13.00 JOURNAL

13.15 REPORTAGES
Arafat et les siens.

13.40 LES PROMOSTICS DU
TIERCE

13.45 LA UNE EST A VOUS

13.50 MATT HUSTON
Le clown en fleurs
(10/13).

14.40 LA UNE EST A VOUS

15.45 TIERCE

Depuis Saint-Cloud.

15.55 LA UNE EST A VOUS

18.05 TRENTE MILLIONS
D'AMIS
Le colley.

18.35 AGENCE TOUS RISQUES

19.25 MARC ET SOPHIE

20.00 JOURNAL

20.25 METEO

20.28 TAPIS VERT

20.30 TIRAGE DU LOTO

20.35 LA BONNE PLANQUE
Comédie en trois actes de
Michel André. Mise
en scène: Roland Dailly.

TF1 13h15

Sans le keffieh, Arafat

Grande première, le chef de l'O.L.P. se laisse suivre et filmer par
des journalistes: la publicité l'emporte sur la sécurité. Inédit.



Jean-François Boyer, Jean-Marc Pillas, José Maldauskys et Patrick Lalane ont obtenu de Yasser Arafat ce que personne n'avait pu obtenir avant eux: suivre aussi longtemps ses déplacements, voyageant dans son avion, où précédant ses visites dans des villes du Moyen-Orient. Pour des raisons de sécurité évidente (Yasser Arafat a beaucoup d'ennemis et pas seulement chez les Israéliens), le chef de l'OLP avait toujours refusé de négocier la possibilité de se faire suivre, quelques jours durant, par une équipe de télévision.

Il est certain que des yeux attentifs vont éplucher les cassettes de ce reportage pour noter la couleur de son avion, les endroits où il s'y tient, le fonctionnement de son service de sécurité, toutes sortes de détails inédits en lesquels le profane ne pourrait voir qu'un avatar d'une quelconque « coulisses de la télé » ou d'une sorte de « Questions à domicile ». Vertu principale de ce reportage: montrer des images inconnues du patron de l'OLP. La plus marquante: Arafat, dans son bureau, sans son keffieh. Un de ses conseillers nous apprend qu'il est un gros travailleur, qu'il suit de près tous les aspects de la vie palestinienne, politiques, militaires, sociaux. On comprend tout de suite que les discours des proches ne vont pas nous apprendre grand-chose. Le voilà en train de dormir sous une

couverture dans son avion qui vole vers Bagdad.

Conseil des ministres à Bagdad, où l'on retrouve ses ennemis - palestiniens - d'hier (si le commentaire s'étend sur le télécopieur qui le relie à divers bureaux de l'OLP autour du monde, il est plus avare quant aux ordres et informations qui transitent ainsi). Arafat animant un meeting au siège de l'Union des femmes irakiennes, se fendant d'une tirade pro-Saddam Hussein. Petit déjeuner à Sanaa (Yémen du Nord) au côté de Mengistu d'Ethiopie: des troupes palestiniennes prennent part au défilé. Pendant ses déplacements les journalistes ne manquent pas de lui poser quelques questions: sur les cartes (politiques ou militaires) qu'il compte jouer pour récupérer ses territoires (« aux termes de la charte des Nations unies j'ai le droit d'utiliser toutes les méthodes »), sur l'islam, naturellement. Les images du leader à la prière, bombardé par les flashes, ont quelque chose de gênant.

Jean-François Boyer dit avoir tout fait pour que la sympathie, qui ne peut manquer de s'établir entre une équipe et la personne qu'elle suit quinze jours durant, n'ait pas de retombées sur le commentaire pouvant tourner à l'échange de services. Il n'y est pas toujours parvenu, reste la surprise.

H.H

TF1, A 11h30

ÉTRANGER

3 à 6 La Situation en Tunisie.
6 Le sommet arabe d'Amman.
7 L'élection de M. Mayor.

DÉBATS

2 « Désencombrer le Conseil d'Etat », par Jacques Robert ; « Archives de la Shoah », par Benjamin Netanyahu.

POLITIQUE

10 La campagne présidentielle et les conflits à l'intérieur de la majorité.

11 M. Barre et la défense de l'Europe.

13 Le regain de tension en Nouvelle-Calédonie.

SOCIÉTÉ

14 L'affaire Luchaire.

15 La CEE et les normes de radioactivité.

SPORTS

23 La retransmission du tournoi de tennis de Roland-Garros sur Antenne 2 et FR 3 en 1988.

ÉCONOMIE

40 Les marchés des changes calmes mais inquiets.

41 Les élus de province protestent contre la chute du budget des transports collectifs.

44 L'élection du directeur général de la FAO.

46-47 Marchés financiers.

CULTURE

18 Musiques : Les Vêpres, de Rachmaninov ; Nocturne, d'Alain Bancquart.

— Le naufrage de la SPAD-DEM.

19 COMMUNICATION : le choix d'une télé locale pour la Guadeloupe.

Abonne
Météor
Mots
Carnet
Radio-
Annou
Loto
Camp
Spect

La guerre du Golfe

Bagdad à nouveau touchée par un missile : dix morts

Jour après jour, raid après raid, le cycle des attaques et des représailles s'est poursuivi au même rythme ces derniers temps entre l'Irak et l'Iran ; faisant suite à une intensification des attaques aériennes irakiennes contre des installations économiques iraniennes, un missile — le dix-septième depuis le début de l'année — s'est abattu, le dimanche 8 novembre, sur Bagdad. Le bilan officiel fait état de dix morts — six enfants et quatre femmes — ainsi que de cent six blessés. Le 13 octobre, l'explosion d'un missile près d'une école de Bagdad avait fait trente-six morts, dont vingt-neuf enfants.

Dimanche, les Iraniens ont annoncé le tir de deux missiles, l'un sur la radio-télévision et l'autre sur un centre de communications. Les Irakiens n'ont toutefois confirmé la chute que d'un seul engin sur la capitale. Vendredi, Téhéran avait averti que les récentes attaques irakiennes — contre des installations pétrolières, selon Bagdad ; contre des zones résidentielles selon l'Iran — ne resteraient pas impunies.

Cette nouvelle flambée a coïncidé avec l'ouverture, dimanche à Aman, d'un sommet arabe extraordinaire devant débattre essentiellement du conflit du Golfe (lire page 6 l'article de Françoise Chipaux). A propos de cette conférence, la radio iranienne a souligné qu'il serait « parfaitement stupide de croire que l'on amènera l'Iran à modifier sa position en faisant pression sur lui ». — (AFP, AP, Reuter.)

BOURSE DE PARIS

Matinée du 9 novembre : ↓

Sombre

La semaine démarre une fois encore sur un retrait à la Bourse de Paris. Affichant - 1,40 % à l'ouverture, l'indicateur de tendance descendait jusqu'à - 2,66 % à l'issue des transactions de la matinée.

A la baisse figuraient Schneider (- 10,36 %), Eurocom (- 6,46 %), Darty ADP (- 6,25 %), Legrand (- 6,12 %), Eurafrance (- 5,97 %), SAE (- 5,89 %) et Elf Aquitaine (- 5,57 %).

Parmi les hausses, on notait, Sogérap (+ 6,81 %), Midland (+ 2,71 %), Penhoët (+ 2,64 %), La Hénin (+ 2,19 %), Exor (+ 2,16 %), Unibail (+ 2 %) et Casino (+ 1,43 %).

Valeurs françaises

	Cours précéd.	Premier cours	Dernier cours
Accor	359 50	359 50	360
Agence Havas	441	439	437
Air Liquide (L)	520	520	515
Banque (Cie)	451	451	446
Bouygues	2381	2381	2340
Bouygues	930	933	930

Une conférence de presse à Beyrouth du groupe palestinien Abou Nidal

L'annonce de l'arraisonnement d'un bateau de plaisance est accueillie avec scepticisme et prudence à Jérusalem

JÉRUSALEM

de notre correspondant

Scepticisme et prudence : ainsi a-t-on accueilli, le dimanche 8 novembre à Jérusalem, les informations en provenance de Beyrouth selon lesquelles les huit passagers d'un bateau de plaisance qui auraient été pris en otage par des Palestiniens auraient la double nationalité : israélienne et belge pour les uns, israélienne et française pour un autre.

Un porte-parole du groupe Abou Nidal avait assuré, lors d'une conférence de presse dans l'après-midi à Beyrouth, qu'une « unité navale » de son organisation s'était emparée d'un bâtiment de plaisance, le *Silco* « au large du territoire occupé de Gaza » (à la frontière égyptienne), et avait pris en otage ses huit passagers. Selon le porte-parole, M. Walid Khaled, « les prisonniers ont été acheminés dans une base du Fatah — conseil révolutionnaire — (au Liban) et seront ensuite conduits dans un endroit sûr où la Croix-Rouge pourra leur rendre visite ».

M. Khaled a affirmé que les huit passagers étaient six adultes (cinq Belges et une Française), et deux enfants en bas âge (dont la nationalité n'a pas été précisée). Selon lui, les cinq Belges seraient : M. Fernand Houtekins (quarante ans), M. Emmanuel Houtekins (quarante-deux ans), M^{lle} Valérie Houtekins (seize ans), M. Laurent Houtekins (dix-sept ans), et M^{lle} Kets (âge non précisé). La Française serait M^{lle} Jacqueline Valente (trente ans). Il a indiqué que tous disposaient de la double nationalité, mais il n'a apparemment pas été en mesure de présenter un seul passeport israélien.

Le porte-parole palestinien s'est refusé à indiquer la date de l'opération. Il s'est borné à préciser que le bâtiment capturé était un navire de 13 mètres de long et de 17 tonnes battant pavillons belge et israélien, et immatriculé en France à Cannes, le 25 juin 1985, sous le numéro 05536-800.

Les missions diplomatique et consulaire françaises et belges en Israël n'étaient pas en mesure de confirmer cette action de piraterie maritime. De manière fort confuse, M. Walid Khaled a déclaré que l'opération constituait un « camouflé pour le roi pro-sioniste d'Amman et pour les dirigeants pro-sionistes participant au sommet arabe » réuni depuis dimanche dans

la capitale jordanienne. Il a averti Israël que « toute action de représailles contre des camps palestiniens (au Liban) mettrait en danger la vie des prisonniers ».

A Jérusalem, les autorités soulignaient avec prudence qu'elles cherchaient encore lundi à vérifier la véracité des déclarations du groupe Abou Nidal. Dans le même temps, on indiquait de source autorisée qu'aucun des noms cités par M. Khaled ne figurait sur le fichier informatisé recensant tous les Israéliens disposant d'une carte d'identité ou d'un passeport. Faute d'informations plus précises de la part des ravisateurs, l'impression dominante est ici que si huit personnes ont bien été prises en otage, elles ne sont apparemment pas israéliennes.

Aucun bateau de plaisance n'a été porté manquant au large des côtes israéliennes ces dernières semaines. Aucun bateau portant le nom de *Silco* n'a récemment quitté Israël, et aucun navire n'était attendu ces jours-ci. La côte de Gaza, déserte, dépourvue du moindre port pouvant

accueillir un bateau de plaisance, est apparemment le dernier endroit pour ce genre d'incident : elle n'est jamais fréquentée par les plaisanciers, et en revanche elle est incessamment patrouillée par les Israéliens.

Le plus probable, laisse-t-on entendre ici, est que le bateau aurait été détourné beaucoup plus au nord ou aux environs de Chypre. Peut-être arborait-il un pavillon israélien (comme l'ont annoncé les Palestiniens) parce qu'il s'apprêtait à entrer dans les eaux territoriales israéliennes ou venait d'en sortir : c'est une pratique de courtoisie dans la navigation.

Si l'opération était confirmée, on ne cache pas, côté israélien, que le groupe Abou Nidal pourrait chercher, en échange de la libération des otages, à obtenir l'élargissement de Palestiniens capturés en mer par la marine israélienne alors qu'ils gagnaient le Liban à bord de bateaux venant de Chypre.

ALAIN FRACHON.

ÉTATS-UNIS : le retrait du juge Ginsburg

M. Reagan devra sans doute choisir un candidat modéré pour la Cour suprême

Deux jours après avoir dû avouer publiquement qu'il avait consommé de la marijuana dans sa jeunesse, le juge Douglas Ginsburg, qui avait été désigné une semaine auparavant par le président Reagan comme candidat à la Cour suprême, a annoncé, samedi 7 novembre, qu'il préférerait se désister.

C'est un homme sombre et résolu qui a affronté les journalistes, au cours d'une conférence de presse à Washington, expliquant qu'il avait cherché à faire partager au peuple américain ses opinions sur la justice, mais que ses idées sur le droit et la Cour suprême « avaient été balayées par des clameurs ».

Dans l'immédiat, le retrait du juge Ginsburg — que le président américain, contraint par ses alliés républicains s'est résolu à accepter — est un épisode d'autant plus embarrassant que la Maison Blanche, en le choisissant, avait voulu contre-attaquer, après l'échec cui-

sant du candidat précédent, le secrétaire juge Bork, au Sénat. Le président Reagan a indiqué qu'il désignerait rapidement un troisième candidat au poste toujours vacant à la Cour suprême.

De l'avis général, la Maison Blanche ayant déjà essuyé deux échecs, il est vraisemblable que le prochain candidat sera plus « modéré », et à cet égard l'un des favoris semble être le juge fédéral de Californie, M. Anthony Kennedy, dont le nom n'avait pas été retenu jusqu'ici en raison de l'opposition personnelle de l'attorney général (ministre de la justice) Edwin Meese, qui ne le trouvait pas assez conservateur à son goût.

La conséquence la plus inattendue de l'« affaire Ginsburg » reste toutefois la « confession spontanée » de deux candidats démocrates à la présidence qui ont reconnu avoir fumé eux aussi de la marijuana dans les années 60. Craignant sans doute

Quels ch
avez vu ce
dans Cosm
Rien que d
jalouses, p
vent pas m
qu'on vien
fil du télép
c'est. Dès
der avec u
et on leu
l'épaula, le
notre tem
qu'ils aient
séparé et,
nous, à pe
dans la p
pité : qui
rapport !

A parti
ne pense
d'une fac
que de k
qu'ils rou
un coup
Faut que
continuer
ras la f
qu'ils p
aller bo
dessus
Dis don
qu'on l'i
Nouvel

qu'un jou
place, le
Tennessee
l'Arizona
fait leur
depuis la
lancée à
Blanche
aidant, e
princip
d'une c
aujourd
qu'elle

Pour
s'élève
nels et
plus
choix
suprême
sonda
week,
même
consi
mari
dait
inap

EN BREF

• M. Mitterrand fait déposer une gerbe sur la tombe du général

citoyens (...). Les magistrats sont

de la presse dans le monde

חוזם: 10/19687

אל: המשרד

מ-: פריס, נר: 454, תא: 301087, זח: 1700, זח: ר, טג: ב

נד: @

אל: אירופה 1

מאת: עתונות פריס

דברי שיראק על אש"פ

בראיון שיתפרסם בתחילת השבוע הבא בירחון היהודי L'ARCHE
אומר שיראק: "על מנת להתקדם, יש, כן אני מאמין, לרצות
בפתרון לטומק של הבעיה הפלשתינאית (שיראק מזכיר כאן
את 242 בגירסה הצרפתית) (...) מאז (1967) הדמיע באופן
ברור הצורך בהכרה בזכויות הליגיטימיות של הפלשתינאים.
ידוע לכם שהאירופאים הכירו זה מכבר בזכותם של הפלסטינאים
לקבועת את עתידם (...)".

בתשובה לשאלה סמציפית על אש"פ אומה דה"ח צרפת:
"אש"פ, עמו מזדהים פלשתינאים רבים, הוא מציאות
שאינן להתעלם ממנה. זה שנים התבטאו האירופאים, כולל
צרפת, ברוח זו, תוך המלצה לשתף את אש"פ במדיניות
לשלום".

הראיון במלואו בדין הקרוב.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, רס, אמן, אירא, אירב,
מזתיס, מעט, הסברה

REPORT OF THE

COMMISSIONER

OF THE LAND OFFICE

1961

REPORT OF THE

COMMISSIONER

OF THE LAND OFFICE

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE LAND OFFICE
 FOR THE YEAR 1961
 THE LAND OFFICE HAS BEEN ADVISED THAT THE
 LANDS OF THE STATE ARE BEING USED IN A
 MANNER WHICH IS NOT IN ACCORDANCE WITH
 THE POLICY OF THE STATE. THE LANDS ARE
 BEING USED FOR PURPOSES WHICH ARE NOT
 IN ACCORDANCE WITH THE POLICY OF THE
 STATE. THE LANDS ARE BEING USED FOR
 PURPOSES WHICH ARE NOT IN ACCORDANCE
 WITH THE POLICY OF THE STATE.

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE LAND OFFICE

FOR THE YEAR 1961

THE LAND OFFICE HAS BEEN ADVISED THAT THE

LANDS OF THE STATE ARE BEING USED IN A

MANNER WHICH IS NOT IN ACCORDANCE WITH

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE LAND OFFICE

FOR THE YEAR 1961

THE LAND OFFICE HAS BEEN ADVISED THAT THE

משרד החוץ-מחלקת הקשר

14983

תאריך: 24.10.87

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 10,14983

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 331, תא: 231087, דח: 1800, דח: ר, סג: ש

נד: ש

377
104.3

שמור/רגיל

אל: אירופה 1

מאת: הציר פאריס

ישיבת הוועדה המזת'ית של האינטרנציונל הסוציאליסטי בדקאר.

אריה יפה ממנ'ם בלוית נציג מכלגה זו בפאריס, שמיר באו לזרוח על רשמיהם ובמיוחד על זרוח שקבל יפה מהיו"ר וישניבסקי על שיחתו עם עראפת.

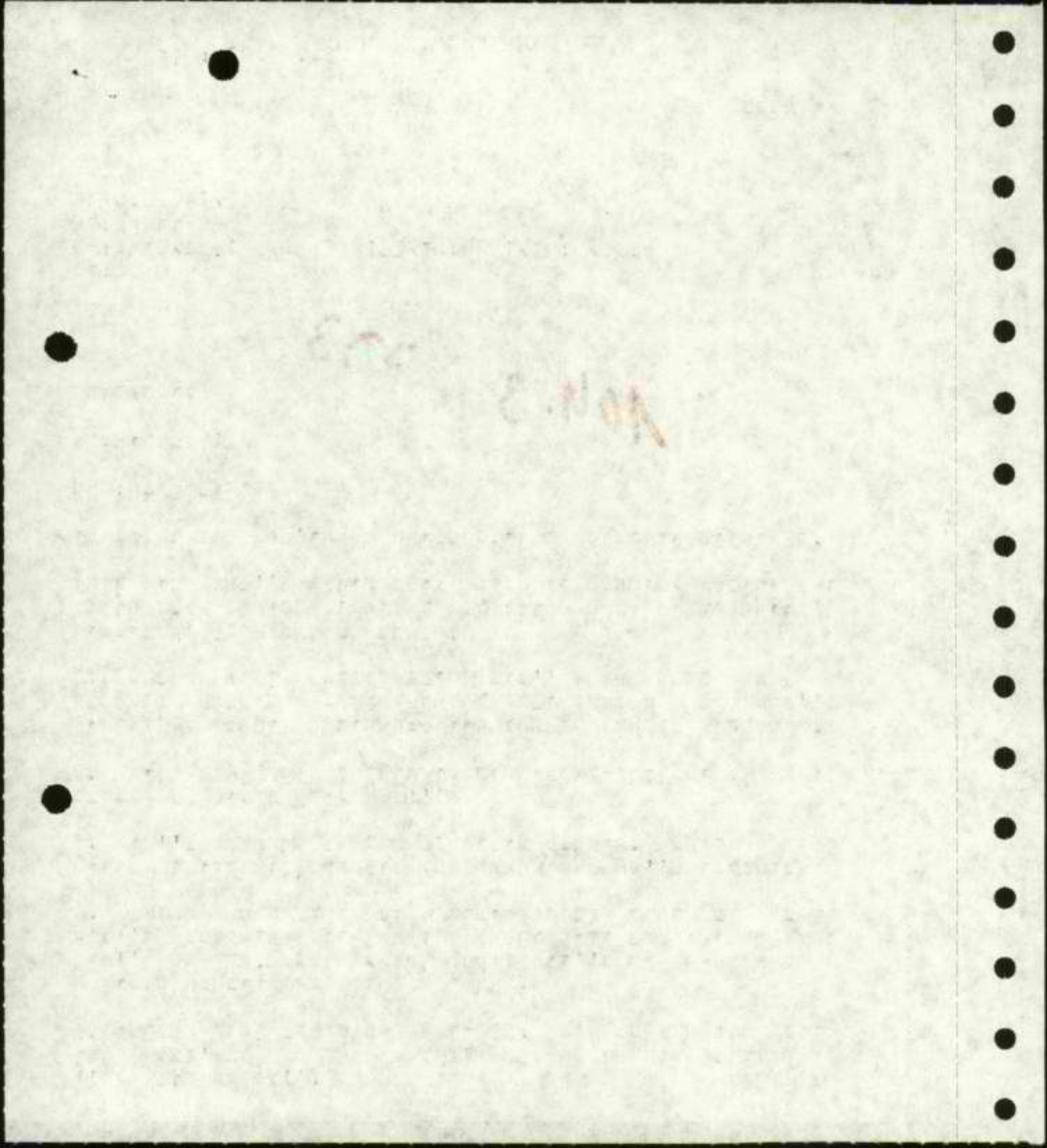
1. עראפת תומך בבינוס ועידה בינ"ל בהשתתפות המעצמות ובמסגרת שתבטיח השגת החלטות ולא לפי התפיסה של ארה"ב וישראל של כמעין מטריה העשויה להתפזר ללא קבלת החלטות.

2. אין הוא מסכים לשיחות ישירות ישראל-ירדן כי לא תהיה נציגות פלסטינית קרו, אשפ"ת.

3. אש"פ תשתתף במשלחת פלסטינית עצמאית. עם זאת למען קידום הוועדה מוכן להסכים למשלחת משותפת אש"פ ופלסטינאים

4. באותה מטרה לקדם נושא הוועדה מוכן לוותר על תפקיד היו"ר בנשיאות כפי שמקובל למסור מידו כל ישיבה לאחד מיו"ר המשלחת. כלומר, מתן תפקיד היו"ר רק לראשי משלחות המדינות הערביות הגובלות עם ישראל.

5. עראפת תומך בהחלטות 242 ו-338. הוא גם אמר זאת בנייר-יורק ובז'נבה עם זאת יש לקבל את כל ההחלטות כולל אלה י'הלא נוחות לנו'.



משרד החוץ-מחלקת הקשר

וישניבטקי לא ידע אם המדובר רק בהחלטות מועצת הבטחון או גם בהחלטות האו"ם.

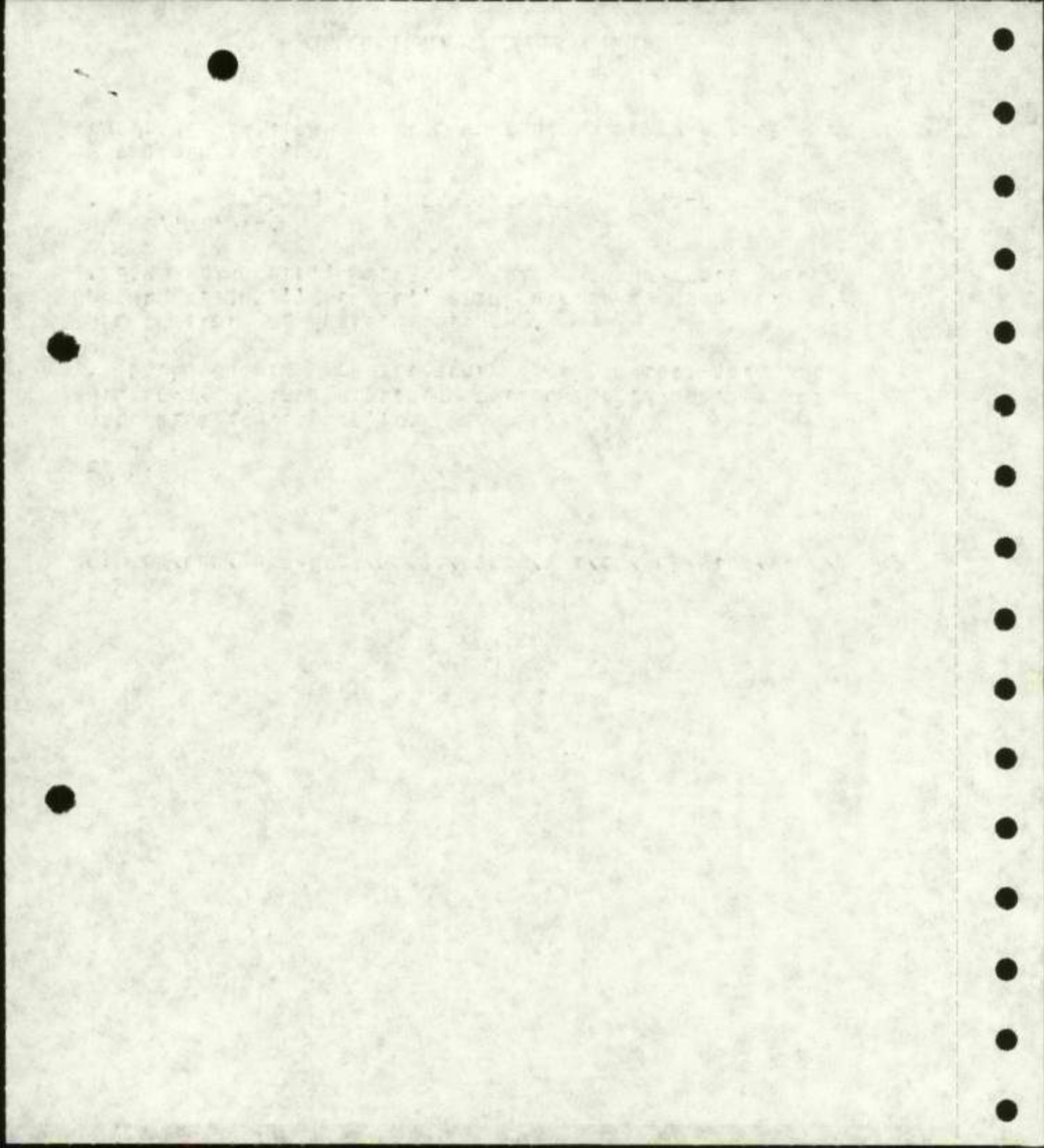
6. שיתוף לבנון 1981-82 שנערבז באמצעות ארה"ב-ערבית רואה בהן מו"מ ישיר.

7. יפה שאל את היו"ר מדוע לא שאל את ערפאת בענין הטרור. תשובתו הייתה ש"ברור לו"י שבזמן הועידה לא תהיה אלימות. לאור התקדימים של קמבודיה ורייטנאט.

8. מבין החלטות שנתקבלו בוועדה טעין מיוחד:-כניה לכל האירגונים, קבוצות ומדינות באיזור להמטיק האלימות כדי לסלול הדרך לוועידה בינ"ל.

אבירן.

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ממד,רט,אמן,אירא,אירב,
מצפא



Colis piégés en série

*Le consulat général de Tunisie
a aussi reçu un engin explosif.*

Les enquêteurs de la Brigade criminelle sont confrontés depuis cinq jours à une série terroriste d'un type nouveau : la lettre ou le colis piégé adressé cette semaine à Paris à trois cibles, toutes liées à des pays islamiques : un ressortissant marocain, un Français d'origine pakistanaise et le consulat général de Tunisie.

Commis entre mardi et vendredi, ces attentats ont fait un blessé grave, un technicien de trente-six ans, employé au bureau parisien de l'agence de presse marocaine MAP, toujours hospitalisé au Val-de-Grâce.

Le colis avait été déposé jeudi à 9 heures chez la concierge de M. Mohammed Houmanna, domicilié 4, rue Wilfrid Laurier dans le 14^e. Celle-ci lui avait remis le paquet à 16 h 30 et M. Houmanna était remonté chez lui pour l'ouvrir. Le colis, qui contenait une édition en livre de poche évidé des « Misérables », de Victor Hugo, a explosé au moment où il l'ouvrait, le blessant grièvement à la main gauche, au visage et au thorax.

Le lendemain, toujours dans le 14^e arrondissement, Karim Imandad, trente et un ans, Français d'origine pakistanaise, se présentait au bureau de poste du 52, rue Pernety pour retirer un colis à son nom. En l'ouvrant, il aperçoit un livre de poche d'où sort un fil électrique. Il s'arrête net et refuse d'en prendre possession. Alertés, les artificiers ont pu désamorcer l'engin et découvrir à l'intérieur un bouchon allumeur de grenade et une charge explosive dissimulés là aussi dans un livre évidé.

Le coup d'envoi de la série avait été donné deux jours auparavant lorsque le consulat général de Tunisie, situé rue de Lubeck dans le 16^e, avait reçu une lettre piégée adressée au service commercial, mais sans destinataire précis. Prévenus, les artificiers avaient neutralisé l'engin, moins perfectionné que les deux autres.

La brigade criminelle s'efforce maintenant d'établir les liens entre ces différents attentats. L'origine confessionnelle musulmane semble pour l'instant être le seul point commun immédiat entre les destinataires.

Par ailleurs, la technique sophistiquée utilisée – un engin explosif caché dans un livre évidé – semble de l'avis des experts, être le fait d'artificiers compétents.



104.3
213

COMMUNIQUES

Un « front de résistance islamique » revendique les colis piégés

Après l'envoi de colis piégés à Paris, une revendication signée du « Front intérieur de la résistance islamique » a été adressée au « Monde ». Un début de piste pour les enquêteurs qui ont acquis la certitude que ces envois piégés ont la même provenance.

Un « Front intérieur de la résistance islamique », jusqu'alors inconnu au bataillon des signataires de communiqués, a revendiqué pour la deuxième fois l'envoi, la semaine dernière, à Paris, de lettres et colis piégés. Cette revendication adressée au Monde mardi après-midi a amené quelques éléments aux policiers de la brigade criminelle en charge de ce nouveau dossier bien embrouillé.

Le 21 octobre, l'agence France Presse reçoit une lettre postée du bureau du faubourg Saint-Martin. Sans sigle, initiales ou en-tête, la missive assure au nom du « Front intérieur de la résistance islamique » confirmer sa revendication des attentats parisiens récents et de l'expédition d'une série de lettres piégées. Le texte tapé sur une machine à écrire manuelle, en lettres majuscules et contenant des fautes de frappe ajoute : « Notre précédente campagne dont nous avons demandé la revendication a été un fiasco total (...) les événements récents vont vous fournir matière à diffusion dans la presse nationale et internationale (...) si nos opérations militaires se comptent comme des succès, vous n'aurez plus aucune raison de dissimuler notre revendication. Si vous refusez de le faire, un de vos collaborateurs sera exécuté. Pour information, nous avons adressé au ministère de l'Intérieur une revendication et nos conditions de négociations. »

L'agence France Presse, après lecture de ce communiqué, décide de ne pas le publier. Les propos avancés ne leur semblent pas dignes d'une telle publicité. Le ministère de l'Intérieur assure n'avoir rien reçu, la revendication ne contient aucune preuve des faits avancés et surtout aucune explosion n'est encore à signaler. Ce n'est que le lendemain qu'un téléxiste de 36 ans, employé à l'agence de presse marocaine, Maghreb Arab Press, reçoit un paquet poste qui lui remet son concierge, déchire l'enveloppe de papier kraft protégeant un exemplaire de poche des Misérables, ouvre la première page et se retrouve à l'hôpital, une main à moitié arrachée et des sérieuses brûlures au thorax et à l'abdomen. Mohamed Houmanna n'a pas encore pu parler à sa femme et à croire les médecins qui lui ont recousu le pouce et l'index de sa main blessée, son état de santé est désormais satisfaisant.

Le lendemain, un Français d'origine pakistanaise se rend à la poste de 52, rue Penety, dans le quatorzième arrondissement. Karim Imanad, âgé de 31 ans, doit y retirer un paquet qu'il n'attendait pas. Devant les guichets, il déchire le papier, découvre un exemplaire de poche du Voyage en France et aperçoit une curieuse et suspecte petite languette sortant des pages. Prudent, il repose l'ouvrage et fait prévenir les spécialistes de la préfecture de police qui viendront désamorcer la charge qui, à les croire, devait faire sauter toute la poste. Ce début de série inquiète d'autant plus que le consulat général de Tunisie venait de recevoir des lettres piégées ou-

vertes par leurs services de sécurité.

Parce que la presse s'interroge sur ces étranges colis piégés, le « Front intérieur de la résistance islamique » rédige une nouvelle lettre de revendication adressée cette fois au Monde. Mal tapée en lettres majuscules rouges, ce communiqué, posté dans le dix-huitième arrondissement, explique agir « en représailles des menées anti-islamiques orchestrées par le gouvernement français dans les pays du Maghreb ». Echaudé par sa

première expérience, ce nouveau « Front » donne des précisions techniques qu'il était seul à pouvoir détenir, notamment le « piégeage de poubelles avec des grenades à main MKII dans le secteur de Montmartre ». Cette revendication faisait allusion à l'explosion d'une grenade qui blessa un clochard fouillant dans une poubelle de la rue des Martyrs.

Si les enquêteurs ont désormais la certitude que ces trois colis piégés ont la

même provenance, ils ne sont guère avancés sur l'identité de son ou ses expéditeurs. Le fil est d'autant plus difficile à démêler que les policiers de la section anti-terroriste savent que ce « Front intérieur de la résistance islamique » n'est évidemment qu'une façade.

Que cache t-elle ? Un véritable groupe de musulmans activistes installés à Paris, mais dans ce cas le choix de leurs cibles, Mohamed Moumanna et Karim Imanad, ne s'explique pas. Les

deux hommes, tranquilles Parisiens, n'occupaient aucun poste susceptible de susciter la vengeance de ce « Front ». Ce groupe qui bourre les livres évidés par de la penthrite — signe d'un certain professionnalisme — est-il manipulé par d'autres et dans quel but ? Est-il vraiment « islamique » ou bien d'extrême droite ? Comme toutes les autres, c'est une hypothèse à ne pas écarter.

V.B.

04-10-1987

דיוק מס

** נכנס

שמו

**

**

**

חרזט: 9/11231

אל: המשרד

מ-: מריט, נר: 247, תא: 160987, זח: 1800, דח: ר, טג: ש

נד: &

שמו/רגיל

אל : אירומה-1

זע : ממ'ז, בטמח

מאח : מריט, עוקת

צרפת-טור

1. מאז ראשית ספטמבר נמסר על השש במסדן הבטחוני הצרפתי מחידוש פעילות טורו בצרפת. ברקע-המתיחות ביחסי צרפת איראן עקב יימלחמת השגרירות' והמלחמה בצאז. יילה מוינט' (14.9) פרט כי 4 הלובים שגורשו מאדמת צרפת ב-4.9 שמו לבוצע פעולות טורו בפאריס, בעיקר נגד שגרירות ארה"ב ומריט. הפיגוע בשגרירות זו אמור היה להתבצע ב-1.9.

2. ב-7.9 מוצץ מטען בונק SAUDI-EUROPEAN BANK

וב-9.9 מנען נוסף ב- KWATI-FRENCH BANK

לא פורטמה כל הודעת אחריות לפיצוצים הנ"ל.

3. שר הפנים מסקואה סייס ביקור בוויינגטון, הודי (10.9) כי ארהב וצרפת חוזר כי ארה"ב וצרפת החליטו למנות קציני קישור בנושא לוחמה בטרור, משום חשיבות ייחודית המהיר'. התלונה לשר JACQUES FRANQUET מנהל הסחקה למלחמה בטרור במשרד הפנים. בביקורו בפגש מסקואה עם סגן הנשיא, גורג בוש, שר המשפטים, מיד קאלוצי, ויינגרגר, וצרלס ברמר, מנהל המח' ללוחמה בטרור במחמד, ראשי ה- C.I.A

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE
FOR THE YEAR 1890

RECEIVED
JAN 10 1891
U.S. DEPT. OF THE INTERIOR
WASHINGTON

1. The report of the Commissioner of the General Land Office for the year 1890 is herewith submitted. It contains a full and complete statement of the business of the office during the year, and of the progress of the various projects of land disposal.

2. The report also contains a full and complete statement of the business of the office during the year, and of the progress of the various projects of land disposal.

3. The report also contains a full and complete statement of the business of the office during the year, and of the progress of the various projects of land disposal.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

זה- F.B.I. בהרצאה לקהילה הצרפתית בנוי-יורק, אמר
כי האמריקאים נכונים לשחק פעולה עם צרפת בנושא לוחמה
בטרור ו- "פתחו בפנינו כל תיקיהם" (AFP-10).

תמ: שהח, ממנכל, ממנכל, אירא, בטמח, בירן, מצפא, ר/מרכז, ממז, רס, אמך

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

AMBASSADE D'ISRAËL



2199

שגרירות ישראל

פאריס, א' אלול תשמ"ז
26 אוגוסט 1987



נ.נ. 154/1
קרן

אירופה 1

אל: ממ"ד / פריפריה

מאת: עתונות, פאריס.

9

הנדון: מקטיקת הג'האד האיסלאמי

יונתן וזמטאו עניין בקטע המצ"ב שפורטט בתאריך 25.8.87

בעיתון LIBERATION

בברכה,

יהושע עמישב.

א.א.א.

L'ÉVÉNEMENT

DIPLOMATIQUE ET DE MANŒUVRES DANS LE GOLFE



Marcel Carton, sur la vidéo-cassette diffusée par le Jihad islamique le 21 août dernier.

Les nouveaux termes du chantage

Des revendications plus « modérées » du Jihad islamique, un changement d'attitude de la Syrie et de l'Iran : ce pourrait être l'occasion d'une nouvelle négociation sur le sort des otages français.

Manœuvres et démonstrations de force dans le Golfe, relance diplomatique à New York, conciliabules inter-arabes à Tunis, à la veille de son septième anniversaire, la guerre entre l'Irak et l'Iran mobilise et inquiète comme jamais depuis ses origines en septembre 1980. Enjeu capital pour les grandes puissances, les pays industriels et les Etats de la région, elle est aussi la toile de fond de la détention des otages étrangers au Liban. Et sur ce « front » aussi quelque chose, semble-t-il, a bougé.

Le Jihad islamique a adressé cinq vidéo-cassettes faisant apparaître des otages français depuis le début de leur détention. La première, à l'avant-veille des élections du 16 mars 1986, montrait trois d'entre eux, Jean-Paul Kauffmann, Marcel Carton et Marcel Fontaine (quelques jours auparavant le Jihad avait annoncé l'exécution de Michel Seurat), puis la suivante Kauffmann seul, de nouveau les trois otages en octobre 86 et enfin, les 31 juillet et 21 août derniers, Kauffmann et Carton sans Marcel Fontaine.

L'absence de ce dernier alimente évidemment les spéculations sur le fait qu'un otage français serait « gravement

malade » comme le déclarait le communiqué du Jihad du 21 août. Pour inquiétante qu'elle soit, elle est loin de constituer une preuve. Le Jihad ici n'innove en rien.

Toutefois, avec ses récentes prestations, le groupuscule intégriste semble avoir limité ses revendications au seul sort des 17 prisonniers chiites du Koweït, « oubliant » l'arrêt des ventes d'armes françaises à l'Irak ou la libération de terroristes détenus en France dont Anis Naccache, le chef du commando qui avait tenté d'assassiner à Paris l'ex-Premier ministre iranien Chapour Bakhtiar, condamné à perpétuité.

Le communiqué du 21 août détaille précisément cinq conditions concernant la détention des prisonniers du Koweït : l'arrêt des « tortures », le droit de pratiquer leur religion et de recevoir des livres, l'amélioration de leur conditions de vie et de nourriture et, dans un délai de quinze jours, des interviews filmées des prisonniers.

Au total, comme le notait le correspondant de l'AEP au Liban : « Un ton bien étranger à celui des communiqués du Jihad islamique qui promettaient, dans le passé, "l'envoi de cadavres" et des "fins tragiques", ou bien de faire subir à ses otages un "sort pire que celui

des marines américains", tués en 1983 à Beyrouth. »

Cette « modération » du Jihad doit évidemment être analysée avec prudence. On ne peut ignorer qu'elle intervient après les récentes déclarations du président du Parlement iranien, Hachemi Rafsandjani, se disant prêt à exercer son pouvoir en faveur de la libération des otages étrangers au Liban dès lors que les Etats-Unis usaient de leur pouvoir pour permettre la libération des prisonniers chiites au Koweït et en Israël.

S'agissant des Français, il faut rappeler également que dans son communiqué du 29 mai 1985, une semaine après l'enlèvement de J.P. Kauffmann et de Michel Seurat, le Jihad islamique avançait déjà l'idée d'un échange avec les « koweïtiens ».

De même, lorsque Terry Waite, l'émissaire de l'archevêque de Cantorbéry, était revenu à Beyrouth en janvier dernier pour négocier la libération de deux otages américains, le professeur Thomas Sutherland et le journaliste Terry Anderson, il devait rendre compte à ses interlocuteurs de la mission qu'il était chargé d'effectuer au Koweït en faveur des détenus chiites. Selon de bonnes sources libanaises, Terry Waite aurait alors annoncé qu'il

n'avait pu se rendre dans l'émirat, du fait de pressions américaines, provoquant la colère de son vis-à-vis islamique.

Il est plus que vraisemblable que Terry Waite, avant de disparaître à son tour le 20 janvier 87, ait rencontré alors Igmad Mughnieh, ce redoutable jeune homme — moins de 30 ans — qui passe pour être l'un des « cerveaux » des preneurs d'otages libanais. L'un des frères de Mughnieh serait prisonnier au Koweït, ceci expliquant au moins pour partie cela.

On pourrait donc interpréter le « recentrage » de la revendication du Jihad comme la recherche d'une solution possible, sinon rapide, dans l'affaire des otages : la fin d'un chantage « global », donc sans issue, au profit d'un marchandage jugé réaliste. Mais les changements en cours sur le terrain libanais ne sont probablement pas étrangers à ce début de changement.

Les intérêts propres de l'Iran — notamment ses besoins en armes — et ceux des preneurs d'otages libanais ont fait longtemps bon ménage : objectifs idéologiques et stratégiques communs ; exécution libanaise, logistique iranienne. La Syrie n'était pas non plus étrangère à ce sinistre jeu où elle a pu un temps trouver son compte.

Ce n'est plus vrai aujourd'hui quand, revenue en force au Liban, elle n'y supporte qu'avec une impatience de plus en plus visible la concurrence de l'Iran et des miliciens pro-iraniens du Hezbollah. Quand l'activité de ces derniers prend des allures de défi lancé à Damas, comme avec l'enlèvement du journaliste américain Charles Glass, relâché 72 jours plus tard, elle n'hésite plus à intervenir, s'attirant du même coup les remerciements officiels de la Maison-Blanche.

L'Iran même n'est plus tout à fait celui qui, jusqu'en 1986, via les réseaux de Mehdi Hachemi, proche et protégé de l'ayatollah Montazeri et de Mohamed Nourani, le chargé d'affaires iranien à Beyrouth, « gérait » en direct le mouvement intégriste libanais. Hachemi Rafsandjani, donné comme l'« homme fort » — après Khomeini — de la République islamique, doit certes se garder une façade « populaire » en gardant le contact avec l'Islam radical de son pays, il n'en continue pas moins de rechercher des « ouvertures » vers l'Ouest dont l'avenue est inconciliable avec la détention des otages occidentaux.

Autant d'éléments qui permettent de déceler les débuts, sinon d'un véritable changement au moins, peut-être, d'une nouvelle donne pour d'éventuelles négociations sur le sort des otages. Jean-Bernard Raimond, tout en rappelant que la France n'avait jamais parlé qu'avec des Etats, pour avoir des « interlocuteurs crédibles », rendait aussitôt un hommage appuyé à la Syrie même si c'était pour souligner que la « clé était à Téhéran ». Le mois prochain, l'ambassadeur américain William Eagleton sera de retour à Damas et l'Allemagne de l'Ouest va rétablir son aide économique à la Syrie suspendue l'an dernier.

Ces « hommages » à Damas et à son rôle au Liban se veulent probablement autant d'incitations à s'éloigner de l'Iran. L'attitude du ministre syrien des Affaires étrangères à la réunion arabe de Tunis (lire page 2) ne permet guère d'illusions à ce sujet, la rivalité entre la Syrie et l'Irak demeure irréductible. On n'en a pas moins noté les bonnes paroles du ministre syrien pour l'Arabie saoudite, le Koweït et les Emirats qui n'ont peut-être pas seulement des motifs économiques.

Si elle n'a pas les moyens de libérer les otages étrangers au Liban, la Syrie peut entretenir une formidable pression sur leurs ravisseurs. C'est peut-être parce qu'ils la sentent venir que ceux-ci souhaitent en finir « honorablement » en ramenant leurs exigences aux conditions de départ. Des conditions acceptables pour les « parrains » iraniens du Jihad islamique ? On ne peut répondre à cette question. Mais on voit les moyens d'éventuelles surenchères.

En d'autres termes, ne faut-il pas considérer que les conditions sont réunies pour tenter une nouvelle fois d'en finir avec l'interminable détention de nos compatriotes ? En tout cas avant que la perspective des élections — en France, puis aux Etats-Unis — donne prise à de nouveaux chantages ?

Il ne suffira pas assurément d'une diplomatie de bonnes paroles ni seulement de contacts avec les seuls interlocuteurs réputés « crédibles ». Mais il ne s'agit non plus uniquement d'une affaire d'Etat. Et il serait désastreux qu'une politique décrétée « de fermeté » dans le Golfe et dont les fins restent obscures justifie l'impuissance à agir pour les otages.

Marc KRAVETZ



AMBASSADE D'ISRAËL

שגרירות ישראל

פאריס, יח' אב תשמ"ז
13 אוגוסט 1987

185



304.3
זים

אל: אירופה 1, אריה אבידור
הסברה, תכנים
מאת: עתונות, פאריס

הנדון: הטרור בקורסיקה ואש"פ

רצ"ב צילום תחקיר על ה- FLNC ("החזית לשחרור הלאומי הקורסיקאי")
שהופיע היום בשבועון "פאריס-מאץ".
הקטע המודגש מצביע על קשרי אחד מפעילי הארגון הטרוריסטי עם אנשי
אש"פ.

Handwritten signature

בברכה
יוש עמישב

העתק: ממ"ד
הציר, כאן
הסברה, כאן

COMME LES SEPARATISTES BASQUES, LE F.L.N.

UN MORT, TROIS BLESSES

Victimes d'un odieux guet-apens, vraisemblablement tendu par des desperados du F.l.n.c. actuellement en cavale, ces quatre gendarmes de Bastia ont été fauchés sans pitié par les balles de la terreur. Guy Aznar (en h. à g.) est mort. Alain Cranier (à dr.), Jean-Claude Santos et Philippe Alexis, (en bas, de g. à dr.) ont été blessés, Santos grièvement.

Nous sommes confrontés à une guerre subversive. Mais après douze ans, ils ne mobilisent plus les foules. Et pour montrer qu'ils existent encore, ils se lancent dans des actions de plus en plus violentes.

Après la mort de Guy Aznar, gendarme abattu par le F.l.n.c. à Bastia, le préfet de police Marcel Morin demeure persuadé que le crime ne restera pas impuni. « Le temps joue contre eux, dit-il. Avec de la patience, ils "tomberont" aussi. »

Depuis son bureau d'Ajaccio, cet homme aux cheveux poivre et sel, vêtu d'un costume gris, coordonne les forces de police et de gendarmerie de toute la Corse. Il a endossé la tenue de préfet depuis seulement le mois de mars. En trente ans de carrière comme commissaire, il ne compte plus les succès. S'il n'a rien d'un shérif ou d'un cow-boy, il s'est forgé une réputation de ténacité. Avec lui, une enquête n'est jamais terminée. A Marseille, c'est lui qui a démantelé la French Connection, les réseaux de drogue qui inondaient d'héroïne la France et les Etats-Unis. A Paris, comme chef de la B.s.p. (la Brigade des stupéfiants et du proxénétisme), il a coffré plus d'un trafiquant et d'un proxénète. Parce qu'on a fait vibrer son « sens de l'Etat », il a accepté de venir démêler l'écheveau du mouvement clandestin indépendantiste corse. Après l'assassinat du docteur Lafay, président de l'Association des victimes du terrorisme, et après le mitraillage du fourgon de la gendarmerie à Bastia, Marcel Morin estime le contexte favorable pour régler le problème de la violence sur l'île. La majorité de la population corse condamne assassinats, plastifications et impôts révolutionnaires.

« Les thèses indépendantistes et autonomistes ne font plus recette, affirme le préfet de police. La manifestation du 25 juillet, organisée par les séparatistes, a été un fiasco malgré dix mille affiches placardées sur l'île. 650 à 700 personnes seulement ont défilé sur le cours Napoléon. Le lendemain, à Vizzavona, l'assemblée générale de l'Union du peuple corse n'a rassemblé que 300 militants. Si les indépendantistes avaient rassemblé 6 000 personnes à la manifestation d'Ajaccio, ils n'auraient pas fait sauter la maison du professeur Aboulker. »

Les traditionnelles journées nationalistes de Corte n'ont pas fait recette elles non plus, du 31 juillet au 2 août. Le chapiteau dressé pour l'occasion abritait à peine 300 personnes le jour de l'ouverture, et seulement 40 militants des « délégations étrangères » avaient fait le voyage. Comme cha-

que année, en effet, le F.l.n.k.s. de Nouvelle-Calédonie, l'U.p.l.g. de Guadeloupe, le mouvement basque Herri Batasuna, les Jeunesses catalanes, le Parti sarde et l'Union valdotaine (Val d'Aoste) étaient présents pour soutenir les séparatistes corses et la Cuncolta, l'organisation politique nationaliste.

En perte de vitesse, le mouvement clandestin a choisi de se radicaliser face aux nouveaux moyens mis à la disposition des enquêteurs par Charles Pasqua. Après sa visite en juin dernier, le ministère de l'Intérieur avait offert une prime d'un million de francs à qui contribuerait à la capture de six membres du F.l.n.c.. Après la mort du gendarme, une prime du même montant est offerte à nouveau. Comme pour les frères Abdallah et Action directe, des affiches sont pla-



cardées dans tous les lieux publics. Charles Piéri est arrêté près de Bastia, porteur d'un véritable arsenal. Evadé de la prison Sainte-Claire, il est l'un des membres du commando qui a assassiné un légionnaire, en 1982, au centre de repos de Sorbo Ognano. La police a agi sur renseignements pour trouver sa planque. C'est grâce à un informateur qu'elle a su que la compagne de Piéri arrivait du Rwanda pour le rejoindre. Ils n'ont eu qu'à la suivre pour stopper sa cavale. « Les Corses sont comme les autres, confie Marcel Morin. Ils veulent la paix et collaborent avec la police. Au siècle dernier déjà, les bandits corses furent arrêtés parce que des louis d'or ont été offerts pour leur capture. A Marseille, le trafic de la drogue était tenu en partie par des Corses. Comment croyez-vous que nous avons pu trouver les laboratoires ? Les gens ont parlé. Mais, à l'époque, le principe de la prime restait confi-

dentiel. Aujourd'hui, c'est officiel. Mais ça ne peut fonctionner qu'à condition que l'anonymat soit strictement respecté. Nous ne sommes que quelques personnes à connaître ceux qui donnent des informations. »

Si la dénonciation n'est pas dans la mentalité insulaire, c'est davantage par peur de représailles que par tradition. Le système de la prime est avant tout destiné aux militants clandestins qui voudraient sortir de la spirale de la violence, au même titre que les repentis ayant permis à la police italienne de venir à bout des Brigades rouges. Au sein du F.l.n.c., de nombreux désaccords donnent lieu à des discussions animées entre les partisans des assassinats politiques et ceux qui estiment que ce type d'actions marginalise le mouvement. Le F.l.n.c. n'est pas un mouvement de libération comme il en existe dans les pays du tiers monde, avec des maquisards qui opèrent à partir d'un territoire libéré. Mis à part les cinq militants en cavale, les membres du F.l.n.c. sont postiers, agriculteurs, instituteurs, barmen ou maçons le jour et ne se transforment en plastiqueurs que la nuit, d'où la difficulté de réunir des preuves contre eux.

« Ici, notre travail est beaucoup plus aléatoire que sur le continent, reconnaît un policier. En Corse, tout le monde se connaît. Se planquer dans une voiture reste difficile car le véhicule est immédiatement suspect. Quant aux filatures, elles sont pratiquement impossibles sur les petites routes de montagne. »

Afin que les militants ne s'aventurent pas en « terrain inconnu », le F.l.n.c. a divisé l'île en sept régions militaires, elles-mêmes subdivisées en sections, puis en groupes qui n'excèdent pas dix personnes. Chaque militant travaille dans sa propre région, où il connaît les habitudes de chacun et la topographie des lieux. Fondu dans le paysage, il passe d'autant mieux inaperçu qu'il est chez lui. Une grande autonomie est laissée aux militants, à l'intérieur de cette structure cloisonnée. Les membres d'un groupe ne connaissent pas ceux d'un autre groupe qui peut pourtant couvrir le même secteur. Un directeur d'une dizaine de militants dirige le F.l.n.c. de manière collégiale en s'appuyant sur quatre commissions, concernant les actions militaires et logistiques, les finances et l'économie, la propagande internationale et la politique. Mais des rivalités existent pour contrôler le mouvement, notamment entre les groupes de Bastia et d'Ajaccio, ce qui favorise évidemment une surenchère dans l'action. Dans les documents saisis par la po-

Paris - Matel
n°
1995
21-8-87

C. A DIVISE L'ÎLE EN SEPT RÉGIONS MILITAIRES

lice, il apparaît que la direction collégiale donne les grandes orientations au mouvement mais laisse à la « base » une grande liberté de manœuvre. Les chefs recommandent d'engager des actions par thème ; les attentats contre les enseignants continentaux doivent s'accompagner de tracts explicatifs car « une campagne de harcèlement bien expliquée est comprise par l'opinion publique ». La justice, la police et la gendarmerie doivent être frappées tour à tour. Quant aux commerçants continentaux, ils sont soumis à l'impôt révolutionnaire pour alimenter les caisses du mouvement. Les circulaires internes précisent qu'il faut respecter la « répartition hebdomadaire des attentats », l'initiative étant laissée au niveau des régions et parfois des groupes. L'assassinat du docteur Lafay n'a pas fait l'unanimité au sein du F.I.n.c., qui l'a démenti alors que ce sont des militants de la région d'Ajaccio qui l'ont commis. Les expertises ont démontré que les balles utilisées étaient du même type que celles qui avaient tué le militant anti-séparatiste Georges Costa, en mars à Ajaccio. Ce meurtre avait été revendiqué par le F.I.n.c., ainsi que celui de deux Tunisiens accusés de « trafic de drogue qui pourrit la jeunesse insulaire ». Cette campagne de moralisation a d'ailleurs été abandonnée par le Front lorsque des militants ont été arrêtés pour des affaires de stupéfiants. Entre les différentes factions du F.I.n.c., il existe une guerre de communiqués, ceux-ci étant transmis aux organes de presse locaux par le « canal habituel », un courrier toujours ponctué des mêmes fautes d'orthographe et d'une série de chiffres permettant d'authentifier les messages. Si l'attaque du fourgon de gendarmes à Bastia a été revendiquée dès le lendemain, c'est peut-être pour éviter un démenti de la part des « modérés » du Front, opposés à ce type d'action impopulaire. Aujourd'hui, le F.I.n.c. est passé de la propagande armée à la lutte armée, deuxième phase du combat pour l'indépendance. A l'image de l'I.r.a. irlandaise et de l'E.t.a. basque, le F.I.n.c. tend des embuscades aux forces de l'ordre avec des Kalachnikov. En 1983, trois de ces armes de guerre avaient déjà été retrouvées au fond du port de Saint-Florent. Grâce aux bateaux qui filent à cent à l'heure, la Sardaigne — considérée comme île de tous les trafics — est à quatre heures de Saint-Florent et à vingt minutes de Bonifacio. La deuxième source d'approvisionnement est constituée par les « partis frères » et le Proche-Orient. L'artisan ébéniste Pantaloni Alessandri, déjà

condamné pour le plasticage d'un relais de T.d.f. mais gracié par Mitterrand en 1981, est retourné en prison pour avoir voulu libérer deux membres du F.I.n.c., incarcérés à Ajaccio, et pour avoir froidement abattu deux autres détenus dans leur cellule. Alessandri s'était rendu en mars 1978 au Liban, pour le compte du F.I.n.c., afin d'obtenir des armes et d'organiser des séances d'entraînement militaire avec l'O.l.p. Comme en Irlande et au Pays basque, les indépendantistes corses alignent d'un côté une organisation militaire clandestine, le F.I.n.c., et de l'autre une organisation politique officielle, l'Unité nationaliste, qui comprend un parti et des syndicats et qui travaille « en profondeur » les secteurs politiques, économiques et culturels de l'île. Ainsi, le Syndicat des Travail-

**La Sardaigne,
l'île de tous les
trafics, est, avec le
Proche-Orient,
la principale source
d'approvisionnement
en armes**

leurs corses contrôlent peu à peu les ports, et le Syndicat corse de l'Enseignement est en passe de mettre en minorité la fédération de l'Education nationale chez les enseignants. A la mi-mai, à Ajaccio, les policiers découvrent dans un immeuble cent un kilos d'explosifs répartis en quatre-vingts charges, un fusil et un pistolet mitrailleur, neuf pistolets, une grenade défensive, des treillis, des cagoules et une série de documents, dont le plan d'un dépôt d'explosifs dans la commune de Bastelicaccia. Six mois d'enquête ont permis l'inculpation de onze militants du F.I.n.c. à qui l'on attribue cinquante attentats et la destruction de huit villas entre fin 1986 et début 1987. La plupart des inculpés étaient des militants du Syndicat des Travailleurs corses ! Peu de membres du F.I.n.c. sont dans une totale clandestinité. C'est le cas aujourd'hui de ceux dont l'arrestation est mise à prix sur les affiches :

Jean-Raphaël Aquaviva était déjà recherché pour plasticage, on a retrouvé des armes chez Jean-André Orsoni et des documents du F.I.n.c. chez Olivier Sauli, qui risquait les Assises pour « participation à reconstitution de ligue dissoute ».

L'attaque contre les gendarmes à Bastia, ce serait eux. Le mitraillage d'une caserne de gendarmerie au printemps, c'est encore eux. Cette « bande des fuyitifs » comme l'appellent les enquêteurs, écume la Corse depuis plusieurs mois. Ils ont failli se faire prendre à Serra Di Scopamene, un village du Sud.

« Ils connaissent notre méthode pour boucler les routes d'un secteur, explique un officier de la brigade de recherche d'Ajaccio. Aussi, plutôt que de se faire prendre à un barrage, ils restent à l'intérieur du périmètre et attendent plusieurs jours, cachés dans le maquis, que les contrôles routiers soient levés. »

Mais cette fois, les gendarmes ne sont pas restés l'arme au pied sur les routes. Des patrouilles ont circulé dans la zone bouclée et, grâce à des jumelles de l'armée à intensificateur de lumière, ont aperçu une leur fugitive dans la montagne. Arrivés sur place, les gendarmes ont découvert le nid vide. Le commando s'était enfui à pied, en abandonnant son matériel. Autour d'une voiture volée, servant de planque, les gendarmes ont trouvé deux pistolets mitrailleurs, un fusil à pompe, deux pistolets neuf millimètres, mais aussi tout un matériel de survie pour bivouaquer à la belle étoile. Rations et sacs de couchage côtoient un scanner pour écouter la radio de la police, un lot de vignettes et d'attestations d'assurance pour tromper les contrôles et une boîte de clous de tapissier pour crever les pneus d'éventuels poursuivants. Le commando a même prévu des flacons de poivre pour égarer les chiens policiers. Charles Piéri, encore en liberté à l'époque, a abandonné une fausse carte d'identité, et des empreintes ont permis l'identification de Jean-André Orsoni. Se sachant « grillés », les desperados vont-ils mettre la Corse à feu et à sang, ou ont-ils simplement voulu venger l'arrestation de leur camarade Piéri en attaquant les gendarmes à Bastia ? Eux seuls connaissent la réponse. « Au début de leur cavale, ils savaient déjà qu'ils allaient être condamnés à vie, confie un policier. Comme la peine de mort n'existe plus, ils sont déjà passibles de la peine maximum pour leurs délits antérieurs. C'est parce qu'ils ne risquent pas davantage que le F.I.n.c. les a exposés. Aussi, sont-ils prêts à tout ! » ■

par
**PATRICK
FORESTIER**

14323

תאריך : 2.07.87 נושד החוץ-מחלקת הקשר

דנצא **

שמור

**

**

**

חוזם: 7,14323

אל: פריס/566

מ-: המשרד, תא: 220787, זח: 1246, דח: מ, סג: ש

נד: פ

9

104.3
30

שמור/מיידי

פגישה אפשרית ריימונד-ערמאט (סקירת העתונות מ-20/7, לה
פואן).

היש ידיעות נוספות בנושא.

מנהל אירופה 1

חב

תפ: ממנבל, אירא

REPORT: 10.10.52

REPORT: 10.10.52

REPORT: 10.10.52

REPORT: 10.10.52

816 8.701

REPORT: 10.10.52

REPORT: 10.10.52

REPORT: 10.10.52

REPORT: 10.10.52

REPORT: 10.10.52

REPORT: 10.10.52

REPORT: 10.10.52

AMBASSADE D'ISRAËL

פאריס, 21 יולי 1987



שגרירות ישראל



9

✓ אירופה 1

אל: ממ"ד/פרלפרנה

סאת: עתונות, פאריס.

צד 3.104

הנדון: מעורבות איראן בפעולות טרור בצרפת

ייתכן ותמצאו עניין בקטע המצ"ב שפורסם בתאריך 21.7.87

בעיתון LIBERATION

זוהי סקירה מקיפה ומפורטת מאוד בנדון.

בברכה,

יהושע עמישב.

Fouad Ali Saleh, en forêt de Fontainebleau au cours de la reconstitution menée par les policiers pour retrouver les explosifs.

Les tribulations de Lofti la taupe, du royaume des mollahs aux antichambres de la CIA

Le démantèlement de la filière iranienne responsable des attentats parisiens de 1986, doit tout ou presque à un Tunisien sorti des écoles terroristes de Qom. Une étrange odyssee dont voici l'histoire.

Tout commence dans les bureaux d'un commissariat des bords de Loire. Et finit, quatre mois plus tard, dans les antichambres... de la CIA. Entre les deux, l'étrange odyssee, souvent pathétique, parfois dérisoire, de l'homme qui mena la police française jusqu'au coeur du réseau terroriste responsable des attentats parisiens de mars et septembre 1986. Quatre mois de tribulations insensées entre peur et chantage, confession monnayée et récompense négociée. Quatre mois pour changer de vie en changeant de camp. Des terroristes aussi froids qu'efficaces, des complices mi-exaltés, mi-bernés, des commanditaires aussi puissants que discrets; un univers opaque, oppressant, digne des meilleurs John Le Carré.

Profession : révolutionnaire islamique

Il n'a pourtant rien d'un Smiley au petit pied, cet honorable fonctionnaire de l'antenne tourangelle de la DST qui, le 17 février 1987, voit débarquer dans son bureau un jeune homme plutôt théoricien, à l'évidence rayé et pressé de se mettre à table. L'affaire paraît d'emblée suffisamment « sensible » pour faire appel à un spécialiste de Paris qui descend sans tarder.

En tout juste huit heures, la DST va,

ce jour-là, apprendre davantage sur l'ennemi qu'elle traque qu'en des mois d'une enquête parsemée de fausses pistes. Face au policier, l'homme parle sans désespérer.

Nom : ...dit Lofti

Age : 32 ans.

Nationalité : tunisienne

Situation familiale : marié (à une Française), deux enfants

Profession : révolutionnaire islamique en rupture de ban.

Le curriculum vitae détaillé convainc bien vite la DST qu'elle a touché « l'oiseau rare ». Né sunnite dans la Tunisie de Bourguiba, le jeune Lofti a très tôt prêté l'oreille aux prêches intégristes. Et quand, en Iran, « l'Islam a triomphé de la dictature du Chah », il n'a plus hésité. Sunnite, chiite, qu'importe, c'est là-bas qu'au nom d'Allah se prépare le combat des « justes » contre « l'Occident corrompu ».

Dès 1979, Lofti débarque à Qom, ville sainte entre toutes, berceau de la « Révolution ». Ses innombrables écoles forment, sous la férule d'un régiment de mollahs, les nouveaux prosélytes de l'Islam conquérant. Au programme, inextricablement mêlés, les saints versets du Coran et l'abécédaire du terrorisme.

Nanti d'une bourse, Lofti suit les cours de l'école Hojjatian qui accueille les étrangers, originaires d'Europe,

d'Amérique, d'Asie et d'Afrique. Cinq ans d'études studieuses, marquées par un dévouement sans faille à la République islamique : la « norme » en quelque sorte, à peine entachée par la fréquentation un peu douteuse d'un professeur d'origine irakienne qui ne semble pas (ou plus) éprouver la vénération naturellement due en ces lieux à la « ligne de l'Imam ».

Le début du doute

En 1984, au terme de son cycle « d'études », Lofti s'installe en France, à Tours précisément. Sa mission : amener ses compatriotes maghrébins à la vérité de l'Islam, version khomeiniste. Pour cela, il touche 30 000 dollars par an (environ 180 000 francs) qui lui parviennent via les Etats-Unis et le Liban. Il fréquente régulièrement le foyer Ahl el Beit, animé au Kremlin-Bicêtre par des militants intégristes, monte une petite école coranique, le tout pour trier les meilleurs éléments et les orienter à leur tour vers les saintes écoles de Qom.

A cette époque, il ne passe pas tout à fait inaperçu. La DST, déjà, l'a repéré. Sans donner suite. Au policier qui l'écoute, ce 17 février 1987, Lofti explique pourtant que c'est au cours de ce séjour tourangeau qu'il a commencé à « douter ». Influence d'une correspondance suivie avec son professeur irakien de l'école Hojjatian ? Et si les

prêches enflammés de ses bons maîtres ne cachaient finalement que la vieille haine des Perses pour les Arabes...

Lofti n'en retourne pas moins à Qom, avec sa famille. Le directeur de l'école lui propose alors de diriger le département d'études islamiques pour les ressortissants du Maghreb. L'objectif n'a pas changé : gagner de nouvelles âmes à la « ligne de l'Imam » et propager son message. L'ayatollah Montazeri, dauphin de Khomeini et « patron » officiel de l'exportation de la révolution islamique, exerce sur l'école une influence déterminante. C'est d'ailleurs au cours de ce second séjour que Lofti affirme avoir pris connaissance d'un « rapport secret » dudit Montazeri, consacré aux attentats parisiens de 1986. Organisés par un ancien de Qom, ces attentats auraient, selon le rapport, permis à la République islamique de contraindre la France à changer de politique.

Le soldat d'Allah se fait taupe

Influence renouvelée du « professeur irakien » retrouvé dans l'enceinte de l'école ? Effroi soudain devant les « travaux pratiques » dérivés de la pédagogie de Qom ? Appât d'un gain toujours possible à négocier par un « repent » bien informé ? Jeu, beaucoup plus troublant, au bénéfice de l'Irak ? ou d'un clan

iranien opposé à Montazeri, comme semblent le penser ses interlocuteurs de la DST ?

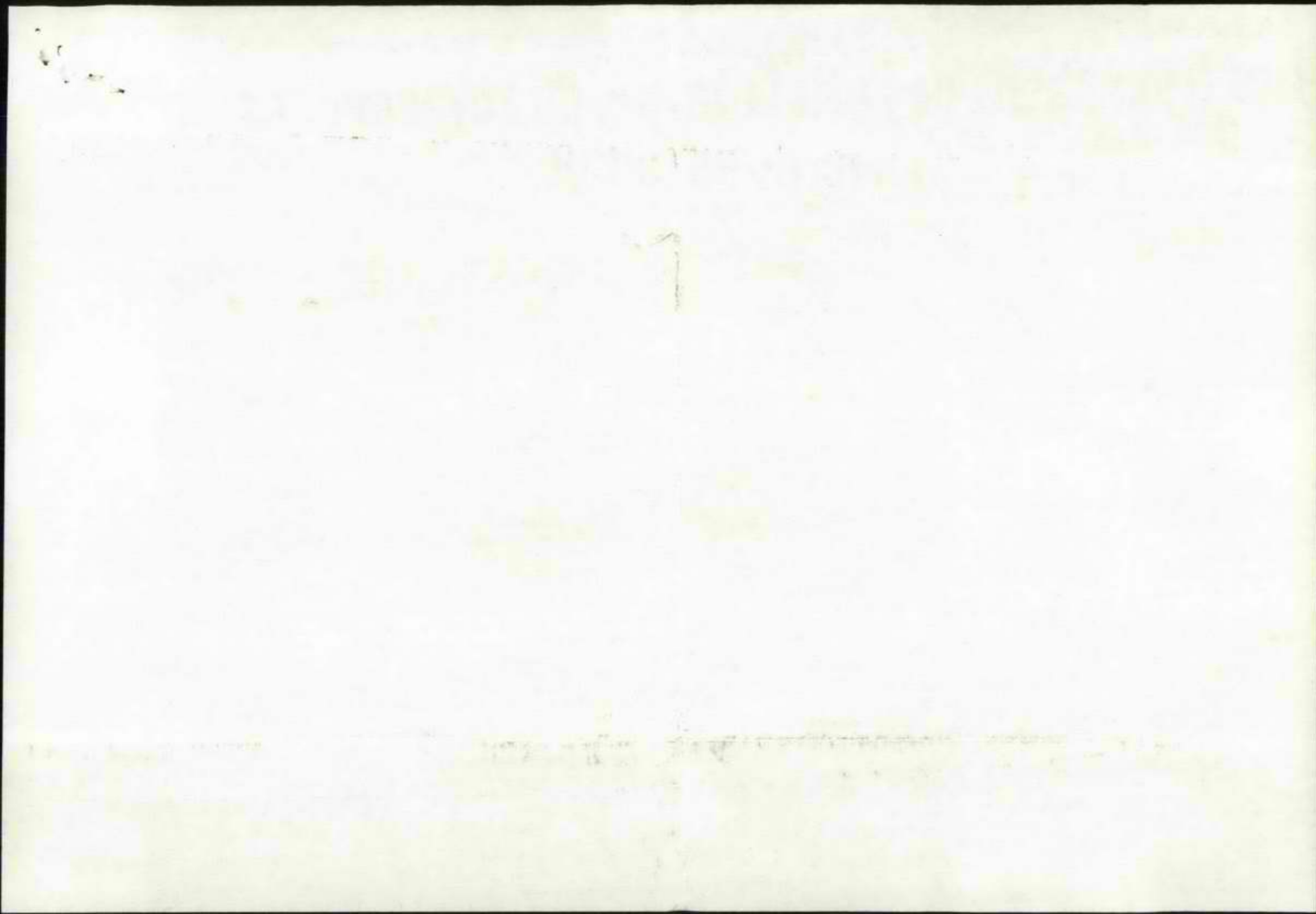
Impossible, aujourd'hui encore de démêler le vrai du faux, le vraisemblable du douteux. Une seule chose est sûre : c'est en cette fin de l'année 1986 à Qom que Lofti se retourne contre ses maîtres et troque les oripeaux du dévot contre un masque d'agent double. Le « soldat d'Allah » a décidé de se faire taupe.

Et revenu à Tours, il parle, ce 17 février 1987, à un policier français passablement éberlué. Ce qu'il propose vaut de l'or, mais tient en peu de mots : le réseau qui a terrorisé Paris six mois plus tôt, contre un pactole - cinq millions de francs -, la nationalité française, un refuge discret en Amérique et prime philanthropique, l'asile politique pour le bon professeur irakien de l'école Hojjatian.

Gage de sérieux et de « bonne foi », Lofti a déjà donné le chef du réseau : Fouad Ali Saleh. Tunisien comme lui, il l'a connu à Qom. Pour le reste, tout le reste, Lofti propose un montage audacieux : « Louez-moi un appartement, j'y monterai une école coranique. Truffez-le de micros et écoutez... »

Les responsables de la DST hésitent. Crainte de manipulation ? Doutes sur la « couverture » politique ? Le « deal »

L I B E R A T I O N



L'ENQUÊTE A AVANCÉ MAIS IL EST DIFFICILE DE

Les mécanismes

Alors que l'enquête sur les attentats de septembre 86
Reste une grande inconnue : l'identité des poseurs de

proposé par Lofti reste en suspens. Mais ce qu'il a révélé n'est peut-être pas pour rien dans la bien surprenante déposition de Raymond Nart, sous-directeur de la DST, au procès de Georges Ibrahim Abdallah. Contre toute attente, ce 25 février, soit huit jours après la confession de Lofti, le contre-espionnage français semble presque vouloir blanchir le chef présumé des FARL : « Ce n'est même pas un petit chef (...) C'est quelqu'un qui a fabriqué de petits commandos, c'est tout. » La « piste Abdallah » semble bien ce jour-là s'être totalement évanouie.

Finalement, début mars, la DST accepte le « montage » de Lofti pour démanteler le réseau de Fouad Ali Saleh. Sans s'engager pour autant à satisfaire toutes les exigences de la taupe. Lofti installe au 44 bis de la rue de la Voulte une école coranique que les policiers s'empressent de « sonoriser ». Ainsi entendront-ils Fouad, dit Ali le Tunisien, venu sans méfiance, raconter par le menu les activités de son réseau. Ainsi apprendront-ils aussi que de nouveaux explosifs, liquides, doivent prochainement être livrés.

La taupe devient un peu encombrante

C'est cette dernière « confidence » qui amènera le ministre de l'Intérieur, dûment informé, à précipiter le démantèlement du réseau pour ne point risquer de nouveaux attentats. De fait, le 22 mars, les policiers de la DST arrêtent Fouad Ali Saleh et plusieurs de ses comparses.

Lofti la taupe, contrat rempli, peut légitimement attendre sa « rétribution ». Il touchera alors 250 000 francs. Bien peu, il est vrai, eu égard au magot espéré. Mais il ne barguigne pas encore : il peut, il veut donner davantage et propose d'attirer en France les Libanais du Hezbollah qui servent « d'exécuteurs » au réseau parisien. L'opération est jugée plus que sulfureuse par les patrons de la DST, qui commencent à trouver leur taupe un peu encombrante et estiment urgent de « l'exploiter ».

Pour Lofti, qui pensait en avoir terminé de ses aventures, commence alors un épilogue des plus confus, entre le sordide et le dérisoire, genre polar de série B en quête de point final.

Ses rapports avec ses « protecteurs » tournent bientôt au vinaigre. Lofti exige son pactole et son « bon de sortie » ; la DST lui refuse parce qu'elle estime que les vérifications de ses informations ne sont pas terminées, puis lui fait quelques vagues promesses... pour plus tard. Deux phrases, lues dans le *Point* du 30 mars le rendent soudain fou de rage : « Tout commence par un indicateur, autrement dit un indic, révèle l'hebdomadaire. Il est Maghrébin, sympathisant de la cause intégriste... » La fuite tape juste. Lofti se sent trahi, et en danger.

Il décide alors de contre-attaquer en allant lui-même s'expliquer à l'Événement du Jeudi (qui publiera son interview le 11 juin). Le coup prend au dépourvu les policiers de la DST qui semblent un brin coincés. Ils craignent maintenant un scandale déclenché par un Lofti aux abois.

Les explosifs et l'héroïne de Fontainebleau

Côté « bon de sortie », la DST obtient des collègues américains, tenus constamment informés, une garantie

d'hébergement. Mais côté magot, les choses traînent. Des tractations sonantes et trébuchantes, révélées le 3 juin par le *Canard enchaîné*, se déroulent sans trop de résultats. Mais Lofti a gardé des « biscuits » et propose derechef de les lâcher pour obtenir enfin ce que l'on tarde tant à lui accorder. Contre la récompense promise par le ministère de l'Intérieur - via ses affiches - à tout bon informateur, il veut bien échanger les noms de deux Marocains qui entreposaient les explosifs du réseau. Il livre les noms des artificiers - Badaoui et Agnaou - avant même l'acceptation de sa proposition financière. Les deux Marocains tombent le 19 avril. Après de nouvelles difficultés, les agents du contre-espionnage donnent leur accord de principe à une récompense en espèces qui sera entreposée dans un coffre dont l'accès nécessitera deux signatures. La sienne et celle d'un policier de la DST...

Les jours passent ; l'exploitation de Lofti continue. Les agents de la rue Nèlaton tentent de contenir sa nervosité croissante. Ils leur arrivent de coucher dans la même chambre d'hôtel. Le dénouement est sans cesse différé. La taupe ne sait plus à quel saint se vouer, passe de la rage à la déprime mais finit par donner, comme en prime, à ses cerbères une longue liste de noms, tous présumés dangereux, mais contre lesquels rien de précis ne peut être retenu.

Avant que ne soient exploitées ces nouvelles informations, les policiers trouvent le 26 mai les explosifs et l'héroïne dans la forêt de Fontainebleau. Le service de contre-espionnage est satisfait de cette découverte essentielle.

Le départ pour les États-Unis

Le 3 juin la police interpelle 57 personnes dont une bonne partie sur les indications du Tunisien. 22 seront expulsées. Un homme échappera à la rafle : Vahid Gordji.

Ce même 3 juin, le *Canard enchaîné* évoque l'histoire de Lofti, taupe providentielle, « envolé depuis quelques semaines vers d'autres cieux, riche et en bonne santé ». L'histoire est bien réelle mais le « happy end » a, pour le moins, brûlé les étapes. Ce jour-là, en effet, Lofti se morfond dans une chambre d'un hôtel Ibis de la région parisienne, protégé par une escouade de policiers. Bientôt sa situation se gâte encore. On le ramène à Tours, on le garde menottes aux mains parce que son agitation est telle que les policiers craignent le pire. Il commence une grève de la faim, vite interrompue après la visite d'Américains qui lui confirment son prochain départ pour les États-Unis.

Les ultimes péripéties sont de plus en plus confuses. Le 17 juin, pris de malaises, Lofti est soigné par un médecin militaire. Dehors, son épouse s'agite. Le lendemain, il est rapatrié sur Paris, logé avec sa famille à l'hôtel Mercure. Le départ est imminent. Il aura lieu le 19 juin : vol direct pour l'Amérique. Lofti a finalement touché un peu moins d'un million de nouveaux francs.

Mais Lofti la taupe a laissé des traces. L'essentiel de sa longue confession - un descriptif détaillé des rouages du terrorisme d'origine iranienne - constitue aujourd'hui l'armature d'un dossier de 60 pages transmis par la DST au ministère de l'Intérieur. Un dossier qui, parvenu sur le bureau de Jacques Chirac, n'est sûrement pas étranger à la « fermeté » désormais affichée à l'égard de l'Iran de Khomeini.

Pierre PEAN

Etait-il vraiment nécessaire de convoquer comme témoin Vahid Gordji, d'espérer l'interpeller le 3 juin dernier lorsque le contre-espionnage français déploya une nouvelle offensive dans les milieux intégristes ?

Si nul ne conteste le bon droit du juge Boulouque chargé de l'instruction des attentats parisiens de l'année 86 à vouloir entendre l'interprète de l'ambassade d'Iran, certains pensent que l'interrogatoire de Gordji n'apporterait pas grand-chose. Tout simplement parce que les charges contre lui, sont bien maigres comme le confirme aujourd'hui le contre-espionnage français, conscient de la difficulté de prouver judiciairement ce que l'on retient aujourd'hui contre l'éminence grise de l'ambassade iranienne : être mêlé aux attentats parisiens de l'année dernière.

Des conversations « édifiantes »

Des rumeurs persistantes assuraient que Vahid Gordji détenait dans son garage la BMW noire que des témoins auraient vu circuler le 17 septembre 1986 rue de Rennes quelques instants avant l'explosion d'une bombe devant le magasin Tati. Mais cette certitude qui tendait surtout à justifier la décision du magistrat instructeur, et donc l'encerclement de l'ambassade d'Iran, est finalement entamée par l'enquête elle-même. La voiture utilisée par Gordji n'était pas noire mais gris métallisé

et d'une cylindrée inférieure à celle décrite par les témoins de l'attentat.

Plus gênant pour Vahid Gordji serait l'enregistrement de conversations avec des membres du réseau pro-iranien. Selon ceux qui assurent avoir lu la transcription de ces écoutes, les propos du fonctionnaire de l'ambassade iranienne seraient « édifiants ». Mais pour l'heure, le script n'est toujours pas versé au dossier d'instruction. Le juge Boulouque le garderait-il sous le coude pour le présenter à Vahid Gordji dans l'espoir aujourd'hui bien irréal, de l'inculper de complicité dans la vague d'attentats et l'incarcérer ? Les avocats, il est vrai, se méfient des « vides » actuels de l'instruction, partageant la nette impression que le juge en sait bien plus qu'il ne le dit et qu'à tout moment il peut sortir un élément à charge jusque là connu uniquement des enquêteurs. Bluffe-t-il en espérant que les inculpés se dévoilent, attend-t-il le bon moment pour avancer l'instruction ?

Cette situation agace profondément le conseil de Mohamed Mouhajer considéré par la police comme un agent d'influence pro-iranien et l'un des responsables du réseau. « Deux choses l'une, ou bien le juge a quelque chose contre mon client et il le dit, ou bien il n'a rien et il le libère » martèle Me François Morette qui a envoyé deux huissiers sommer le magistrat de fournir les éléments justifiant l'incarcération de son client.

En prison depuis la fin mars, Moha-

med Mohajer n'est cependant pas inculpé dans les attentats du CSPPA. Et cela s'explique : personne ne le met en cause directement. Mais la présence de cet intégriste qui avait ouvert une librairie coranique est constante dans les milliers de pages du dossier. Mais, Me Morette qui se déclare « très tranquille » tient à tout expliquer.

Mohamed Mouhajer connaissait bien Gordji. Quoi de plus naturel admet son avocat « Gordji approvisionnait sa librairie en livres importés d'Iran ». Les deux hommes étaient suffisamment amis pour qu'au début de l'année Mouhajer demande au fonctionnaire de l'ambassade de garer sa BMW dans son garage. Pour ne laisser aucune ombre sur l'histoire de cette voiture, Me Morette sort aussitôt les papiers du véhicule et raconte les conditions de son achat.

Début septembre 1986, Mouhajer part en Allemagne avec son beau-frère. Ils roulent dans la voiture d'un de leurs amis, un certain Sheade (son nom sera retrouvé dans le carnet d'un des frères Hamade). Les deux hommes passent la frontière allemande. Après un contrôle d'une demi-heure, ils roulent vers Stuttgart. Mouhajer y achète une BMW gris métallisé, immatriculée 8642 Z 301 de type 520. En repassant la frontière, cette fois à Sarrebruck, les Allemands le contraignent à dédouaner aussitôt le véhicule l'obligeant à passer la nuit au poste frontière. Puis Mouhajer regagne son domicile. N'ayant pas changé sa carte grise dans les délais réglementaires, il demandera à Vahid Gordji de garder la BMW dans le garage de l'ambassade, le temps de remplir les formalités, qui ne seront d'ailleurs jamais effectuées.

L'avocat décrit avec autant d'application l'amitié entre son client et Fouad Ali Saleh. Voici quelques années, les deux hommes s'étaient rencontrés à la mosquée de Stalingrad. Très vite, ils sympathisent. En 1986, Fouad Ali Saleh connaît des difficultés et Mouhajer lui propose de l'héberger avec femme et enfants. Mais, toujours selon les explications de Mouhajer, Fouad ne respecte pas leur amitié. Un matin, alors qu'il était censé s'occuper de l'appartement des Mouhajer partis en vacances, celui-ci est cambriolé. Depuis cet incident, les relations entre les deux hommes, tous deux très religieux et ayant effectué le « pèlerinage » de Qom, se sont distendues. « On a rien d'autre à reprocher à mon client » conclut Me Morette pour qui « Mouhajer est inculpé et incarcéré seulement parce qu'il est musulman, chiite, intégriste et pro-iranien ».

Les nombreuses charges contre Saleh

Le cas de Fouad Ali Saleh, chef technique du réseau, est plus simple. Une pluie d'éléments à charges s'est abattue sur celui qui se présente comme un vendeur de légumes à la sauvette. Le 22 mars dernier, il a été pris en flagrant

Chronologie des arrestations et des inculpations

Quinze hommes et une femme sont inculpés dans le réseau terroriste pro-iranien.

Le 22 mars 1987, le contre-espionnage français arrête huit personnes. Les trois premières, Fouad Ali Saleh (marchand de légumes à la sauvette), Mohamed Aïssa (restaurateur) et Hassan Aroua (chauffeur de taxi) sont interpellés en flagrant délit de transport d'explosif liquide très puissant contenu dans des bouteilles d'arak. Ils sont tous les trois Tunisiens. Quelques heures plus tard, Mohamed Mouhajer, français depuis son mariage avec une française Sethi Bourguiba, Karima Ferahi, Khaldi Kilani et Khaled Chaled sont également interpellés.

Le 26 mars 1987, ces huit personnes sont inculpées par le juge Boulouque d'« association de malfaiteurs, infraction à la législation sur les armes, explosifs et munitions ». Le magistrat les accuse de préparer une nouvelle vague d'attentat en France.

Le 19 avril 1987, la DST interpelle deux Marocains, étudiants en mathématiques, Abdelaziz Badaoui et Omar Agnaou. Le juge Boulouque les inculpe à leur tour d'« association de malfaiteurs, infraction à la législation sur les armes et les explosifs ».

Le 22 avril 1987, Ce sont six Libanais, un Algérien et un sénégalais qui sont cette fois arrêtés. Ils s'appellent : Alas Alaeddine, Anwar Jonaa, Hussein Tahssin Saad, Sami Slim, Nasser Reda Hachem et Fared Roumi. Ils sont inculpés le 26 avril 1987 d'« association de malfaiteurs en relation avec des entreprises individuelles et collectives ayant pour but de troubler l'ordre public par l'intimidation et la terreur ». Ils sont accusés de préparer une nouvelle série d'explosion en France.

Le 18 mai 1987, De nouvelles inculpations sont notifiées à Fouad Ali Saleh, Abdelaziz Badaoui et Omar Agnaou. C'est le juge Legrand, encore responsable de l'instruction des attentats revendiqués par le CSPPA (Comité de Solidarité avec les Prisonniers Politiques Arabes et du Moyen-Orient) qui se charge d'annoncer à ces trois hommes qu'il les considère « complices d'assassinat, complices de destruction volontaire d'objets mobiliers et immobiliers par l'effet d'une substance explosive ayant entraîné la mort ». Ces trois hommes sont les premiers - et les seuls pour l'instant - à être judiciairement impliqués dans les attentats de l'automne dernier.

SAVOIR QUI A FAIT QUOI AU MOMENT DES ATTENTATS

du réseau pro-iranien

se poursuit, les liaisons entre les membres du réseau apparaissent plus clairement. bombes, derniers maillons d'une chaîne parfaitement contrôlée. « Libération » fait le point.



L'immeuble du 44 bis rue de la Voulte à Paris. Loft y avait installé une école coranique.

... délit de transport d'explosifs liquides dissimulés dans des bouteilles d'Arak alors que, manifestement, il était en train de préparer une nouvelle vague d'attentats. La veuve de Georges Besse l'a formellement identifié au milieu de plusieurs barbus comme étant le suspect qu'elle avait remarqué en septembre 1986 quelques instants avant que n'explose l'engin meurtrier de la rue de Rennes. Contre Foad Ali Saleh, il y a encore ces lettres écrites en juin de sa propre main et adressées à Joana Anwar, un jeune libanais également inculpé mais qui allait bientôt bénéficier d'une libération conditionnelle. Dans ces lettres, Foad Ali Saleh se présente indiscutablement comme un chef, - ce

qu'il continue à contester - il y donne des ordres, demande de téléphoner à Beyrouth au 313 611, souhaite qu'on aide financièrement certaines familles de Tunisiens arrêtés en même temps que lui. A ces accusations Foad Ali Saleh ne répond rien, muré dans une sorte d'indifférence.

La manipulation des Tunisiens

Tout n'est pour lui qu'invention de la DST. Son avocat Sylvie Chardin, commise d'office, ne peut être qu'un « agent du contre-espionnage français ». Les aveux de ses anciens « soldats » sont aussi pures fabrications des enquêteurs. Les détails fournis par ses anciens amis sont pourtant accablants.

Tous, trois Tunisiens et deux Marocains, ont avoué. Tous ont aidé la police, soit à retrouver les caches d'explosifs, soit à comprendre l'organisation du réseau.

Les Tunisiens d'abord. Ils sont trois, Hassen Aroua, un chauffeur de taxi, Mohamed Aissa, un restaurateur de la Goutte d'Or et Sethi Bourguiba, un gérant d'une société de parfums. Le premier n'a pas caché pendant sa garde à vue de quatre jours avoir rencontré Foad Ali Saleh alors qu'il fréquentait lui aussi la mosquée de Stalingrad. C'est lui, le chauffeur de taxi, qui le premier amènera les enquêteurs dans la forêt de Fontainebleau à l'endroit où il plusieurs reprises il avait été repérer, dès 1985, puis enterrer les poubelles qui

plus tard cacheront des explosifs utilisés lors des attentats revendiqués par le CSPPA.

C'est encore Hassen Aroua qui, toujours en compagnie de Foad Ali Saleh et d'un Libanais connu sous le nom de « Bassam », ira réceptionner au fret d'Orly des morceaux de rotative qui dissimulaient en fait de nouveaux explosifs, du C4, et de l'héroïne que les enquêteurs retrouveront dans une des poubelles de la forêt de Fontainebleau. Quelques heures après leur arrivée sur le sol français en 1985, ces explosifs avaient été entreposés chez un autre Tunisien, Fethi Bourguiba, dans son domicile du Val de Marne.

Les deux hommes se connaissent parce qu'ils fréquentent le même café à Barbès Rochechouart, celui de Mohamed Aissa qui, plus ou moins consciemment a transformé son restaurant en lieu de rendez-vous du réseau. Foad y dine, les hommes discutent, non pas des attentats à propos desquels Saleh est très discret, mais de ces Libanais anonymes qui accompagnent le chef de réseau et viennent chercher les explosifs. Était-ce Bassam, dont on ignore encore la vraie identité et le visage, était-ce Mehdi Diab ou Youssef Mechref ou encore un certain Hadj. Quatre Libanais dont la DST affirme aujourd'hui qu'ils sont les poseurs de bombes ?

Pour justifier leurs actes, les trois Tunisiens donnent la même explication. « Nous avons cru à la solidarité musulmane, nous avons été manipulés par Foad Ali Saleh » qui, il est vrai, n'hésitait pas à employer les menaces de mort sur ces « soldats », plus ou moins conscients, plus ou moins d'accord. Leur défense se heurte cependant aux éléments découverts lors des perquisitions.

Comment Bourguiba pouvait-il ne pas savoir, lui qui a accepté de garder, en plus des explosifs, des fusils mitrailleurs non dissimulés ? Comment Mohamed Aissa, le restaurateur, pouvait-il ignorer les activités réelles de ce Foad Ali Saleh ? Dans son appartement rue de Chartres, les enquêteurs ont retrouvé des réveils, des piles, et une pelle.

Les deux autres « soldats » de Foad Ali Saleh - deux jeunes Marocains étudiants en mathématiques - ont adopté la même attitude que les trois Tunisiens qu'ils ne connaissent d'ailleurs pas. Devant les policiers, Abdelaziz Badaoui et Omar Agnaou ont tout dit, dans les moindres détails. Leurs dépositions sont étonnantes de précision. Badaoui se souvient des jours, de l'heure à laquelle des hommes, Foad Ali Saleh et Bassam venaient chercher des petits paquets. Il se souvient toujours de la régularité avec laquelle, quelque temps plus tard, il apprenait qu'une bombe avait explosé. Une fois seulement Foad avait parlé de ces attentats. Parce qu'il ne comprenait pas pourquoi la bombe placée le 4 septembre dans le RER n'avait pas explosé.

Badaoui raconte encore dans ses longues dépositions comment, il s'était

faché avec Salah à qui il ne voulait plus fournir les sacs d'explosifs écœurés qu'il était de voir les victimes des attentats. Parce que « ce n'était pas sa guerre, parce qu'il ne voulait plus faire celle des autres ». C'est pourquoi explique-t-il il y eut une trêve de trois jours. Badaoui ne cache pas non plus sa propre lâcheté, celle qui lui fit demander un jour à son copain Agnaou de garder chez lui ces sacs trop encombrants. Un service que le jeune marocain ne refusa pas, scellant ainsi un destin qu'il pensait plus banal.

« Badaoui est un traître, il faut le tuer »

En échange de leur « bonne volonté » la DST avait promis aux deux étudiants de les faire bénéficier de la loi sur les repentis. Le juge Boulouque leur avait même promis de correctionnaliser leur cas. C'est donc confiant que, ce 18 mai 1987, Badaoui et Agnaou se présentent devant le juge Legerand alors chargé du dossier du CSPPA, avant d'en être désaisi au bénéfice de son collègue Boulouque. Dans le bureau du palais de justice, c'est la stupeur. De clémence, il n'est pas vraiment question. Pire, les deux marocains s'entendent notifier, comme pour Foad Ali Saleh, les plus lourdes inculpations du dossier : « complicité d'assassinat, complicité de destruction de biens mobiliers et immobiliers par l'effet d'une substance explosive ayant entraîné la mort de personnes ».

Dans la cour de la prison de Fresnes, Abdelaziz Badaoui a retrouvé son ancien chef de réseau interpellé un mois plus tôt que lui, le 22 mars. Et l'étudiant, fils d'une bonne famille de commerçants marocains, a encore peur de cet homme au visage barbu et sévère qui trace à la craie, sur le mur, des menaces de mort que les gardiens, ignorant l'arabe, n'effacent pas. « Badaoui est un traître, il faut le tuer ». Sur ordre de l'administration pénitentiaire, les deux hommes ne se croisent jamais, mais ils communiquent encore et certains craignent que Saleh arrive à ses fins : convaincre Badaoui de revenir sur ses déclarations.

Ces aveux, s'ils sont essentiels à la justice française, étaient moins nécessaires aux hommes du contre-espionnage, qui avaient déjà, grâce à leur taupe Loft, dessiné les grandes lignes de ce réseau terroriste. Tunisiens et Marocains sont venus décrire son quotidien. Mais leurs témoignages ont les défauts de leurs qualités : seuls les « petits », moins formés et moins déterminés, pouvaient parler mais les « petits », justement, ne savent pas tout.

Véronique BROCARD

Demain dans « Libération »,
le rapport secret sur
le terrorisme iranien transmis
à Jacques Chirac

נכנס

סודי

חוזם: 6/11655

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 280, תא: 190687, זח: 1900, זח: ר, טג: ט

נד: 6

שמור/סודי

אל: אירופה 1

דע: ממ"ד

מאת: לבנון, מאריס

צרפת - טרור

RONDOT, איש המרכז לחיזוי וניתוח ברצוף וכן יועץ לשר
לענייני מלחמה בטרור סיפר לי על קיום מאבק סמוי בין
השלטונות המשפטיים והמקצועיים הנלחמים בטרור המז'יתי
לבין הרצוף.
הראשונים מעוניינים להדביר כל תופעת טרור ובמסגרת
זו כבר גרשו קבוצות המקורבות לטורים, לאיראנים לאנשי
אבו מוסא ולאחרים ואילו הרצוף לוחץ שלא להרגיז
יתר על המידה מדינות ערב סביב פרשה זו.

סיפר למשל שבניגוד לפרסומים כאילו QOROJI
איש השגרירות האירנית החשוד במפעיל החוליה
הפרו איראנית שביצעה הפיגועים האחרונים בצרפת, הצליח
להמלט הרי הוא עדיין נמצא על אדמת צרפת והשרותים
יודעים מיקומו המדויק. שלטונות הבטחון מהזקים טבעת
החנק סביבו ומנצלים זאת כדי ללחוץ על איראן. מאידך
הרצוף פועל לריכוך זאת ולמציאת מוצא מכובד לאיראן.

אליבא ורונדו יתכן מאוד והרצוף יצליח לשכנע את השלטונות
המשפטיים בצרפת להתיר לגורדי לעזוב בשקט את אדמת
צרפת כמחווה לאיראנים או בתמורה להישג שהרצוף יצליח

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לקבל מהם במסגרת הזיונים הביטורליים לנירמול יחסים.

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,אירא,ר/מרכז,ממד,רס,אמן

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

104.3
3/3

מדיניות צרפת בנושא הטרור

בשנת 1986 הפכה צרפת לזירה מרכזית של פעילות טרור בינלאומי עם הגברת היקף הפעגועים הרצחניים שבוצעו בשטחה עד ליצירת מצב חירום לאומי, עיקר פעילות טרוריסטית זו נבע מגורמים שמקורם במשה"ת: לכנון, סוריה, איראן ולוב. בין גורמי הטרור שזוהו: ארגון ה-F.A.R.L. של גורג' איברהים עבדאללה (האחראי לרציחתו של יעקב בר-סימנטוב ושל הנספח הצבאי האמריקני, הקולונל ג'ורג' ריי בפאריס ב-1982), ה-C.S.F.P.A. שביצע 12 פיגועים (10 הרוגים ו-250 פצועים) בצרפת ב-1986 כתביעה לשחרור ג'ורג' עבדאללה בעקבות מעצרו ב-1984; "חזית הצדק והנקמה" שנטלה על עצמה רצח הנספח הצבאי הצרפתי בכירות, בקולונל קריסטיאן גוטייר בספטמבר 1986. איברהים עבדאללה נידון בחודש מארס 1987 למאסר עולם על-ידי בית משפט מיוחד בפאריס.

במקביל לפעילות טרוריסטית זו בשטחה סבלה צרפת מחטיבת אזרחיה בלכנון כבני ערובה בידי גורמים שיעים קיצוניים פרו-איראניים. עד 9 בני ערובה נמצאו כלואים בידי ארגון טרור שיעיים במהלך שנת 1986. 5 נותרו בשבי בתחילת ינואר 1987 ובן ערובה נוסף נחטף במהלך אותו חודש.

הן לגבי פיגועי הטרור והן לגבי בני הערובה, חזרו והצתירו מנהיגי צרפת שאינם מנהלים מו"מ עם הטרוריסטים או עם החוטפים אלא מנהלים שיחות עם גורמים ממלכתיים של מדינות העשויות להפעיל השפעתן עליהן. הדיפלומטיה הצרפתית נאלצה איפוא להתגייס לפתרון בעיות הטרור שלה מבלי שהדבר יגרום לשינוי משמעותי בקווי המדיניות המסורחית כלפי הסכסוכים במשה"ת.

א"ש
א"ש

התקנות להגנה על המידע

הממשלה, בהתאם לסמכותה, ובכפוף לחוק, קבעה את התקנות להגנה על המידע, וזוהי אחת מההתקנות שהתקיימו ב-1987. התקנות נועדו להגן על המידע המיוחס, ולמנוע את פגיעתו, וזאת באמצעות קביעת סיווג המידע, והגדרת מעמדה, והקביעה של אופן ההגנה עליו. התקנות נכנסו לתוקף ב-1987, והיוו את הבסיס להגנה על המידע המיוחס. התקנות נועדו להגן על המידע המיוחס, ולמנוע את פגיעתו, וזאת באמצעות קביעת סיווג המידע, והגדרת מעמדה, והקביעה של אופן ההגנה עליו. התקנות נכנסו לתוקף ב-1987, והיוו את הבסיס להגנה על המידע המיוחס.

התקנות נועדו להגן על המידע המיוחס, ולמנוע את פגיעתו, וזאת באמצעות קביעת סיווג המידע, והגדרת מעמדה, והקביעה של אופן ההגנה עליו. התקנות נכנסו לתוקף ב-1987, והיוו את הבסיס להגנה על המידע המיוחס.

התקנות נועדו להגן על המידע המיוחס, ולמנוע את פגיעתו, וזאת באמצעות קביעת סיווג המידע, והגדרת מעמדה, והקביעה של אופן ההגנה עליו. התקנות נכנסו לתוקף ב-1987, והיוו את הבסיס להגנה על המידע המיוחס.

התקנות



טו' באייר התשמ"ז

14 במאי 1987

749

צנח : 104.3

אל : לשכת השר
מאת : אירופה 1.

הנדון : אש"פ והאינטרנציונאל הסוציאליסטי,

רצ"ב מכתב השגרירות בפריס בענין יזמת קרייסקי לקבלת אש"פ לאינטרנציונאל
הסוציאליסטי.

נברכה,

אריה אבידור.

העתק : לשכת המנכ"ל המדיני
המשנה למנכ"ל,



פריס, ו' אייר תשמ"ז

87 5 מאי



אל : אירופה 1

מאת: השגרירות, פריס

הנדון : אש"פ והאינטרנציונאל הסוציאליסטי

1. רצ"ב ההודעה שהוציא יו"ר ארגון בני ברית בעקבות הצעתו של קרייסקי לצרף את אש"פ לאינטרנציונל הסוציאליסטי.
2. במהלך ביקורו הרשמי של ראש הממשלה, יצא לי לשוחח על כך עם פופרן, מי שהיה עד לפני מספר שבועות, מספר שניים במפלגה הסוציאליסטית הצרפתית.
3. פופרן נשמע פסימי לגבי כושר עמידתם של חברינו בתוך המפלגה ויכולתם לעצור התהליך שיוביל לדעתו להתגברות התמיכה באש"פ. כבר היום קיים לחץ לא מבוטל על המפלגה להסכים להצעתו של קרייסקי לגבי אש"פ.
4. פופרן הזכיר את שמותיהם של פביוס ומורואה (כמובן בנוסף לשלו עצמו) כידידי ישראל בתוך המפלגה המסוגלים לסייע בידינו לעצור אפשרות קבלת אש"פ לאינטרנציונל. כמובן שעמדתו של רוקארד יכולה להיות מכרעת לגבי עניין זה ואליבא דפופרן, רוקארד מהסס ושומר לעצמו אופציות פתוחות לכל מקרה.
5. פופרן סבור שלאחרונה חלה תזוזה בעמדתו של מיטראן לגבי אש"פ ומי שמשפיע עליו בכיוון זה, הוא חברו הנאמן דומה.

כבוד
י. יצחק לבנון

העתק : השגריר - הציר

ממ"ד/עוב"1



GMB/JS/962

Paris, le 27 avril 1987

COMMUNIQUE DE PRESSE

Déclaration de M. Georges M. Bloch,
Président du Conseil International du B'nai B'rith.

L'ancien chancelier de la république d'Autriche, M. Bruno Kreiski, à la tribune du Conseil National Palestinien, vient de proposer l'admission de l'OLP au sein de l'Internationale Socialiste.

Une telle suggestion doit être rejetée sans ambages par tous les partis membres de l'Internationale Socialiste, d'autant plus que Bruno Kreiski n'a cessé, de longues années durant, de lutter pour donner une légitimité à l'OLP et à ses activités terroristes, dont la finalité, exprimée à Alger, reste la destruction de l'Etat d'Israël.

La proposition de M. Bruno Kreiski ne pouvait venir à un pire moment que lors de la session où le Conseil National Palestinien a voté les résolutions les plus dures. Arafat y a ainsi privilégié l'unité de son mouvement, sacrifiant, une fois de plus, la recherche de la Paix.

La justification donnée par Bruno Kreiski à sa proposition, prétendant que l'OLP est l'organisation la plus démocratique du Moyen-Orient, est totalement absurde ; c'est à se demander si, tenant de tels propos, l'ancien chancelier de la république autrichienne a oublié ce qu'est, en vérité, une démocratie.

נכנס

בלמס

373-104.3

חוזם: 4/11247

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 278, תא: 240487, זח: 1900, זח: ב, טג: ב

נד: 8

בלמס/בהרל

אירופה 1

זע לשכת רוהמ-לשכת השר

מאת עתונות פריס.

להלן נוסח דברי הנשיא מיטראן שנאמרו בטיוס ביקורו
במרוקו אודות המל"פ, כפי שמתפרסם הערב ב-לה מונד'.

MIEUX VAUT AVOIR AFFAIRE A UN MOUVEMENT COHERENT
ET HOMOGENE QU A UN MOUVEMENT DANS LE QUEL LES
SURENCHERES POURRAIENT SEXERCER INDEFINIMENT. IL
EXISTE DES DIREGEANTS QUI SONT EN MESURE DE SEXPPIMER
AU NOM DES COMBATTANTS DU PEUPLE PALESTINIEN

לא ידוע מה הקשר המדויק של דברי הנשיא והאם הם נאמרו
בתשובה לשאלה על אשף אאו על הפלשתינאים בכלל. הנוסח
לנו מטעם האליזה הנוסח המדויק וההקשר המלא לאחר
שיתקבלו הכרוטוקולים ממקורו.

עמישב.==

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, אירא, אירב, ר/מרכז, ממד, רס, אמך, אביטל, מעת,
הסברה

100-8-403

100-8-403

100-8-403

100-8-403

100-8-403

100-8-403

100-8-403

100-8-403

100-8-403

100-8-403

100-8-403

100-8-403

100-8-403

AMBASSADE D'ISRAËL



שגרירות ישראל

פאריס, א' נסין תשמ"ז
31 מרץ 1987

משרד החוץ
אירופה ו
דואר נכנס
5-04-1987
תיק מס' _____

9

✓ אירופה 1
ראש אמיתק
הסברה / תכנים
אל: ממ"ד

טאת: עתונות, פאריס.

31.3.87

ראיון עם איברהים סוס- נציג אש"פ בפאריס
הנדון:

ייתכן ותמצאו עניין בקטע המצ"ב שפורסם בתאריך 15.3.87
בעיתון SUD-OUEST (מוסף יום א'). עתון זה שתפוצתו כ-
400,000 עותקים הוא בעמדת מונופולין כמעט בכל דרום-מערב צרפת.
(BORDEAUX ודרומה).

בברכה,
יהושע עמישב.

Ibrahim Souss: "J'ai des amis israéliens"

Le représentant de l'OLP en France était de passage hier en Gironde. L'occasion de parler de la Palestine et d'Israël.

Représentant de l'OLP en France, Ibrahim Souss ne correspond guère à l'image qu'on se fait du fedayin hirsute, en treillis vert olive et la Kalachnikov en bandoulière. Cet homme d'une extrême urbanité et qui parle un français choisi possède plusieurs cordes à son arc. Pianiste de très haut niveau, musicologue averti, il vient en outre d'effectuer une incursion remarquée dans le domaine de la littérature. Son premier roman, « Loin d'Israël », sorti en librairie, raconte les amours contrariées d'une Juive israélienne et d'un jeune Arabe de Jérusalem. L'histoire se lit comme un tendre pamphlet et s'achève lors de la guerre de 1948, qui marque la naissance d'Israël et la fin du couple. Le roman n'est pas autobiographique. Ibrahim Souss n'avait que 4 ans à cette époque. Mais le livre est, un peu à l'image de l'auteur, nostalgique, pudique, révolté. Le représentant de l'OLP en France y a mis beaucoup de lui-même. Pour « Sud-Ouest », Ibrahim Souss, qui était hier de passage dans la région, parle de « Loin de Jérusalem », d'Israël, du Liban et un peu de lui-même.

Pourquoi écrire un roman ?

— L'histoire de la Palestine est défigurée, tronquée, moulée dans les idéologies des uns et des autres. Je voulais rétablir certaines vérités. Mais je me suis dit que si j'écrivais un livre d'histoire, personne ne le lirait. J'ai donc choisi d'écrire un roman. Mais ce récit s'appuie sur des faits historiques précis.

J'ai voulu, dans ce livre, remettre les choses à leur juste place. Montrer qu'au départ, ce n'étaient pas les Juifs qui avaient peur des Arabes, mais les Arabes qui avaient peur des Juifs. Que la souffrance n'était pas

un monopole du peuple juif, mais que les Palestiniens souffraient, eux aussi.

— Y avait-il entre certaines familles juives et arabes des relations aussi confiantes que vous le décrivez dans votre livre ?

— Jusqu'en 1948, ma famille vivait vraiment d'intimité avec ses voisins juifs. Pour vous dire la confiance qui pouvait régner quand ma grand-mère est partie en exil en 1948, elle a confié les clés de sa maison à son voisin, qui s'appelait, en 1958, Stern. Jusqu'à sa mort, ce dernier a pris soin de la maison de ma grand-mère. Il a veillé à ce que personne ne vienne la confisquer, ni s'en emparer.

Aujourd'hui encore, j'ai des amis juifs qui sont capables de gestes courageux. Ainsi, quand mon père est mort, il y a deux ans et deux mois, je n'ai pu, bien entendu, me rendre à ses obsèques, à Jérusalem. J'ai voulu faire porter aux obsèques une gerbe à mon nom, et une autre au nom de Yasser Arafat. Aucun Arabe n'a osé. C'est compréhensi-

ble. Ils avaient peur. Mais il y a un Israélien qui les a portées en notre nom. Il s'appelle Laati Douri. En vertu d'une nouvelle loi israélienne, qui interdit tout contact avec l'O.L.P., il est en instance de jugement pour avoir rencontré, il y a quelques mois, à Bucarest, des membres de notre organisation.

Avez-vous, vous-même, encore des contacts avec les Israéliens ?

Depuis 1973, je vois les Israéliens qui n'ont pas peur de me voir. Parmi ceux que je rencontre, il y en a des très représentatifs, dont je ne peux vous citer les noms, pour des raisons que vous comprendrez. J'ai le sentiment que ces interlocuteurs évoluent dans un sens favorable. Je crois qu'il y a un chemin qui est en train de se tracer.

Le terrorisme et votre refus de reconnaître l'existence d'Israël n'ont-ils pas contribué à cette radicalisation ?

On nous accuse de terrorisme, mais, dans le monde où nous vivons, les peuples faibles n'ont pas de chars et d'avions. Ils n'ont que des bombes et des grenades. Quant à l'existence d'Israël, Yasser Arafat a clairement affirmé, au dernier sommet des non-alignés, qu'il soutenait toutes les résolutions de l'O.N.U., y compris la résolution 242, qui stipule le droit de tous les peuples de la région, dont Israël, à vivre en paix dans des frontières sûres.

Qu'attendez-vous du projet de conférence internationale pour lequel le président égyptien Moubarak et le ministre des affaires étrangères israélien Shimon Peres se sont récemment prononcés ?

Il est bon que Shimon Peres aille au Caire et qu'il se prononce pour un projet de conférence internationale. Mais pourquoi exiger au préalable le rétablissement des relations diplomatiques avec l'U.R.S.S. ? Et pourquoi cette exclusive à l'égard de l'O.L.P. ? Nous sommes les représentants légitimes de ce peuple. Si les uns et les autres ont un doute, qu'ils aillent faire des sondages dans les territoires occupés ! Qu'ils aillent interroger le peuple palestinien.

Qu'on sache bien, également, que nous n'accepterons pas d'être incorporés au sein d'une délégation arabe. Ce conflit est essentiellement un conflit palestinien-Israélien et non arabo-Israélien. Les Palestiniens doivent être là à part entière.

L'O.L.P. a protesté contre l'entrée de l'armée syrienne à Beyrouth-Ouest. Mais n'était-ce pas le seul moyen de rétablir un minimum d'ordre ?

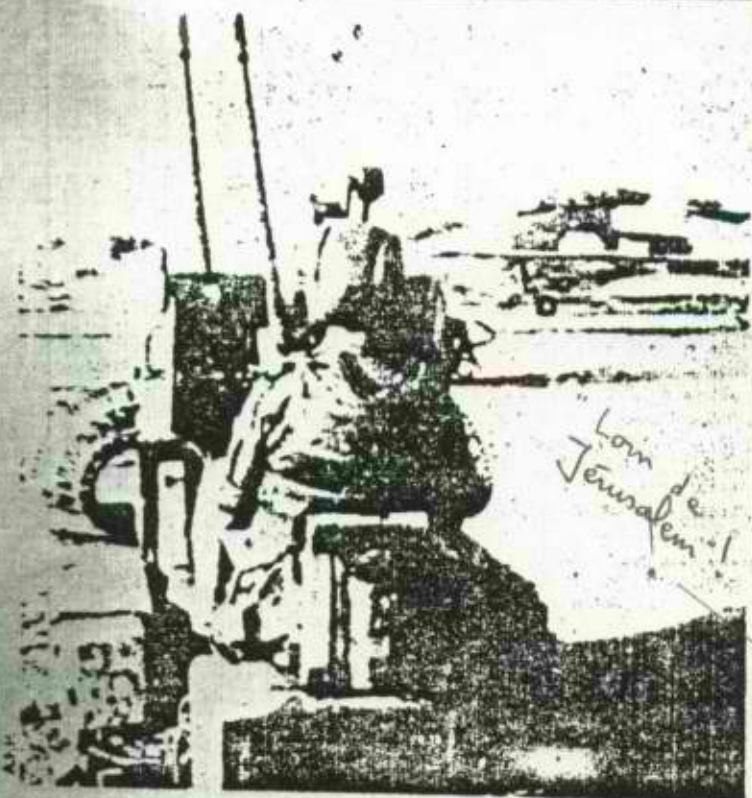
Nous sommes contre cette intervention, car nous pensons que toute intrusion étrangère finit par se révéler néfaste. Les Syriens peuvent, pour le moment, sembler mater les diverses factions. Mais ils devront affronter, un jour ou l'autre, les hezbollahs et les chrétiens.

Et puis, si les Syriens sont si épris de paix, pourquoi n'ont-ils pas desserré le siège des camps palestiniens ? Pourquoi les gens continuent-ils à y mourir de faim ? Les Syriens ne seraient-ils entrés à Beyrouth que pour empêcher leurs alliés d'Amal de prendre une râclée contre nos troupes.

Que pensez-vous des menaces de mort formulées à l'encontre de Jean-Louis Normandin ?

Je m'inquiète du sort de Normandin. Je crains qu'il ne fasse les frais d'un défilé lancé non seulement à la France, mais à la Syrie. A l'O.L.P., nous continuerons, en tout cas, à faire tout ce que nous pouvons pour obtenir la libération des otages français, dont plusieurs sont des amis personnels.

Propos recueillis par
Bernard Broustet.



TCHAD. — « Le dispositif Epervier, renforcé au sud du 16° parallèle, pour faire échec aux troupes du colonel Kadhafi et de ses alliés tchadiens. »

TCHAD

La dissuasion française

Dans l'attente d'une attaque des troupes de Kadhafi, la France et N'Djamena poursuivent une double tactique de dissuasion et de harcèlement envers les forces libyennes.

La France continue à renforcer son dispositif dissuasif Epervier au sud du 16° parallèle, la « ligne rouge » de partage des forces antagonistes établie par Paris, en décidant à présent de reconstruire l'aéroport d'Abéché, dans l'Est. Et dans le nord, les troupes du président Hissène Habré maintiennent la pression sur les Libyens, leur infligeant quotidiennement des pertes en matériel et en hommes — de 1 500 à 1 800 morts depuis le mois de décembre, selon les dernières estimations occidentales et tchadiennes.

Les forces de N'Djamena, selon des sources françaises informées, sont notamment déployées autour de la base aérienne de Ouadi-Doum (au nord de Fada), obligeant les Libyens qui s'y trouvent, estimés à 5 000 hommes, à se ravitailler par air. Le haut commandement tchadien a d'ailleurs annoncé vendredi l'interception d'une importante colonne libyenne se dirigeant vers la base et qui aurait subi d'importantes pertes en hommes et en matériel.

Les combats se déroulent quotidiennement non seulement dans le Tibesti mais aussi l'Ennedi (région de Fada) et le Borkou, où se trouve l'autre place forte libyenne, Faya Largeau, qui commande la route vers N'Djamena.

250 millions de francs de matériel

La France a déjà fourni à N'Djamena depuis le début de l'année pour 250 millions de francs (40 millions de dollars) de matériel militaire et le « robinet » reste ouvert dans la mesure de nos possibilités, soulignent ces mêmes sources. Le président François Mitterrand vient d'ailleurs de déclarer devant la presse diplomatique à Paris que l'aide militaire française au Tchad s'accroît de « mois en mois ».

Les Tchadiens réclament officiellement une couverture aérienne française mais sont moins pressants sur ce sujet en privé, indique-t-on à Paris, où on estime qu'ils se « débrouillent très bien pour le moment au sol ».

Les Tchadiens estiment par ailleurs que leur autre allié, les Etats-Unis, qui ont déjà fourni une aide militaire d'urgence de 15 millions de dollars et se sont engagés à en faire plus à l'occasion de la récente visite

à Washington du chef de la diplomatie de N'Djamena, « parlent plus qu'ils n'agissent » contre Kadhafi.

Selon des experts diplomatiques américains, le colonel Kadhafi ne constitue pas pour le moment une des cibles prioritaires de l'ère de Washington : depuis le raid américain contre la Libye en avril dernier, les Etats-Unis n'ont pas eu d'indices l'impliquant dans des actions terroristes. De plus, l'administration Reagan, essentiellement préoccupée par le scandale des ventes d'armes à l'Iran, est engagée dans une épreuve de force avec un Congrès hostile qui n'a pas hésité à bloquer des crédits aux contras nicaraguayens et est surtout préoccupé par le déficit extérieur.

Répliquer avec fermeté

« La première chose qui apparaît aujourd'hui à l'évidence, c'est que le Tchad est un pays agressé ; la seconde tout aussi claire est que la Libye est l'agresseur », a déclaré M. Jacques Chirac dans une interview que publiait hier le quotidien national sénégalais, à quelques heures de son arrivée au Sénégal (1) : « Je me réjouis de cette clarification de la situation (au Tchad) aux yeux de l'opinion mondiale et je crois qu'il serait bon que celle-ci en tire toutes les conséquences. »

Pour le premier ministre français, « c'est ce que la France fait pour sa part, en appuyant un gouvernement légal (celui du président Hissène Habré) reconnu par la communauté internationale. Elle l'appuie politiquement et diplomatiquement, dans l'espoir qu'une solution pacifique puisse être trouvée, elle l'appuie économiquement car les temps sont difficiles, elle l'appuie militairement enfin pour lui permettre de défendre sa souveraineté contre l'envahisseur. »

Selon M. Chirac, « en agissant ainsi, notre souci est d'aider à mettre un terme à un conflit qui endeuille l'Afrique. Notre objectif est la paix, nous n'avons pas d'autres ambitions. Il peut arriver, face à des provocations dangereuses, que nous soyons tenus de répliquer avec fermeté mais nous veillons à le faire avec mesure et pour éviter l'escalade. » ■

(1) Le premier ministre français devait arriver hier en fin de journée à Dakar, à l'occasion d'une courte tournée en Afrique qui l'a conduit hier matin au Cameroun où il a rencontré le président Paul Biya. La question tchadienne était au centre de leur entretien.



IBRAHIM SOUSS. — « Remettre les choses à leur juste place ».

THEATRE DU PORT DE LA GIRONDE

**Centre Dramatique National
Bordeaux Aquitaine**

présente

LE MAL COURT

AUDIBERTI

Mise en scène Jean-Louis THAMIN

Du VENDREDI 20 au SAMEDI 28 MARS
(sauf le lundi)

Centre André-Malraux - Bordeaux

Réservations : C.D.N. - BORDEAUX AQUITAINE
L'AIGLON, Place Puy-Paulin - Tél. 56.48.58.51
F.N.A.C. et MINITEL 3615 Code AL 33

משרד החוץ-מחלקת הקשר

806

יציא

שמו

אל: פריס, נר: 1090, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 270287, רח: 1330

9

זיכרון 7.4

שמו/רגיל

לבנון

ביקור אפשרי של דומא ביו"ש

ביקורו האפשרי של רולן דומא ביו"ש ימומן ע"י אשיף. בוודאי
תמצא דרך כדי להביא זאת לידיעתו.

מותיים - אירופה 1

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ליאור, מותים, ענוג, אירא, אירוב, ר/מרכז,
ממד, מתאסששחים



פאריס, כו' שבט תשמ"ז
25 פברואר 1987
23

ציון 3
104.3
105.1
ציון 3

9

אל: אירופה 1
הסברה/ תכנים
ממ"ד

מאת: עתונות, פאריס

הנדון: פתיחת משפט עבדללה

לאור כמות החומר החריגה השבוע, כשהשבועונים הגדולים מפרסמים תחקירים מיוחדים על גו'רג' איברהים עבדללה ומשפטו, החלטתי שכבר עדיף לשלוח אליכם את השבועונים עצמם.

מאמר המערכת של ג'אן דניאל ב "נובל אובסרבטר" משקף נאמנה את ההתלבטויות באשר לטרור ולמזה"ת בקרב חוגים רחבים. אגב, נודע לי שויכוח חריף בתוך העתון קדם להחלטה לפרסם כ- "סקופ" את נאום עבדללה (שלושה ימים לפני פתיחת המשפט).

ה "CANARD ENCHAÎNÉ" של היום מלגלג על החלטת ה-NOUVEL OBSERVATEUR לפרסם את המסמך.

ראוי לשים לב גם באותו שבועון לעמדתו של קלוד שייסון, החוזר ומשווה בין הטרוריסט הפלשתינאי דהיום למחתרת "במקומות אחרים" בהיסטוריה.

לאירופה 1 - שייסון גם חזר והביע תמיכה בזכותו של אש"פ להשתתף בכל מו"מ על המזה"ת (ראה דווח סי"צ - היום - רצ"ב)

בברכה

יוש עמישב

Handwritten signature

העתק: הציר- כאן

7 mai 1967

FRFR

FRA0182 4 I 0231 FRA /AFP-KB64

CEE-Proche-Orient

M. Chesson estime que la déclaration des Douze confirme le droit de l'OLP de participer à toute négociation globale sur le Proche-Orient

PARIS, 25 fév (AFP) - M. Claude Chesson, commissaire européen chargé de la politique méditerranéenne et des relations Nord-Sud, a estimé que l'OLP "doit participer à toute négociation visant à trouver une solution globale au problème du Proche-Orient", dans un entretien publié mercredi dans l'édition internationale du quotidien koweïtien Al-Gabas, reçue à Paris.

"La déclaration des Douze de lundi dernier se conforme ouvertement à la déclaration de Venise. Or cette dernière reconnaît (...) le droit à l'autodétermination du peuple palestinien et la participation de l'OLP à toute négociation sous l'égide de l'ONU", a estimé l'ancien ministre des Relations extérieures.

M. Chesson a précisé que la participation de l'URSS à une conférence internationale sur le Proche-Orient est "inévitabile", mais qu'elle implique "l'existence de relations entre Moscou et Israël". Il a en outre qualifié la politique américaine au Proche-Orient de "vision étroite".

La déclaration des Douze avait suscité, rappelle-t-on, des réactions positives dans les capitales arabes et une certaine réserve en Israël, où de hauts responsables se sont toutefois félicités de l'absence d'une référence explicite à l'OLP dans ce texte.

SD/NM/bb

AFP 251259 FEV 87

CONSULAT GENERAL D'ISRAEL

מרסיי, 20 פבר, 1987

כא בשבט תשמ"ז

109 - 30 - 196



הקונסוליה הכללית של ישראל

למ.3

אל: מר ז, אלון, מנהל מח' אירופה 1

מאת: הקונסוליה הכללית מרסיי

הנדון: קריאה להפגנה של פלסטינאים במרסיי

ביום רביעי 18 בפברואר עמדה להתקיים הפגנה מול
הקונסוליה הכללית של ארצות הברית ושלנו.

ההפגנה אושרה על ידי השלטונות אך לא יצאה לפועל. לדעתי
מתוך פחד של הערבים להתכנס, כי אכן רובם לא אזרחים צרפתיים
וכנראה חששו שלמרות האישור, באחד הימים יגורשו מצרפת.

במקום הריכוז נמצא כוח משטרה גדול מאד וזה הרתיע

אותם.

ב ב כ ה,
י. מיכאלי

העתק: מר א, פלמור, הציר פאריס

שמו

** נכנס

**

**

**

חוזט: 2,9968

אל: המשרד

מ-: פריט, נר: 339, תא: 200287, זח: 1800, דח: ר, טג: ש

נד: 8

3 יובל 1944
1944 יובל 1944

שמו/רגיל

אירופה 1-ממד 1 לבנון ממד/אטון

מאת לבנון נריס

לבנון-לחוזט 516

1. במרכז לחזורי ונתוח ברצוף קבלו מידע שמקורו נביה ברי אנדוה ארגון הגיהד האסלאמי לאחדור פלסטין, לפיו עולה שהארגון הינו קבוצת הקשר בין היזבללה לאשף/ערפת ודמותו הנרכזת הינה מועביה שהיה קשור לאשף בעבר. במרכז טבורים שמידע זה מקובל עליהם ועולה בקנה אחד עם בדיקת השרותים שלהם.

הארגון מורכב ברובו משיעים קצוניים.

2. באשר להתטרות דאוד דאוד כמה מקורות מקומיים טבורים שזה נערץ במאבק כינו לבין נביה ברי אחרי שדאוד צבר כוח וסמכויות רבים וברי חשש שהוא הותר תחתיו.

תפ: שהח, מנכ, ל, ממנכל, ענרג, אירא, אירב, ר, מרכז, ממד, ליאור, מזתים, רט, אטון

AMBASSADE D'ISRAËL

16 פברואר 1987

מס' 63



שמור



שגרירות ישראל

304.3

אל: אירופה 1

מאת: השגרירות, פאריס

הנדון: צרפת - אש"פ

1. בצהריים עם BOULAY, יועצו לענייני תקשורת של שה"ח לשעבר דומא, סיפר שאברהם סוס, נציג אש"פ בצרפת בא לראות את דומא, ביום ה' 12.2, במסגרת הפעילות של אש"פ לגייס דעת הקהל סביב המצור על מחנות הפליטים בלבנון, דומא מכהן כיום כיו"ר ועדת החוץ של האסיפה הלאומית וסוס ביקש לראותו בתור שכזה. אליבא דבוליי, אמר לו דומא שהוא יבדוק עם שה"ח ריימון, מה בדעת ממשלת צרפת לעשות בנדון.
2. ובקשר לדומא, סיפר בוליי ששה"ח לשעבר אמור היה לנסוע לירדן וגם ליו"ש בימים אלה במענה להזמנה שקיבל מנכבדים בשטחים כאשר ביקר אצלנו לאחרונה וחודשה ע"י האגודה צרפת-פלסטיין.
- נוכח המצב באיזור, החליט דומא לדחות הביקורים כדי לא ליצור רושם מוטעה ולהקשות יותר על המצב הנוכחי.

בברכה,
י. לבנון

העתק: השגריר

ממ"ד / ערב 2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7447

תאריך : 17.02.87

נכנס

בלמס

חוזם: 2,7447

אל: המשרד

מ-: פריס, נר: 243, תא: 160287, זח: 1930, דח: מ, סג: ב

נד: א

בלמס/מיו

אל: מעת

דע: אירופה 1 + הסברה + לע'מ

מאת: עתונות פריס

דוח תקשורת - סוף שבוע 14-15/2

א. יום 'ו' - 13/2

באנטן 2 (20.00) ראיון עם יאסר ערפאת . מאשים את סוריה ברצח-עם. ' ' גם לנו יש זכות לחיות כבני אדם בביתנו ' ' (NAHON)

ב. שבת 14/2

מתן האפשרות להספקת המזון להגיע לתוך בורג'אל ברגנה הפיג את המח ונושאים אחרים עלו בכותרות : הופעת אנדריי סאחארוב, בפורום הבינלאומי במוסקבה, הפגנות הסירובניקים שם, בניית המטוס RAFALE , תגבור אמצעי הבטחון בפריס לקראת פתיחת משפט עבדללה.

1. לבנון

לה מאטין - (BOUTROS) על המצב בבורג'אל בארג'נה (גם קוטידיאנ) - (CHQMALI) ' ' ישראל מסייעת לבני בריתה מאמל ' ' על פעילות ח'א בדרום לבנון .

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ליבראסיון - "פירורים עבור מחנות הרעב" (2 עמודים)
פרשנות של M. KRAVETZ : גם הפלשתינאים לא
נהגו בנקיון כפיים אך כאן מדובר במאבק פוליטי
שמטרתו הקמת רפובליקה איסלאמית בלבנון .
גם ב- לה מונד (ערב)

2. לבנון - אירופה

לה פיגרו - על ביקור גו'מאייל בבריסל , קורא לאירופה
לסייע ללבנון .

3. ישראל - ארה"ב

לה מונד - LANGELLIER () על ביקור רוה"מ בווינגטון .
שמיר נגד ועידה בינלאומית , יעלה ענין יהודי ברה"מ
והנושרים .

4. ארה"ב

לה קוטידיאן - בוש " מתרחק " מרייגן .

5. איראן

לה מונד - (FRACHON) על חיי היום יום בטהראן .
האוכלוסיה שלווה למרות ההפצצות .

6. מדינות המפרץ

מאמר שני ואחרון של LORIEUX על המצב החברתי
כלכלי במדינות המפרץ .

7. צרפת - טרור

לה פיגרו - (REIX) הגופה המסתורית בדרום : אזרח
סורי , גם ב-לא מאטין .

8. ישראל - דרא'פ

לה טריבון - יחסי ישראל - דרא'פ הופכים בעיתיים יותר
ויותר עבור ירושלים . על דוח הועדה בארה"ב .

9. יהודי ברה"מ

1. The first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the

2. The second of these is the fact that the

3. The third of these is the fact that the

4. The fourth of these is the fact that the

5. The fifth of these is the fact that the

6. The sixth of these is the fact that the

7. The seventh of these is the fact that the

8. The eighth of these is the fact that the

9. The ninth of these is the fact that the

10. The tenth of these is the fact that the

11. The eleventh of these is the fact that the

12. The twelfth of these is the fact that the

13. The thirteenth of these is the fact that the

14. The fourteenth of these is the fact that the

15. The fifteenth of these is the fact that the

16. The sixteenth of these is the fact that the

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לה פיגרו - שוב אלימות נגד הסירובניקים המפגינים
במוסקבה.

לה קוטידיאן - "אוברי אורח" מוזרים ברחוב ארבת
גם ב - I.H.Z. לה מונד (ערב)

ג. יום א' - 15/2

בראש החדשות באנטן 2 (20.00) הידיעה על שחרור
יוסף ביגון (גם ב - 3 - FR, 1 - TF) בשלוש רשתות
הטלוויזיה גם על פתיחת משפט דמיאניוק, כתבה של
BRUNN (1 - TF)
ושארל אנדרלין (2 - A). טדי קולק לאנדרלין:
"לא היה צריך לקיים את משפט". כולם על בעיית
זיהוי הנאשם.

ב. 1 - TF על חילול בית הכנסת בסנט ג'רמאן אן
לאיי.

עמישב.

ע/ש=

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, קלוורי, מעת,
הסברה, לעמ, דוצ-ים, דוצ, פזנר, אירא, אירג, מזתים

THE ABOVE INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
FOLLOWING SOURCES:

1. THE BUREAU OF THE ARMY
2. THE BUREAU OF THE NAVY

3. THE BUREAU OF THE AIR FORCE

4. THE BUREAU OF THE MARINE CORPS
5. THE BUREAU OF THE COAST AND GEODETIC SURVEY
6. THE BUREAU OF THE ARMY ENGINEERING CENTER
7. THE BUREAU OF THE ARMY CORPUS OF ENGINEERS
8. THE BUREAU OF THE ARMY CORPUS OF ENGINEERS
9. THE BUREAU OF THE ARMY CORPUS OF ENGINEERS
10. THE BUREAU OF THE ARMY CORPUS OF ENGINEERS

11. THE BUREAU OF THE ARMY CORPUS OF ENGINEERS
12. THE BUREAU OF THE ARMY CORPUS OF ENGINEERS

13. THE BUREAU OF THE ARMY CORPUS OF ENGINEERS

14. THE BUREAU OF THE ARMY CORPUS OF ENGINEERS

15. THE BUREAU OF THE ARMY CORPUS OF ENGINEERS
16. THE BUREAU OF THE ARMY CORPUS OF ENGINEERS

FRFR

FRAD191 3 PI 0110 FRA /AFP-AX69

Palestiniens-France

M. Juppé: Paris va prendre des initiatives pour venir en aide aux palestiniens assiégés

PARIS, 11 fév (AFP) - "Le ministre des Affaires étrangères fera prochainement des propositions au gouvernement pour que la France prenne des initiatives" dans la "guerre des camps" palestiniens à Beyrouth, a indiqué mercredi le porte-parole du gouvernement.

M. Alain Juppé, interrogé à l'issue du Conseil des ministres, a déclaré que M. Jean-Bernard Raimond avait évoqué ce problème au cours de son exposé hebdomadaire sur la situation internationale et précisé que ces mesures, "d'ordre humanitaire", seraient annoncées prochainement.

CCD-NLB/PL

AFP 111214 FEV 87



FRFR

FRA0197 3 PI 0261 FRA /AFP-AY88

Palestiniens-France lead

M. Mitterrand demande que la France porte secours aux Palestiniens assiégés

PARIS, 11 fév (AFP) - Le président François Mitterrand a demandé mercredi en Conseil des ministres que "la France apporte sans délai une aide active et importante" aux organisations humanitaires pour leur permettre de venir en aide aux Palestiniens assiégés dans les camps du Liban.

Le porte-parole de l'Elysée, Mme Michèle Gendreau-Massaloux, a indiqué que le chef de l'Etat a pris la parole devant le gouvernement après la communication hebdomadaire du ministre des Affaires étrangères Jean-Bernard Raimond sur la situation internationale, pour demander que cette aide donne "aux organisations humanitaires qualifiées" les moyens "d'acheminer et de distribuer aux Palestiniens assiégés dans les camps du Liban les vivres et les médicaments qui leur sont nécessaires".

M. Mitterrand a également souhaité que la France "prenne l'initiative d'engager l'ensemble de la Communauté européenne dans cette action".

De son côté, le porte-parole du gouvernement, M. Alain Juppé, a indiqué à l'issue du Conseil des ministres que M. Raimond allait faire des propositions au gouvernement pour que la France prenne des initiatives dans la "guerre des camps" palestiniens à Beyrouth. Des "mesures d'ordre humanitaire" seront annoncées prochainement, a-t-il ajouté.

La France était intervenue au Liban en 1982 et en 1983 pour permettre le départ de près de dix mille combattants palestiniens assiégés dans les camps de Beyrouth et de Tripoli (Liban).

PAF-MMR/PL

נכנס

בלמס

חידוש: 2,5361

אל: המשרד

מ-: פריט, נר: 189, תא: 110287, זח: 1930, דח: נר, סג: ב

נד: 8

יפ 3.34.64

בלמס/רגיל

אל: ממ"ד/ערב 2

מאת: לבנון, מאריס

ערמאת. להלן שיקר ראיון ערמאת ללה מונז (11.2):

1. קורא לאדם לאבטח שלום הפלסטינים או שיתן לו הכלים לכן. כאשר עזבתי ביירות השארתי העיר בידי משקיפים של האומ' והכוה הרב לאומי מורכב מצרפתיס, איטלקיס אמריקניס ואנגליס.
2. ביוניפיל יש ששת אלפים חיילים והם נמצאים מרחק שני קילומטרים ממחנה ראשידייה. האם אי אפשר להורות להם להתערב? ארבעה המעצמות יכולות לכנס מועבי"ט ולערב בזהות או"מ.
3. מה שמחוללים לפלסטינים זה רצח עם בזרמה לזה שהביא למשפטי נירנברג. זו הגעיה אנושית. מיכר הפלסטינים מלבנון היתה דרישה ישראלית. בדרום לבנון, הכוחות הישראלים יחד עם צבא לבנון עוזרים לא.מ.ל. ע"י הפגזות ביבשה באויר וביס. הם אמילו הקימו מטה מורכב משמונה קצינים כדי לעקוב אחר מעולה זו. יש מזימה ישראלית טורית נגד הכוחות הפלסטינים בלבנון. ישראל עצרה שלוש עשרה ספינות ששלחתי עם מזון ותרופות.
4. אסד צחק על המתורבים הערבים שביקרו בטוריה ולבנון בעקבות הועידה האיסלאמית. כסוגנו ממע'דושה וכלום לא קרה. אסד שיקר להם. הוא הבטיח שההסכם יבוצע רק

משורד החוץ-מוחלקת הקשר

כדי שהעידה תעבור בשקט.

5. הטכמי קהיר עדיין שרירים. מוכנים לבחון אותם מחדש עם ממשלה לבנונית אבל זו איננה קיימת. איש לא אמר שלבנון סגורה בפני הפלסטינים. אנחנו חצי מליון שם. הפלסטינים יחד עם בני בריתם מהתנועה הלאומית הלבנונית הם אשר מנהלים מלחמת התשה נגד ישראל ואילצוה לסגת. לבנון מהורה נקודת מעבר לכיוון פלסטין.

6. אנחנו בני ברית של כל מי שנלחם בישראל (הכרונה לברית בין הפלסטינים לחיזבאללה). מול חוסר הנשרה הישראלית יתהוו בעתיד הרבה עמדות בלתי מתפשרות וזה המערב לא רוצה להבין.

7. מאז שקיעת אמינותה של ארה"ב מצטיירת דינמיקה אירופית עם צרפת, איטליה וספרד. זו הזדמנות יחידה לאירופה ואני קורה לא לפעול מהר.

לבנון==

רמ/

תפ: שהח,רהח,שהבט,מנכל,ממנכל,סמנכל,ממו,רס,אמן,אירא,אירב,
מזתיס,מצרים,מצמא,הסברה,מעת

1. УВЕДОМЛЕНИЕ ОБ УБЫТКАХ

2. ПОСЛЕДСТВИЕ УБЫТКА УБЫТКА. ПОСЛЕДСТВИЕ УБЫТКА УБЫТКА
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА

3. УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА

4. УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА

УБЫТКА

УБЫТКА

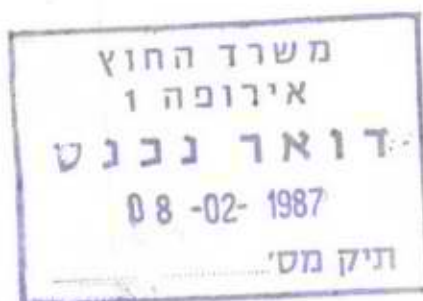
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА
УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА УБЫТКА

AMBASSADE D'ISRAËL

פאריס, ה' שבט תשמ"ז
4 פברואר 1987



שגרירות ישראל



ני

הסברה / תכנים

ממ"ד

אל: ✓ אירופה 1

מאת: עתונות, פאריס.

זינ 3.4

הנדון: קשרי נאו-נאצים - טרור פלשתינאי.

4.2.87

ייתכן ותמצאו עניין בקטע המצ"ב שפורסם בתאריך

בעיתון LE MATIN

ב ב ר כ ה,

להושע עמיטב.

1 22/12/86 Le 27
Matin

**Militant néo-nazi avant de s'engager dans la cause palestinienne,
il avait été arrêté à Paris en avril 1985**

Odfried Hepp extradé de France vers l'Allemagne

C'est en toute discrétion que le militant extrémiste ouest-allemand Odfried Hepp, vingt-neuf ans, a été extradé mercredi dernier de France vers la RFA. D'abord membre du groupe néo-nazi Hoffmann, il faisait partie d'une organisation palestinienne au moment de son arrestation à Paris par la DST, le 12 avril 1985, et il avait été condamné à deux ans de prison le 27 novembre dernier. Il devra répondre, en Allemagne, de plusieurs hold-up, de transport d'explosif, et de plusieurs tentatives de meurtres de soldats américains.

« Je dis à mes amis palestiniens que je comprends leurs sentiments. Ils veulent répondre à la violence fasciste, sioniste, qui est responsable de massacres comparables à celui d'Oradour... » C'est ce qu'expliquait l'an dernier Odfried Hepp à ses juges de la 31^e chambre correctionnelle du tribunal de Paris, où il comparait pour « association de malfaiteurs, recel et falsification de passeport ». Et le discours avait de quoi surprendre, de la part d'un homme acquis à l'idéologie nazie dès l'âge de quinze ans, membre particulièrement actif du groupe Hoffmann à dix-huit ans tout juste... avant de s'engager, quelques années plus tard, à partir du Liban, dans un combat résolument « antisioniste ».

Hepp, aujourd'hui âgé de

vingt-neuf ans, vient finalement de regagner son pays, l'Allemagne fédérale, qui le réclamait à la France depuis son arrestation par la DST, à Paris, le 12 avril 1985. Vieille connaissance des services spéciaux, il était venu y prendre contact avec Mohamed Ghabdan, un ressortissant tunisien membre du Front de libération palestinien (FLP). Et la justice française l'avait finalement condamné à deux ans de prison, le 27 novembre 1986 : une peine bien légère en regard de celle qu'il encourt désormais en RFA, où il a été extradé mercredi, il y a tout juste une semaine, et où il se trouve actuellement en détention préventive dans un lieu tenu secret par mesure de sécurité.

C'est que l'homme qui avait permis au BKA (Bundeskriminalamt) d'intercepter Hoffmann, alors son chef, en signa-

lant sa présence à bord d'un vol Francfort-Damas en juin 1981, n'avait pas pour autant renoncé à l'activisme. Soupçonné, sans que cela puisse être établi, d'avoir joué un rôle dans l'attentat de la rue des Rosiers (six morts et vingt-deux blessés, le 9 août 1982 à Paris), Hepp, dont on retrace avec certitude le passage dans des camps d'entraînement palestiniens, réapparaît au détour de plusieurs hold-up et de plusieurs tentatives de meurtres de soldats américains en Allemagne. Et il fera plus tard partie des prisonniers dont le FLP demandera la libération, à l'occasion du détournement, en 1985, du paquebot italien Achille Lauro.

Toutes choses qui l'amènent, d'ailleurs, à s'estimer en droit de réclamer l'asile politique à la France, par le biais de son avocate, Isabelle Coutant-Peyre. Mais la chambre d'accusation de Paris donnera au contraire par deux fois un avis favorable à son extradition, devenue aujourd'hui effective.

Devant ses juges français, Odfried Hepp n'avait pas véritablement convaincu en expliquant comment le « but final » de son organisation était « une terre libérée de la violence », et en se défendant, lui, l'ex-néo-

nazi, de tout antisémitisme pour revendiquer, en revanche, son engagement antisioniste. Si l'Allemagne le réclamait, c'était, disait-il, parce qu'on savait qu'il n'ignorait rien « des liens entre les fascistes ouest-



Odfried Hepp (Photo OPI)

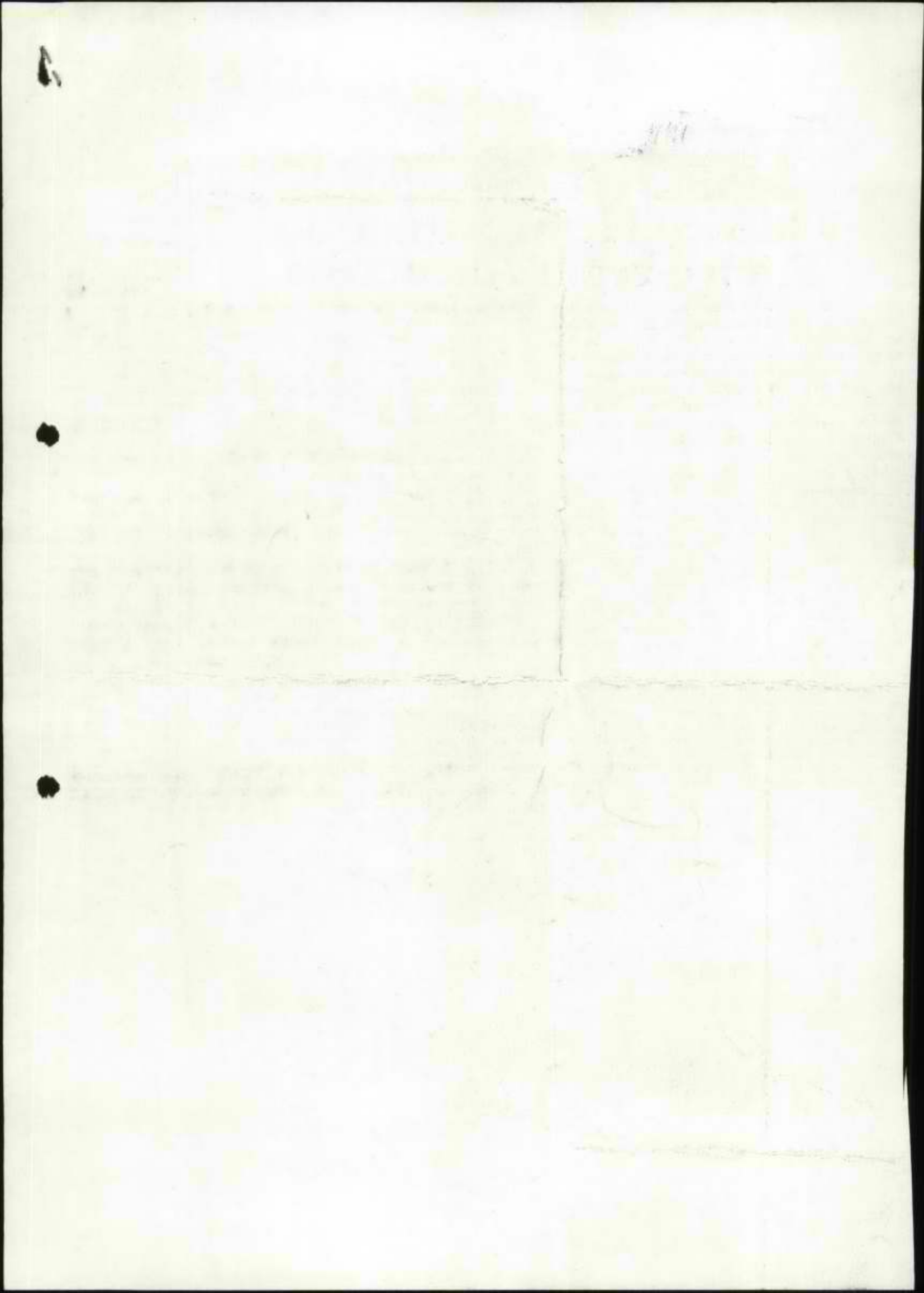
allemands du BND (les services secrets de RFA) et les extrémistes de droite et de gauche ».

S'il s'était retrouvé membre du groupe Hoffmann, c'est parce que son père, conservateur, avait tenu à « l'envoyer dans une organisation de jeunesse nationaliste ». Le procureur fédéral de Karlsruhe qui annonçait hier son arrivée en Allemagne, n'a donné aucune précision quant à la date de son prochain procès.

P.B.

**Liban :
manifestations
contre les
enlèvements
d'Occidentaux**

Beyrouth-Ouest a connu hier le plus important mouvement de protestation contre les rapt d'étrangers et notamment de Terry Waite venu au Liban en médiateur. Les établissements d'enseignement dans la partie musulmane de la capitale ont observé une grève à l'appel du Beirut University College pour protester contre l'enlèvement des quatre enseignants le 24 janvier. Trois cents étudiants, dont des membres du Hezbollah, intégristes pro-iraniens, ont défilé dans les rues de Beyrouth en brandissant des calicots réclamant la libération des otages et la tenue des établissements d'enseignement à l'écart des conflits politiques. Le Hezbollah s'était déclaré lundi « étranger » à tout rapt d'Occidentaux au Liban et avait estimé que les accusations portées à son encontre entraient « dans le cadre de préparatifs des Etats-Unis pour une agression irréfléchie contre les musulmans au Liban et dans la région » (lire également page 6).



6763

תאריך : 01.87, 16, מס' החוץ-מחלקת הקשר

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 1,6763

אל: המשור

מ-: פריס, נר: 222, תא: 150187, זח: 1500, זח: ר, טג: ש

נד: 6

שמור/רגיל

אל: אירופה 1, שטחים ממד/ערב 2

מאת: לבנון פריס

צרפת-שטחים-בהמשך לשלנו נר 214

היועץ המזתי ב מטיביון אישר לי הסידור שקבעו ביחס לתוכנית החומש הירדנית (סעיף 7) במבוק הנל והוסיף כי בשיחות בין שיראק לזייד אל ריפאעי, הבטיח שיראק לבדוק אפשרות להגדיל משמעותית התמיכה הכספית של צרפת לשטחים וזאת בנוסף להכפלת הסכום מארבעה לשמונה מליון פרי"צ עליו נמסר לאחרונה.

מז

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, ענוג, אירא, אירב, ליאור, שטחים, מינרבי, כלכליתב, אכב, מתאטשטחים, ר/מרכז, ממד, רס, אמך

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7832

יוצא

בלמים

אל: פריס, לונדון, רומא, בון, נר: חורם 177, מ: המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 080187, רח: 1600

בלמס/מיד

אל: ני, ווט, פריס, לונדון, רומא, בון

פח"ע-אחריות.

אש"פ/ערפאת מסר כלל על אחריותו לירי רקשות לעבר צפון
ישראל ב-6.

להלן מנוסח ההודעה כפי שמסרה סיפי נרוימר ל:

ייבפעילותה עפ"י הוראות יחידה של החלל כמאל עדואן הפגירה
ברקשות את הגליל הצפוני. כל הרקשות פגעו במסדרון, פרצה אש
נאיזור והיו מספר פצועים. בפועל, כחוצאה מירי רקשות מדרום
לבנון לעבר צפון ישראל ב-6 נגרם נזק לאחד הבניינים-מרכז.

ערב 2

א/נ

פ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, ענוג, אירא, אירב, ד/מרכז, ממד,
ורד, ארבל, דס, אמר

1960

THE UNITED STATES GOVERNMENT
OFFICE OF THE SECRETARY OF DEFENSE
WASHINGTON, D.C. 20301

SECRET

RE: [illegible]

DATE: [illegible]

TO: [illegible]

FROM: [illegible]

[illegible text block]

[illegible]

[illegible]

[illegible text block]

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.



שגרירות ישראל
ושינגטון

א' בכסלו תשמ"ז
3 בדצמבר 1986

ש מ ו ר

ציון 3.4

9

אל : הסברה פאריס

מאת : הסברה וושינגטון

הנדון : עלון תעמולה פרו-אשפ"י מפאריס

1. אחד הרבנים באזורנו העובד עם הארגון הילל פנה אלינו לאחרונה והודיע לנו שבמשך שנה ויותר הוא מקבל בדואר עלון פרו-אשפ"י שנשלח כל חודש מפאריס (אחד הגליונות מצ"ב). איננו יודע כיצד השיגו את שמו וכתובתו, וביקש ממפרסמי העלון בפאריס להפסיק את המשלוח; הם דרשו דמי מינוי. נציגם, מקסים גילן, גם הציע - אחרי שהרב כתב להם בנסיון להפריך את שקריהם - להפגיש אותו עם ריימונדה טוויל וחברי כנסת מהשמאל. חשובת הרב היתה שאין הוא מעוניין.
2. הרב (Rabbi H.A. Friedman מ-Martinsville, Virginia ; עובד עם הסטודנטים היהודים המעטים ב-Ferrum College) הביא את הענין לידיעתנו וביקש לדעת האם נציגי הילל אחרים גם מקבלים את העלון. פניתי למשרד הילל כאן והמנהל Larry Moses אמר שלא שמע על כך, אך ינסה לברר.
3. אודה לכם אם תודיעו לנו מה ידוע לכם על מפרסמי העלון ואם תוכלו לברר עבורנו כיצד הם משיגים את כתובות הממוענים והקשר שלהם עם ריימונדה טוויל.

ב ב ר כ ה
3 זינא רפאל
צוראל רפאל

העתק: מנהל הסברה

מ צ פ " א

אירופה 1

תפוצות

יעקב רוזן, ניו-יורק



MAGELAN

IMPRESSION / EDITION / PUBLICITE

5 rue Cardinal Mercier
75009 Paris FRANCE
Tél. : (1) 526.30.93 / 27.39

R.C. 75 B 3265
Siret : 303 301 337 00026
Serl au capital de 20 000 F

Paris

Dear Friend,

This is to introduce you to the **Report on the Palestinians under Israeli Rule**, a unique source of information on the Middle East scene.

The **Report** is the only full record, in English, of all that happens, month by month, to Palestinians under Israeli rule, whether in Israel or the occupied territories. Our sources are, almost exclusively, West Bank and Israeli periodicals whose information has been verified and has passed censorship.

Our subscribers include government officials, embassies, political representatives, international organizations, researchers, libraries, university professors, journalists, and business people.

A year's subscription to the **Report** usually costs 80 US dollars, but we are happy to offer you a special half-price subscription of 40 US dollars for one year.

We look forward to including you among our readers!

Yours Truly,
Subscriptions Dept.

..... Report on the Palestinians under Israeli Rule

Published by MAGELAN S.A.R.L., 5 Rue Cardinal Mercier, 75009 Paris, France

ISSN 0294 1368

Subscriptions: Individuals - 50 US dollars per year; Institutions and Universities - 80 US dollars

Covers: FEBRUARY 1986, Vol. X, Issue No. 154

IN THIS ISSUE:

- *** AN ADAMANT 'NOI' TO PROPOSED SYNAGOGUE ON TEMPLE MOUNT
- *** ISRAELI POLITICIANS HOLD 'BOGUS DEBATE' ON 'UNILATERAL AUTONOMY'
- *** US STATE DEPT. REPORT GIVES ISRAEL AN UNFAVORABLE HUMAN RIGHTS RECORD
- *** ARAB BANK APPROVED FOR THE WEST BANK
- *** PERES VISIT TO GOLAN HEIGHTS PROVOKES ANGRY DEMONSTRATIONS
- *** INTERNATIONAL CONDEMNATION OF ISRAELI DEPORTATION POLICY CONTINUES
- *** ARABS WELCOME THE RESIGNATION OF INTERIOR MINISTRY'S ISRAEL KOENIG
- *** NEGEV RESIDENTS MEET TO CONFRONT UNEMPLOYMENT CRISIS
- *** ATTORNEY-GENERAL ZAMIR ASKED TO CLARIFY HOUSING DEMOLITION POLICY

GENERAL SITUATION

On February 2, Al Fajr editor Hana Siniora, of East Jerusalem, and lawyer Fayez Abu Rahme, of Gaza - both of whom had been nominated last year to represent the Palestinians in a Palestinian-Jordanian delegation to Middle East peace talks with the United States - went to Jordan to meet with PLO Chairman Yasser Arafat, and US diplomats. Upon their return on February 7, Siniora stated that during discussions with American envoys, a change had been noted on the part of the Americans regarding the participation of the Soviet Union and the PLO in an international conference. Later, during a meeting with Mapam party secretary Elazar Granot, Siniora affirmed that the PLO recognizes all United Nations resolutions, including 242 and 338.

On February 27 it was reported that Siniora and Abu Rahme had been invited by the Palestine Human Rights Campaign to appear at various conferences in the United States. (AH, 2/2; YA, 5/2; HA, 9/2; AFW, DA, AH, 14/2; AH, 27/2).

World-renowned British conductor John Elliot Gardiner has refused to perform in Israel. In a cable sent to Tel Aviv, Gardiner stated he would not appear in Israel as long as it had not signed a peace treaty with the Palestinians. (YA, 2/2).

On February 3, heads of Arab local councils called on Prime Minister Peres to remove border police units posted at the Temple Mount/Haram as

Sharif compound in Jerusalem. They also requested that Moslem guards stationed there be permitted to carry arms, and that the keys to the Mugrabi Gate, which leads from the Western Wall to the Mount, be returned to the Moslem religious authorities on the site.

The demands came during a meeting in Tira, near Netanyah, held to protest a recent suggestion, by Chief Sephardic Rabbi Mordekhai Eliahu, that a synagogue be built on the Temple Mount. The participants, who included Arab Knesset members, urged Prime Minister Peres to condemn Eliahu's suggestion.

Meanwhile, Rabbi Eliezer Schach, head of the Ponevezh yeshiva, and "world leader" of the Lithuanian religious sect, strongly denounced the idea of building such a synagogue, and said Jews didn't have the right to enter Temple Mount because the Halakha (oral Jewish religious law) does not make clear which areas of the site are accessible to Jews. "We should not provoke the nations of the world, or the Arabs, for this might lead to senseless hatred and anti-Semitism", the Rabbi said. (JP, MONITIN, 2/2; DA, AH, JTA, HA, JP, 3/2; JP, MV, AH, DA, 4/2; MV, 6/2; JP, 7/2; JP, AH, 9/2, 11/2; HA, 14/2; AH, HA, PALESTINE, 16/2; ZH, 19/2).

On February 3 a delegation from the European Economic Community visited Gaza's Islamic University, meeting with acting University President Muhammed Siam. The men discussed the University's financial difficulties, among other matters.

The EEC delegation was also due to look into the possibility of funding for Gaza Strip development projects. Two members of the delegation also met with Hebron University Board of Trustees head Dr. Nabil Jabari. (AA, 9/2).

On February 3 the Bethlehem area military governor dismissed Battir village council head Abdel Fattah Yussef Owaineh; no reasons were given. Muhammed Hassan Khalil was appointed to replace Owaineh, with Muhammed Ibrahim as his deputy. (AF, 14/2).

The West Bank Data Project, directed by Dr. Meron Benvenisti, has announced the forthcoming release of "The West Bank Handbook, a Political Lexicon". In addition, three regional studies will be published: "Jewish Kiryat Arba Versus Arab Hebron"; "Jewish and Arab Settlements in the Tulkarrem Sub-District"; and "The Gaza Strip, a Survey". (JP, 4/2; HH, 26/2).

The East Jerusalem daily Al Fair may be closed down, according to its owner, Paul Ajlouny. Editor Hana Siniora, in Jordan when the news reached him, stated that he would continue to publish the paper, and attempt to get financial backing elsewhere. (DA, 5/2; HA, 6/2, 14/2).

Prime Minister Peres' proposal for so-called "unilateral autonomy" for the Occupied Territories - which would mean Israel's disengaging itself from the administration of the daily affairs of Arab residents, while maintaining control of land, water, and military affairs - has given rise to a "bogus debate" among Israeli politicians.

Economic Affairs Minister Gad Yaakobi (Labor) will present a preliminary draft of the plan to the committee currently preparing the political program for the Labor party's upcoming convention. The plan would transfer control of health, education, and most municipal matters to elected West Bank councils. In addition, the army's presence in urban areas would be greatly reduced.

In a speech delivered on February 10 to the Knesset Foreign Affairs and Defense Committee, Peres refrained from using the term "unilateral autonomy", as this had already aroused opposition within the Labor party and the government. Instead, he proposed the "devolution of local and municipal affairs into the hands of the residents of the territories". The Prime Minister added that Israel would not be able to implement the proposal if Arab residents and the Jordanian Government rejected it.

At the same meeting, Foreign Minister/Deputy Prime Minister Itzhak Shamir voiced his categorical opposition to any form of unilateral autonomy. Arab leaders in the West Bank reacted coolly to the proposal, claiming that "devolution" did not meet the demand for full independence, as only relatively minor matters would be delegated to the residents.

Political observers remarked that it was still not clear whether Peres' proposal was meant merely to push the Jordanians into direct negotiations with Israel, without PLO participation - or, was a true policy reflecting the Prime Minister's despair over the lack of progress in recent talks between Jordan, the PLO, and the United States. All agreed that the plan was first and foremost a signal to Jordan, and perhaps to the United States as well, that Israel has another option - to go it alone.

Meanwhile, Peres has begun meeting with Palestinians "from different walks of life and different generations", to further examine their political aspirations and daily problems. He declared he would meet with any Palestinian, "short of members of the PLO or any organization affiliated with it". (YA, AH, 2/2; YA, 4/2; AH, 5/2; YA, DA, 9/2; AH, DA, JP, YA, MV, HA, 10/2; HA, YA, DA, AH, 12/2; HA, DA, MV, AH, YA, 13/2; AFW, AH, HA, YA, DA, 14/2; AA, YA, DA, HA, AH, JP, 16/2; DH, JTA, 17/2; AH, 18/2; JTA, 19/2; IHT, HA, DA, 23/2; HA, JTA, 26/2; IHT, JP, AH, 27/2; AFW, AH, JTA, HA, 28/2).

On February 9 the General Consuls of the United States, England, France, Italy, Spain, Belgium, and Greece met with several Gaza Strip figures, including Red Crescent Society head Dr. Haidar Abd al Shafi, and deposed Gaza Mayor Rashed Shawa. The general situation in Gaza was discussed. (AF, 14/2; AA, 16/2).

On February 9 the Samou Charitable Society opened an exhibit of traditional carpets at East Jerusalem's Al Hakawaty theater. Organizers said the exhibit was meant to encourage and preserve this aspect of the Palestinian cultural heritage. (AF, 14/2).

On February 13 KM Abdul Wahab Dawasheh asked the Knesset to allow the return of former residents to Iqrit and Kfar Baram villages, from which they were evacuated in 1948. Although the residents were granted a Supreme Court order in 1961 allowing their return, Israeli authorities have consistently ignored it. The houses in the villages have been destroyed, and farmland is being tilled by neighboring kibbutz settlements. (AF, 21/2; AA, 23/2).

Police statistics reveal that 80 people were killed in 1985 in the West Bank and Gaza Strip, and that the rate of violent acts in Gaza was double that for Israel. The annual police report states that "2,913 residents of the Occupied Territories were arrested and charged for criminal acts perpetrated inside the Green Line" (1967 borders). (DA, AH, 13/2; HA, AH, 14/2; HA, 21/2; JP, 26/2).

On February 13 the US State Department released its annual report on human rights throughout the world, stating that "Israel's presence in all these territories (East Jerusalem, the West Bank, the Gaza Strip, and the Golan Heights) is that of an occupying power". The report specifically condemned the continuing policy of demolishing the houses of residents accused of security offenses. "It is widely believed that mail and telephone services in the West Bank and Gaza are monitored. Individuals can be, and are, questioned on their political views by security officials. Such inquiries can involve overnight detention", the report says tersely. (HA, JP, DA, 14/2; AH, 21/2).

During an interview given on February 14 to Israeli TV's Arabic service, Prime Minister Peres said Israel was ready to appoint Palestinian mayors in the towns of El Bireh, Ramallah, and Hebron. The government confirmed this plan in early March. The most likely candidates are thought to be lawyer Jamil Tavifi for El Bireh, Rashed el Jabari for Hebron, and Adel Kassis for Ramallah. The ap-

pointments are expected to be made official within a few weeks. (AH, 12/2; HA, 13/2; JP, 14/2; AH, MV, 16/2; AH, 17/2; JP, AH, 19/2; AFW, 21/2; AA, 23/2; AH, JP, 25/2; YA, 26/2; AA, 2/3).

Three monuments have reportedly been erected on the tombs of Palestinian martyrs Ata al Zir, Muhammed Jamjum, and Fuad Hijaza, who were executed by the British mandate authorities in 1929. The monuments had been painted in the colors of the Palestinian flag, and the words "we fell for the independence of our homeland...we die and live for it" were engraved on them. (YA, 14/2; AF, 21/2).

On February 14, residents of Obidieh village, near Bethlehem, rejected an attempt by Israeli authorities to appoint a village council. Sixteen people had been summoned several days earlier by the authorities, who gave them a week to respond to the proposal. Several of the potential council members claimed the authorities had threatened to deprive the village of development projects, if they refused the establishment of the council. (AFW, 21/2).

Military authorities have granted family reunification permits to several persons residing outside the country; they will join their families in Deir Balah and Khan Yunis. (AA, 14/2).

Israeli tax authorities have issued new regulations for Arab merchants, stipulating that they must take down the name and address of any client who buys goods worth more than NIS 20, and the name, address, and identity number of anyone who buys over NIS 100 worth. Anyone failing to comply will be obliged to pay an additional 5% in income tax. (AA, 14/2).

On February 17 an art exhibition was opened at Umm el Fahem, presenting works by Suleiman Mansur, Issam Bader, Fathi Ghabin, and Kamal Mughani. (AA, 14/2).

On February 17 the General Federation of West Bank Labor Unions and local trade unions welcomed a British trade union delegation touring the West Bank. Problems faced by workers under the Israeli occupation were discussed. The delegation later visited A-Najah University, and was scheduled to tour several refugee camps in the Nablus area. (AA, 14/2).

On February 17, Israeli authorities appointed a local council to manage the affairs of Yatta village; Ismail Abu Hamid was named council head. (AH, 18/2; AFW, 21/2; AA, 23/2).

On February 18 the Labor Ministry reported that more than 60,000 West Bank and Gaza Strip residents had completed professional training courses organized by the ministry and the West Bank Civil Administration. The information was released during the visit to Israel of a delegation from the United Nations International Labor Organization. (YA, 18/2; HA, 27/2).

On February 23 the director of Jerusalem's Islamic school, Hisham al Ashaer, received a donation of 10,000 US dollars from the American-based United Palestine Appeal. The funds are to go towards the purchase of beds for 500 orphans. (AF, 28/2).

Members of Nablus' Al Masri family have received Jordanian approval for the establishment of an Arab banking corporation in the West Bank. Israel has agreed to the Jordanian condition that a Jordan Central Bank official oversee the new bank's activities, together with the Bank of Israel. (DA, 23/2).

On February 23, a Kiryat Arba sporting goods firm, Sirkis, was granted a license to manufacture pistols. Citizens Rights Movement KM Mordekhai Bar-On has challenged Defense Minister Itzhak Rabin regarding this, voicing the fear that the new company could constitute a security risk, since many convicted Jewish underground members are leaders of the Kiryat Arba community. (YA, AH, HA, 24/2; JP, YA, 25/2).

During a top-level meeting held on February 24 at the Prime Minister's office, it was decided that the Israel Electric Corporation would take legal steps to obtain the \$12 million owed it by the Jerusalem Electric Company - if the JEC didn't make a solid commitment for a repayment schedule. This decision was relayed to JEC Chairman Anwar Nusseibeh the following day, by Energy Minister Moshe Shakhel.

Palestinian sources say Jordan is willing to bail out the company, but is demanding in return an extension of its concession, which expires late next year. Amman also wants stringent economic measures from the staff and management of the company, and is asking Israel to reduce by 20% the rates on electricity sold to the JEC. (HA, YA, DA, 19/2; AH, HA, 20/2; HA, DA, JP, YA, AH, 25/2; JP, HA, AH, 26/2; AFW, AH, 28/2).

On February 24 Meir Kahane, leader of the racist Kach movement, was evicted from Hebron by army officers, after attempting to "incite Israeli soldiers against Arab residents". (AA, 2/3).

A report published on February 25 by the Palestinian Cooperation Institute in Geneva states that at the end of 1985 the total international Palestinian population was 4,900,000. The report says 40% of these reside in the West Bank, Gaza Strip, and Israel. (AA, 2/3).

A Greek cultural organization has invited a group of writers from the Occupied Territories to attend an international conference on trends in world literature, to be held in Athens at the end of March. Among the invitees are: Asad al Asad, Muhammed Batrawi, Ali Khalili, Sahar Khalifeh, and Zaki Eileh. (AA, 2/3).

The director of the Gaza Strip Red Cross visited Khan Yunis on February 25, where he met with Mayor Suleiman Zare Astal and other municipal council members, to hear about problems facing the town. (AA, 2/3).

On February 26 Bethlehem University students gathered together to discuss the implications of King Hussein's decision to end his cooperation with PLO Chairman Yasser Arafat, as well as political developments within the PLO. Support was voiced for the PLO, and Hussein's "attempts to discredit the Organization and efforts to assume the role of representative of the Palestinian people".

were denounced. Many speakers called for the cancellation of the PLO-Jordanian Amman Agreement. (AA, 2/3).

On February 26 Israeli authorities refused to allow writer Samiha Khalil to travel out of the country to meet with a United Nations planning committee to which she was recently appointed. Khalil has been denied travel permits on 10 other occasions. (AA, 2/3).

On February 27, students at Al Ummah Community College in Jerusalem began an open strike, in protest of the administration's refusal to hear their demands, which include the holding of elections for student clubs, and the appointment of student representatives to the disciplinary board. (AF, 7/3).

On February 28, Prime Minister Peres said he would consider a proposal to enhance freedom of movement between Jordan and the Occupied Territories, by eliminating a regulation requiring young residents who leave the territories to obtain permission to return. (JP, 29/2).

SETTLEMENT

In mid-February, eleven Jewish families were scheduled to move into new apartments recently renovated at Beit Hadassah, in the heart of Arab Hebron. They had squatted in the building several years ago, but left to facilitate renovations. Now, a fence has been erected around the modern apartment building, leaving only a narrow passageway, which leads to several Arab shops in the basement of the building; soldiers patrol the fence and check every shop customer.

Three shopowners have petitioned the Supreme Court against the building of the fence and attempts by military authorities to force them to leave the area. It is not yet known whether a date has been fixed for the hearing of the appeal, nor whether the settlers have in fact moved to Beit Hadassah. (DH, 3/2; JP, 5/2; ZH, JP, 12/2; PN, 17/2; ZH, 19/2).

On February 2 Israeli authorities expropriated hundreds of acres of Arab-owned land in Samoua village, in the Hebron region. Also, Nahalin residents reported that a large number of trees had been uprooted in the Tel el Maleh area, to clear the land for the construction of an airport. (WA, 3/2).

On February 3 Israeli authorities ordered Said Ahmed Aqqad of Khan Yunis to demolish his house, claiming it was situated on land slated for agricultural purposes only. (AA, 9/2).

On February 3 the local council chairman from the Jewish settlement of Kiryat Arba, near Hebron, invited the anti-Zionist Bratslev Hassid community (Orthodox Jews) to establish a neighborhood in the settlement. The offer came a week after the Bratslev rabbi was denied permission to settle at the Galilee settlement of Yavniel, where he had intended to build a yeshiva, a diamond-polishing plant, and housing facilities for his followers. (DA, JP, 4/2).

On February 4 Israeli authorities confiscated 4,000 dunams of land from Beit Furik village. On the same day, Surra village residents were informed that 200 dunams of their land would be confiscated. Meanwhile, the owners of expropriated land in Samu and Dahariah have appealed to the Military Appeals Panel against the confiscation of 500 dunams, which the authorities claim are state-owned. (AA, 9/2).

On February 5, Balin village residents were informed that 15 dunams of their land would be confiscated to make way for the creation of a public park. They plan to appeal the measure. (AA, 9/2).

On February 6 ten Ethiopian Jewish families took up residence in Katzerin settlement, in the Golan Heights. Local residents welcomed them with a special ceremony. (AH, 7/2).

On February 7 Israeli bulldozers levelled land and uprooted trees in Hariss village; the land, approximately 100 dunams, belongs to the Shamir family. Armed forces stood by to prevent local residents from attempting to stop the work, ignoring an Israeli court ruling acknowledging that the Arab residents are the rightful owners of the land. (AA, 16/2).

On February 10, Economy Minister Gad Yaakobi accused the government of needlessly spending some \$100 million a year on industrial development and housing assistance in the West Bank, to the detriment of border towns in the north, which "are being deprived of badly needed funds". (JP, 11/2).

Two hundred families recently purchased apartments in the Nabi Samuel area, near Jerusalem; they have now been notified that the area is classified as an agricultural zone. Representatives of the Moreshet Binyamin corporation, who sold the land, claim that they were misinformed by land dealers. Shass movement General Secretary Arie Deri is pressing the Housing Ministry to allow the apartments to be maintained, so far without success. (YA, 10/2; MV, 24/2).

On February 11, residents of Khader and Artas villages appealed against the construction of a road on their land. The road is to link several Israeli settlements, and will involve the uprooting of trees and other vegetation from land owned by some 200 families. (AA, 16/2).

On February 11 a military court fined Musa Hasan Manasra and Khaled Abed Barakat, both of Bani Naim village, NIS 5,000, for cultivating their land. Claiming the land belongs to a military zone, the court ordered the two to pay the fine within 2 months or go to jail. (AA, 16/2).

An Israeli ministerial committee has decided to uproot trees along the Green Line (1967 borders), in an effort to put an end to disputes with landowners who reject Israeli claims that the area is state-owned. The concerned area includes about 10,000 dunams of cultivated land and several thousand olive trees. The committee claims the uprooted trees will be returned to their owners, to be replanted elsewhere. (AF, 14/2; AA, 16/2).

On February 14, Israeli authorities took control of 100 dunams belonging to Dura village's Amro family. Bulldozers have begun razing the land, which is planted with wheat and barley. (AA, 16/2).

On February 14, residents of Tamra village, near Bethlehem, prevented an Israeli bulldozer from razing their land, situated near Faradis village. Border police hurried to the site and detained several residents, all of whom were released on bail shortly afterwards. (AA, 16/2; AF, 21/2).

In further developments concerning the West Bank land fraud affair:

On February 15 policeman Jamal Hamad, 33, was charged in a Nazareth court with abusing his position to falsify land documents used in the sale of West Bank land. The prosecution claimed that Hamad, working for land broker Ahmed Odeh in 1981, had forced an Arab landowner to sign a document for the sale of his land. Hamad was said to have assisted land brokers in several such ploys. He was released on bail of NIS 35,000.

In a related development, police are said to have transferred the file on Deputy Defense Minister Michael Dekel for review by the Attorney-General. Dekel was investigated by police last December for his part in soliciting contributions for Likud from West Bank land dealers, during his tenure as Agriculture Minister. However, police ended their interrogation of Dekel in late December, leaving him free to continue his duties as Deputy Defense Minister in direct charge of Occupied Territories settlement.

Tel Aviv land contractor Avraham Gindi, who is charged with fraudulent West Bank land sales, breach of trust, tampering with evidence, and attempting to suborn witnesses, was released on bail on February 24. He was arrested last December 1. Supreme Court Justice Menakhem Elon discounted the earlier Tel Aviv district court refusal of Gindi's bail application, handed down for fear that Gindi might flee the country or try to influence witnesses if he was released. (AH, HA, 6/2; AH, 7/2; DA, 13/2; JP, 16/2; JP, YA, HA, DA, AH, 18/2; AA, 23/2; YA, DA, JP, AH, HA, 25/2; HH, 26/2).

In a letter sent to the United Nations Secretary-General in New York, Taher Kna'an, the Jordanian minister responsible for West Bank affairs, stated that in the last four months of 1985 Israeli authorities had confiscated 46,479 dunams of land, and established four new settlements. (AA, 23/2).

On February 24, Housing and Construction Minister David Levy toured settlements in the southern Hebron Hills. Levy stated that his ministry envisages 25 new settlements in the area - nine of which have already been created - and an investment of \$8.5 million for housing, roads, and electricity. Settlers asked the Minister for further funds and settlements, and to help them cope with Labor ministers who they claim "are planning to get us out of here". (HA, AH, YA, JP, HA, 25/2).

On February 24, police arrested two Jews who had joined a demonstration by Arab residents of Qattaneh village, against land confiscations. The protesters planted olive trees to replace those uprooted some weeks earlier by Israeli authorities. (AA, 1/3).

On February 26, Israeli authorities attempted to take control of 2,500 dunams of land owned by the Waqf (Religious Moslem Trust) in Sahour village. A Waqf committee is protesting the action. (AA, 1/3).

INCIDENTS

On February 1, Gaza school principal Hilmi Hamad was slightly injured when gunmen fired at him in the school playground. Hamad was taken to hospital for treatment. (MV, 2/2).

On February 2, an Israeli bus was stoned as it passed by Kalandiah refugee camp, injuring one passenger. Several passengers got off the bus and gave chase to the stone-throwers. Security forces searched the area and set up barriers at the camp entrances. (YA, 3/2; AA, 9/2).

On February 2, a fire bomb was thrown at an IDF patrol in Balata refugee camp; no injuries resulted, but a curfew was imposed. On the same day in Jericho, a hand grenade was thrown at a military vehicle, causing no casualties; a curfew was imposed on the area. That morning, army sappers defused an explosive device found at a bus stop on the main Jerusalem-Hebron road. (YA, 3/2; AA, 9/2).

On February 3, a military vehicle rammed 9-year-old Riad Deeb Salem, injuring him seriously. In another incident, an Israeli-owned car hit Mahmoud Jaber, 7, causing minor injuries. (AA, 9/2).

On February 3, a general strike was held in East Jerusalem to protest Israeli threats on the Al Aqsa Mosque and the Dome of the Rock. The strike, organized by the Islamic Council, entailed the closing of all schools and commercial establishments. (AA, 9/2).

On February 4 soldiers raided the Qalqilya house of Ibrahim Rai, and then arrested him. After they departed, it was found that gold jewelry had been stolen from the house. (AA, 9/2).

Three women were injured when an explosive device went off next to a bus stop in Ramat Gan. Eti Shemesh, 21, suffered moderate injuries; the other two victims were only slightly injured. (JP, AH, 5/2; AA, 9/2).

On February 5 an Israeli bus was stoned in the Wad al Joz quarter of Jerusalem. On the same day an Israeli vehicle was stoned while traveling on the Ramallah-Jerusalem road. (AA, 9/2).

On February 5 IDF soldiers closed off two rooms in two El Bireh houses, and two others in Al Amari refugee camp. Inhabitants of the houses had been convicted of throwing Molotov cocktails at military vehicles.

On the same day, security forces closed off a small alley in Nablus, using concrete-filled barrels. The site was the scene of an attack on two border police officers last month. (AFW, 14/2).

On February 7 an Israeli bus carrying Arab workers was set afire after a Molotov cocktail was hurled at the driver's cabin. Troops combed the

area, arresting several youths. (AH, HA, 9/2; AFW, 14/2; AA, 16/2).

On February 8, a scuffle broke out between Jewish settlers and Arab worshippers at the Tomb of the Ancestors/Ibrahimi Mosque, in Hebron. Troops intervened; no casualties were reported. (AF, 14/2; AA, 16/2).

On February 8 a hand grenade was thrown at a military vehicle near Jabaliah refugee camp. Border police and soldiers closed off the area and arrested several suspects. On the same day three Molotov cocktails were thrown in Tel Aviv; no one was hurt, but a nearby car was damaged. (DA, 9/2).

On February 9 an Israeli vehicle was stoned in Halhoul, smashing its windshield. On the same day, soldiers dismantled a roadblock erected by local residents on the Jerusalem-Jericho road.

That day also, unidentified people destroyed the windshields of some 50 Arab-owned cars parked in Nablus. Police began an investigation into the incident. (AFW, 14/2).

On February 10 an Israeli vehicle was stoned in Nablus; the driver, a military officer, fired shots into the air. (AA, 14/2).

On February 10, a Gaza resident was wounded when an IDF soldier 'accidentally' opened fire. (AFW, 14/2; AA, 16/2).

On February 10, a bomb was hurled at the offices of two Israeli lawyers, Abraham Goren and Amos Jabon, in West Jerusalem. Police and firemen rushed to the scene.

On the same day, Israeli sappers dismantled an explosive device which had been planted at a bus station in the city. (AH, 11/2; AFW, 14/2; AA, 16/2).

On February 12, an Israeli bus was stoned as it passed near Toubas village. The driver was slightly injured, and some of the vehicle's windows were damaged. (AFW, 21/2).

On February 13, a suspicious parcel was found by the driver of a bus traveling on the Jerusalem-Beit Shean road, and then safely dismantled by police sappers. On the same day, a small bomb went off near the Haifa district court, and another exploded in Affuleh. No casualties resulted from any of the three incidents. (JP, HA, AH, 14/2; AA, 21/2).

On February 13 a West Bank shepherd was wounded "while resisting arrest". Police claimed the arresting officer had "accidentally fired his weapon", seriously wounding Mohammed Yunes, 25, of Hirbet Jeneiba, near Yatta. Yunes was flown by helicopter to Beersheba hospital, where he underwent surgery. (JP, MV, 14/2; ZH, 19/2; AA, 21/2).

On February 13, a bus was stoned near the settlement of Karney Zur, in the Hebron area. One passenger received minor injuries. (HA, 14/2; AFW, 21/2).

On February 14 two vehicles belonging to senior police officers were set afire. (YA, AH, 16/2).

On February 14 an explosive device went off on an Israeli bus en route to Tel Aviv from Petah Tikva. Police closed off the area, searched it thoroughly, and arrested several Arab residents. (JP, YA, DA, HA, JTA, LM, 16/2; AFW, 21/2; AA, 23/2).

On February 15, seven Druze residents were arrested for participating in pro-Syrian demonstrations. Five of the seven are from Majdal Shams, the largest Golan Druze town. (JTA, AH, HA, 16/2; JP, HA, 17/2; AA, 23/2).

On February 15, a 30-year-old Gaza resident was killed following a scuffle with an IDF patrol. Military sources said Shaaban Saleh Atluq and an unidentified companion had "refused to show their identity cards, cursed the soldiers, and then run off". Atluq was fatally wounded, while the second man escaped. (JP, DA, YA, MV, HA, AH, 16/2; AA, 23/2).

On February 16, eight people broke into the home of teacher Mohammed Ayyoub, 40, in Khan Yunis, and stabbed he and members of his family; all the victims were taken to hospital for treatment.

On the same day, soldiers and border police raided several houses in Jabaliah refugee camp and in Beit Lehih, searching and arresting a number of residents. (AA, 23/2).

On February 16 a bomb exploded near a bus stop in Jerusalem's French Hill neighborhood, causing no injuries. This was the fifth such attack in Jerusalem since the beginning of the month.

On the same day, an explosive device went off near Bala village as an Israeli bus was passing by; the driver was slightly injured and the windshield smashed. (JP, 17/2; AA, 23/2; PN, 24/2).

On February 18 a hand grenade was hurled at a military patrol stationed in Gaza center; five soldiers were slightly injured. The patrol opened fire and arrested several passersby.

On the same day, a small explosive device went off near the Tiberias bus station. No casualties resulted; police made several arrests. (DA, HA, JP, YA, JTA, 19/2; HA, AA, 23/2).

On February 18, Jamila Ghadban, a girl from Acre, was assaulted by a group of Israelis, who beat her about the face and head. (AA, 23/2).

On February 18, soldiers were reported to have discovered a large weapons cache in a Galilee village. (AA, 14/2).

On February 19, a 14-year-old Husan village resident was seriously injured when a land mine exploded beneath him. The area was formerly a Jordanian minefield, and local residents have repeatedly urged the military government to remove the remaining explosives. (AA, 23/2).

On February 20, a truck parked in Bethlehem was set afire. Its owner, Yussef Hasan Dahamseh, recently had his house sealed up by Israeli authorities, following his son's conviction of security offenses. (AA, 2/3).

On February 21 an explosive device was thrown at a bus stop in Neve Yaakov settlement; no casualties were reported. (AA, 2/3).

On February 23, Orthodox Jews held a demonstration to protest an Arab-Jewish seminar on democracy and peaceful coexistence, held at a West Jerusalem school. The demonstrators shouted "Destroy the unholy union of Arab and Jew", and stoned Arab visitors, before being dispersed by police. (AA, 2/3).

On February 24 a bomb exploded at East Jerusalem's Jaffa Gate; no casualties were reported. Police searched the area and found another device, which was promptly defused by sappers. Police stated that since early February, some 20 bombs had exploded or been dismantled, 7 of these in Jerusalem. (DA, 24/2; AFW, 28/2; AA, 2/3).

On February 25 an explosive device was discovered and safely dismantled at a bus stop in Kiryat Malakhi, east of Ashdod. Several people were arrested in connection with the incident. (AA, 2/3).

On February 25, in Majdal Shams, Druze youths threw stones at a car carrying Prime Minister Peres, who was on an official visit in the Golan Heights town. Three policemen, including the Galilee district commanding officer, were injured in the ensuing demonstration. Half an hour before Peres' scheduled arrival, security forces fired shots into the air to disperse several hundred Druze residents who had gathered near the local council offices, shouting "the Golan Heights belongs to Syria", and "Israel is Palestine", while burning Israeli flags. The crowds reappeared, however, as Peres arrived, and it was then that the youths began hurling stones.

Following the incident, 18 Druze, including minors, were arrested and taken to the Acre prison. Some Israeli Druze notables rebuked the demonstrators for threatening the status of the Druze community in Israel. (JP, HA, AH, DA, 26/2; AH, JP, HA, 27/2; HA, DA, LM, 28/2; AA, 2/3; AFW, 7/3).

On February 25 a car belonging to two Israeli settlers was stoned near Halhoul; both were slightly injured. (YA, DA, 26/2; AA, 2/3).

On February 26 IDF soldiers and security forces broke into a mosque at Shata refugee camp and searched its library. (AA, 2/3).

On February 26 Israeli tax officials raided the house of Mahmoud Amer Jadallah in Dura. Jadallah, who supports a family of 21, was subsequently arrested and fined NIS 50,000. (AA, 2/3).

On February 26 an IDF observation check point in Balata refugee camp was stoned. Soldiers combed the area and made several arrests. In a separate incident in the same area, an explosive device was thrown at an Israeli vehicle from Alon Moreh settlement, east of Nablus. (AA, 2/3).

On February 27, customs officials raided several shops in Gaza; private documents were confiscated and many shopowners were interrogated. On the same day in Jenin, tax officials and police raided a number of shops, confiscating money and records. (AA, 2/3; AFW, 7/3).

On February 27, a fire bomb was hurled at an Israeli bus en route to Jerusalem; no casualties were

reported, but soldiers searched the area. (HA, 28/2; AFW, 7/3).

ARRESTS, TRIALS, AND PRISONS

On February 6 Ahmed Billo, 60, of Beit Fajar village near Bethlehem, was deported, after completing a 16-year jail term on political charges. In 1976, Billo was given the option of being deported and forfeiting his residency, or serving his sentence in the hope of rejoining his family afterwards. He chose the second option, but Israeli authorities have declined to release him, deporting him instead.

On February 1 three West Bank residents were deported: Dr. Azmi Shuabi of El Bireh, Ali Muhammed Hillal of Abu Dis, and Hassan Farrajeh of Deheisheh refugee camp. Felicia Langer, the attorney representing all three, claimed that prison authorities had not honored a promise to allow the deportees to see their families before leaving. In Tel Aviv, an International Red Cross official stated that the move was in violation of the Geneva Convention.

On February 10 former prisoner Adnan Ghanem, of Shweikeh village near Tulkarem, was deported for "anti-Israeli activities". Another ex-prisoner, Abdul Majid Radad, was due to be deported within a few days, after the Supreme Court rejected an appeal against his order.

The Israeli deportation policy was strongly denounced by both Israelis and Palestinians during a protest held in East Jerusalem on February 1. On February 9, several private French organizations asked for Red Cross intervention, claiming that the measure contravenes the Geneva Conventions, which forbid the deportation of a national from his own country. (MV, JP, AH, YA, 2/2; DH, 3/2; ZH, 5/2; JP, ZH, DA, AH, 6/2; AA, 9/2; AH, HA, NFW, 11/2; AFW, 14/2; AA, 16/2; DH, PN, 17/2; ZH, 19/2; AH, 24/2).

On February 1, several students from Gaza's Islamic University were arrested, for unknown reasons: Assad Hudhod, Hasan Tibi, Kamal Sarhan, and Mohammed Safi. (AA, 9/2).

On February 1, the Supreme Court issued an order demanding that the military governor explain why two Palestinian detainees in Jenin prison are forbidden from meeting with their lawyers. (AA, 9/2).

On February 3, lawyers Felicia Langer and Ahmed Nazzal appealed to the Supreme Court to lift the administrative detention order on Atzmut village resident Kamal Alawneh. In response to a previous appeal, Alawneh's order was reduced from 6 to 3 months, and he was due to be released on January 29. However, another 6-month order was issued for Alawneh shortly afterwards. (AA, 9/2).

On February 5, detainees at Beersheba prison threatened to begin a hunger strike if prison personnel did not stop harassing prisoners transferred from Jenin to Jnaid prison. On the same day, relatives of Beersheba detainees reported that the prisoners live in overcrowded conditions and are not given appropriate bedding. (AA, 9/2; AFW, 14/2).

On February 6 Israeli authorities arrested two former prisoners, both of Jabaliah refugee camp, Ayman Shaker and Ziad Tamimi. (AA, 9/2).

On February 10 four Sair village youths were arrested, for unknown reasons: Kathem Abdul Rahman Jaradat, 20, Adnan Musa Fanesh, 16, Nawaf Ali Manna, 19, and Imad Atiyeh Shalaldeh, 18. (AA, 16/2).

On February 10, the Nablus military court refused a request for the release on bail of Hani Halub, on the grounds that Halub would be a security risk. Halub described in court the torture he was subjected to by prison guards, including beatings and being deprived of food for two days in order to extract a confession. (AA, 16/2).

On February 11, Yussef Mohammed Abu Zaideh, of Jabaliah refugee camp, was arrested upon his arrival at Lod airport. Abu Zaideh was returning from Yugoslavia, where he is a student. (AA, 16/2).

On February 12, Progressive Slate for Peace Knesset Member Matty Peled queried Defense Minister Itzhak Rabin about a possible violation of the prisoner exchange agreement signed last year between Israel and Ahmed Jibril's Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command, with the arrest of released prisoner Jibril Rajoub. Rabin refused to reveal the contents of the agreement. (AFW, 21/2).

On February 14 Israeli authorities arrested several youths aged 12 to 15, charged with throwing stones or incendiary devices, or with membership in Palestinian resistance organizations. They are: Husam Nazzal, Rizq Mansur, Jamal Hindi, Kamal Hindi, Hussein Made, Ibrahim Rai, Rashid Zaid, Walid Haj Hasan, Issam Sultani, Taqi Nassar, and Iyad Hindi. (AA, 16/2).

On February 14, 30 security prisoners were transferred from West Bank prisons to Atlit and Kfar Yona prisons inside Israel. A further 500 were expected to be transferred in the near future. (AA, 23/2).

On February 16, the lawyers of Anton Butros Qudsiyeh, of Beit Hanina, presented a formal complaint to Israeli police regarding their client's mistreatment during his detention at the Russian Compound. Qudsiyeh claimed that when he denied the charges brought against him, his interrogators tried to persuade him to collaborate with them in exchange for his release. When he refused, he was made to stand in front of an air conditioner for three hours until he collapsed and was taken to hospital. (AA, 23/2).

On February 17, lawyers Felicia Langer, Abed Asali, and Ahmed Nazzal appealed to the Supreme Court for the immediate release of five administrative detainees, on the grounds that their detention orders had not been reviewed after three months, as is required by law. (AA, 23/2).

On February 17, Israeli authorities began preparing 200 charge sheets against residents of Balata refugee camp, for writing anti-Israeli graffiti, participating in demonstrations, and attacking

people suspected of collaborating with Israeli authorities. (AFW, 21/2; AA, 23/2).

On February 18, Munir Ali Mahmoud Fannoun, 18, of Nahalin village, was arrested, for unknown reasons. (AA, 23/2).

On February 19, relatives of Palestinian detainees in Nablus appealed to the International Red Cross and other foreign institutions to investigate conditions in Israeli prisons. The request came after reports of overcrowding, poor nutrition, and a lack of medical facilities. (AA, 23/2).

On February 20, an Israeli magistrates court extended the period of detention for Mohammed Rahhal Saleh for a further 7 days. Saleh is charged with throwing a hand grenade at a policeman's house. Fawzi Bashir and Mahdi Bashir, detained on the same charge, were released on bail of NIS 500. (AA, 23/2).

On February 20, released prisoner Abdul Hamid Hammad was killed when a bomb exploded in his home village of Silwad. Hammad had been released in the May 1985 prisoner exchange between Israel and the PFLP-GC, after 15 years in jail. (AA, 23/2).

On February 21 Hebron prison detainees began a hunger strike, to protest aggressive behavior on the part of prison guards. Prison authorities have refused to meet with the detainees' representative, saying they would meet only with individual prisoners. (AF, 28/2; AA, 2/3).

On February 22 the Red Cross representative in Gaza stated that 87 prisoners had thus far been transferred from Gaza Strip prisons to Kfar Yona prison inside Israel. This contravenes the Geneva Armistice Conventions. (AF, 28/2; AA, 2/3).

On February 22, a group of American journalists sent a letter to Prime Minister Shimon Peres, strongly protesting the recent deportation of West Bank journalist Hassan Mahmoud Jawad to Jordan. The New York-based Committee to Protect Journalists said it found disturbing the procedure of using "secret evidence" against deportees, and "other examples of harsh treatment of Palestinian journalists". The letter cited the continuing detentions of Al Fair correspondent Qaddura Musa, Al Mithaq correspondent Kamal Jbail, and Al Quds reporter Mohammed Amireh, all of whom have been held "without charges for more than 3 months". (JP, 23/2).

On February 24, a delegation of Gaza Strip lawyers met with Kfar Yona detainees, who have been on a hunger strike to protest prison conditions. The lawyers sent a copy of their report to the International Red Cross, which promised to visit the prisoners in the near future. (AA, 2/3).

On February 24, Jenin resident and A-Najah University Student Council member Jamal Shati was placed under a six-month administrative detention. (AA, 2/3).

On February 24, a 25-year-old Palestinian prisoner was found dead in Jenin prison. It is believed that fellow prisoners, suspecting him of col-

laborating with prison authorities, are responsible for his death. (AA, 2/3).

On February 24, lawyers Mohammed Naamneh and Lea Tsemel demanded a government investigation into the use of torture in Israeli prisons. (AA, 2/3).

On February 24, Defense Minister Itzhak Rabin confirmed that since early February, 23 West Bank residents had been placed under town arrest, as well as 6 people from the Gaza Strip, and 24 from inside the Green Line (1967 borders). Rabin claimed the orders were not meant as a punishment, but are merely "an administrative procedure used against those considered as a potential danger to the security of the state". (AA, 2/3).

On February 26 the Nablus military court approved the administrative detention order for Nayef Sweitat, former student council head at Bir Zeit University, and for Bir Zeit student council members Ahmed al Deek and Jamal Ibris. The orders are for three months duration. (AFW, 7/3).

On February 26, police arrested Abbas Khader Suleiman, 30, on charges of stabbing an Israeli motorist two months earlier. (AFW, 7/3).

On February 27 an Israeli military court approved the administrative detention orders for Zaher Afif Shashtari and Anan Tahsin Mazzawi, for six and three months respectively.

The following day, the administrative detention orders of Muhammed Abud Madkour, Tawfiq Abu Khosa, and Abli Yazouri were renewed for six months each. (AA, 2/3; AFW, 7/3).

On February 28 the Supreme Court ordered the director of Nablus' Jnaid prison to improve living conditions there. The order followed a recent prisoner petition. (AFW, 7/3).

SENTENCED

Week of February 1-6:

- Suleiman Ibrahim Abu Draz, 32, of Abasan village near Gaza, to 9 years in jail plus 6 suspended, for membership in Fatah.
- Said Mahmoud Eileh, 27, to 9 months imprisonment plus 27 suspended, for incitement.
- Ibrahim Saleh Seiqaleh and Ala Mohammed Abu Ghalyun, both of Khan Yunis, to 2 months in prison plus a year suspended each.
- Suheil Abu Harbid of Beit Hanoun, to a year in jail plus 4 years suspended, for membership in Fatah.
- Fayez Daoud Qarain, of Silwan, to 15 months in jail plus 15 months suspended, for membership in Fatah.
- Ibrahim Ali Masri of Silwan, to 2 years plus 3 suspended, for membership in Fatah.
- Naser Abdul Karim Ghaith, of Shuafat refugee camp, to 2 1/2 years in jail plus 2 1/2 suspended, for membership in Fatah and arms possession.
- Ali Ahmed Ali Khadur, of Bani Naim, to a year plus a year suspended, for a security offense.
- Naim Said Tanbur of Nablus, to 1 1/2 years plus 1 1/2 suspended, for membership in a Palestinian organization.

- Mahmoud Daas, to 14 months plus three years suspended, for membership in Fatah.

- Said Id Jaber of Al Askar refugee camp, to 3 1/2 years plus 1 1/2 suspended, for membership in Fatah.

- Abed Hammudeh of Tulkarem, to 2 1/2 years plus 5 suspended, for membership in Fatah.

- Omar Abed Rabboh of Deheisheh refugee camp, to 2 1/2 years plus 1 1/2 suspended, for membership in the Popular Front for the Liberation of Palestine.

- Fayez Hasan Arafat of Balata refugee camp, to 3 months plus 6 suspended.

- Ashraf Mohammed Gharabli of Rafah, to a year plus a year suspended.

- Yussef Hassan Wishah, of Al Breij refugee camp, to 2 months plus 34 suspended.

Week of February 7-14:

- Usama Abdul Qader Ahmed of Jabaliah refugee camp, to 2 1/2 years plus 2 1/2 suspended.

- Mahmoud Yasin Jaber of Rafah, to a year plus 2 suspended.

- Naser Mahmoud Atiyeh, Ahmed Mohammed Sajdi, Khaled Hussein Abu Ajmiyeh, Naser Ali Lahham, and Amjad Ali Farah, to 5 years plus 3 suspended each, for membership in the Popular Front for the Liberation of Palestine and assaulting a policeman in Bethlehem.

- Nafez Khaldi of Jabaliah refugee camp, to 5 1/2 years plus 3 suspended.

- Abdullah Jamil Riba of Bethlehem, to 3 years plus 2 suspended, for membership in the PFLP.

- Dr. Amin Ali Seifan, to 20 months plus 20 suspended.

- Aziz Ismail Amr of Dura, to 10 months, for a security offense.

- Fuad Ibrahim Musa Amr and Mahmoud Hasan Salem Amr, to 10 months plus 2 1/2 years suspended each.

- Mohammed Abdul Rahman Badrasawi of Rafah, to 3 years plus 4 suspended.

- Hatem Abdul Halim Abu Hasan of Jabaliah refugee camp, to 4 years plus 4 suspended, for preparing incendiary devices.

- Khaled Abdul Rahman Thaher of Jabaliah, to 7 years.

Week of February 15-21:

- Mansour Musa Saman of Jerusalem, to 12 years, for membership in Fatah and planting a bomb.

- Khaled Abdul Jabar Matur, to 27 months plus 28 suspended, for a security offense.

- Awni Suleiman Qatum, to 10 months plus 2 1/2 years suspended.

- Naser Frukh, to 10 months plus 2 1/2 years suspended.

- Ibrahim Frukh, to 15 months plus 2 1/2 years suspended.

- Hammad Abed Rabo Qawasmeh, to 15 months plus 2 1/2 years suspended.

- Salim Rajab Abu Safiyeh, 21, of Jabaliah refugee camp, to 4 years plus 4 suspended, for membership in Fatah, planning to kill an Israeli collaborator, and attempting "to obtain a pistol".

- Nofal Mohammed Buri, of Jabaliah refugee camp, to 2 1/2 years plus 2 1/2 years suspended, for membership in a Palestinian organization and preparing and throwing incendiary devices.

- Taha Issa Ghneimat, of Surif in the Hebron district, to 1 1/2 years plus a year suspended, for a security offense.
- Omar Shehadeh Ismail of Al Breij refugee camp, to 3 1/2 years plus 3 1/2 years suspended, for arms possession.
- Atallah Abu Khusa of Shata refugee camp, to 4 1/2 years plus 2 1/2 suspended, for arms possession.
- Six Beit Sahour residents, for security offenses.
- Anwar Ahmed Mohammed Jaradat, to 4 years plus 3 suspended, for a security offense.
- Abbas Mohammed Tawfiq Salaman, to 3 1/2 years suspended, for a security offense.
- Talab Mohammed Ayash Amour, Faeq Amour, and Zaher Atiyeh Amour, to 1 1/2 years plus 3 1/2 years suspended each.
- Hasan Ahmed Salah Eddin, a student at A-Najah University, to 2 1/2 years plus 2 1/2 suspended.
- Wael Hasan Jadeh, 14, of Nablus, to 7 years in jail plus 5 years suspended, for a security offense.
- Naser Abed Rabboh Ghannam, to 10 months plus 14 suspended, for a security offense.
- Jamal Ahmed Abu Haniyeh, of Ein Beit Alma refugee camp, to 5 months plus 7 suspended, for stoning Israeli vehicles.

Week of February 22- 28:

- Hamzeh Hasan Husni Naser of Safa village, to 4 months plus 4 suspended, for membership in the Democratic Front for the Liberation of Palestine.
- Raed Mahmoud Khalil Farahin and Ali Hussein Mustafa Qaraqeh, to 4 years plus 4 suspended each.
- Imad Abdul Qader Abu Alea, to 3 1/2 years plus 3 1/2 suspended, for membership in Fatah.
- Nizar Mohammed Hasan Ahmed, Mahmoud Hamed Mohammed, and Faisal Ali Mohammed Qasem, all aged 17, to 2 years plus 3 suspended each, for throwing explosive devices.
- Amin Sawalmeh, to 1 1/2 years plus 2 1/2 suspended, for a security offense.
- Azzam Shoghali, to 1 1/2 years plus 2 years suspended.
- Ghassan Shoghali, to 2 years plus 2 1/2 suspended.
- Yussef Hasan Shoghali, to a year plus 2 suspended.
- Muawiya Bahnajawi, 16, of Balata refugee camp, to a year plus a year suspended and a fine of NIS 200.
- Al Said Tijani, to a year in jail, for a security offense.
- Amman Ahmed Saif, 17, from Burqa, to 6 months and a fine of NIS 1,000, for stoning Israeli vehicles.
- Maher Zaki Nashman and Musa Mohammed Habash, both of Nuseirat refugee camp, to 9 months plus 27 suspended each, for membership in a Palestinian organization.
- Abdul Fattah Abed Rabboh Qarman, to 3 months plus 17 suspended.
- Yunis Yussef Hussein, 15, of Al Breij refugee camp, to 20 months plus 20 suspended.
- Hashem Mohammed Judeh, Ala Jawad Marzuq, and Abdul Fattah Nasan, to 4 months suspended each, for taking part in a demonstration.
- Nafez Abu Ubeid, 19, of Jabaliah refugee camp, to 2 years plus 3 1/2 suspended.
- Fuad Hussein Abdul Jawad Mansour of Gaza, to 20 months plus 40 suspended.
- Faeq Mohammed Hamad of Beit Hanoun, to 4 years plus one year suspended, for membership in Fatah.

- Hasan Ibrahim Zaghzough, of Khan Yunis, to 4 years plus a year suspended, for possession of a pistol. (AA, 9/2, 16/2, 23/2, 2/3).

RELEASED FROM PRISON THIS MONTH:

February 2:

- Saleh Mohammed Qawwar of Bethlehem, after a year and 12 days in Nablus prison.
- Mohammed Maher Abu Rajab of Hebron, after 10 months for security offenses.
- Omar Zeidan and Abed Ajaj, both of Tulkarem, after 18 days each at Farah detention center.

February 3:

- Adel Ahmed Amer Rujub, of Dura, after 2 months' detention for a security offense.
- Mohammed Taleb of Shata refugee camp, after 18 days detention.

February 4:

- Nimr Mufid Hafez Dari, after 4 months in jail for a security offense.

February 5:

- Khalil Yussef Tayyan of Balata refugee camp, after serving a 6-month sentence for a security offense.
- Salem Shalaldeh, Akram Tarawa, Saqer Shalaldeh, Issa Shalaldeh, and Harbi Shalaldeh, all of Sair village, after three-month sentences at Farah detention center.
- Hasan Ayoub, Ghassan Said, Mahmoud Ramadan, and Abdul Rahim Maani, all A-Najah University students, after six months each in administrative detention.

February 6:

- Muntaser Abdul Saimeh, Tawfiq Umran Natshe, and Abdul Wahab Shtaiyeh, after completing their sentences.

February 7:

- Abdul Hakim Droub and Hasan Abu Hashyesh, after 18 days each at Farah detention center.

February 8:

- Ziad Rashid Ilayan of Jalazoun refugee camp, after 3 months at Farah.
- Khamis Farraj after a week at Farah.
- Saif Addin Mustafa and Mohammed Ali Khalileh, after 4 months each in jail on security charges.
- Ahmad Said Abu Habsa of Kalandiah refugee camp, after an 11-year sentence.

February 12:

- Maher, Miteb, and Ghassan Hawarin, of Dahariah, on bail of NIS 500, after three-month sentences at Farah.

February 14:

- Narjes Shwikh Hamed of Qalqilya, after 10 days in Jerusalem's Russian Compound police center.
- Nimer Khalil Nimer, after serving a one-year jail sentence.

February 15:

- Amin Khaled Amin Aqqad, after 29 days in detention.
- Husni Mohammed Najajra, of Nahalin village, after 1 1/2 years in jail for a security offense.

February 16:

- Maher Zuhdi Kharmeh of Balata refugee camp, after 18 days at Farah detention center, on bail of NIS 750 pending trial.
- Riad Meseimi and Ziad Sirian, after 18 days each at Farah and fines of 120 Jordanian dinars each.

February 17:

- Ahmed Ali Abdul Fattah Mageiti of Jericho, after 4 months' detention at Farah.
- Maher Mohammed Hasan Eweimer of Dura, after 2 months in jail and a fine of NIS 1,000.
- Dr. Issam Mohammed Mahsiri of Bethlehem, after 4 months for a security offense.
- Wajdi Khader Arafah of Jerusalem, after 20 days in detention for a security offense.

February 18:

- Jamal Abdul Majid Shadid and Fuad Ahmed Abu Zneid, both of Dura, after 3 months in prison and fines of NIS 40 each.

February 19:

- Khalil Shreim of Jerusalem, after a year in Ashkelon prison for a security offense.
- Omar Hreibi Kashur, 30, after 4 months' detention.

February 20:

- Ibrahim Talbishi, a Bethlehem University student, after 3 months in administrative detention.
- Mohammed Shaban Attaleh of Deheisheh refugee camp, after 18 days detention at Farah.
- Mohammed Matar Manasra and Saif Eddin Abu Atiyeh, both of Gaza, after serving one-year prison sentences for security offenses.

February 22:

- Maher Awad Khalaf of Nablus, after 7 months in Jenin prison for a security offense.
- Hasan Jadallah of Nablus, after serving a six-month jail sentence.
- Bassam Khalil Abu Lail, after 4 months in jail.
- Allan Khalil Abu Hamdu, 16, and Mohammed Fawzi Bashkar, 17, both of Al Askar refugee camp, after 3 1/2 months each in prison.
- Zahi Hani of Beit Furik, after a 7-month jail term.

February 25:

- 30 security prisoners and 50 criminal prisoners from Gaza prison, three months before their sentences were completed, in order to ease the overcrowding in the prison.
- Hani Abdul Latif Zamel, after 6 months in jail for a security offense.
- Abdallah Fawaghreh, of Bethlehem, after 7 months in jail for a security offense.
- Abdul Jalil Issawi, 35, of Balata refugee camp, after 27 days detention in Ramallah military prison.
- A-Najah University students Bahjat Yunis and Zuheir Khattab, after a week in detention.

February 27:

- Odeh Mahmoud Jaber of Hamzeh village, after 10 days in detention. (AA, 9/2, 16/2, 23/2, 2/3).

PALESTINIANS OF ISRAELI NATIONALITY

On February 3, Israel Koenig resigned from his post as Northern District Officer for the Interior Ministry, which he has held for the past 18 years - reportedly because of the freeze on demolitions of unlicensed building in the the Arab sector. Koenig is the author of the 1976 memorandum which suggested drastic measures to restrict the Arab population and to "Judaize" the Galilee. His resignation was welcomed by the majority of Arabs in the Galilee and elsewhere. (AH, DA, JP, 4/2; KR, JTA, ZH, HH, DA, YA, AH, JP, 5/2; AH, HA, 9/2; DA, AH, 10/2; HA, ZH, AH, 12/2; PALESTINE, 16/2; HA, AH, JP, 18/2; JP, AH, 20/2; YA, 25/2; HH, YA, 27/2; AH, DA, 28/2).

Bedouin from the Negev region have reportedly requested permission from the Southern Command commander to volunteer for IDF service. (AH, 4/2).

A Knesset educational committee has recommended that the study of Arabic language become mandatory in Israeli schools. It envisaged beginning the new program next year. (JTA, 4/2; ZH, 5/2; AH, 11/2).

Large quantities of weapons and explosives were found and confiscated by the Israeli army in the month of February. On February 5, during the course of a raid on Joarish village, near Ramleh, troops seized 2 fire-guns, 2 grenades, and some 100 bullets. On February 17 a raid on an unspecified Galilee village yielded "huge quantities" of ammunition, according to a Maariv report. Further arms were seized in Gaza on February 22; five residents were arrested in connection with the incident. (AH, 5/2; MV, 17/2; HA, 23/2).

On February 6 Israeli President Haim Hertzog visited Bedouin villages in the Negev district, meeting with local sheikhs and community leaders. (AH, 7/2).

On February 17, Prime Minister Shimon Peres requested advice from Attorney-General Itzhak Zamir concerning the procedure to be followed for demolitions of illegal structures in the Arab sector. In a letter to Zamir, Peres noted that many court demolition orders had not been implemented in the past, and that an inter-ministerial committee had recently been formed to look into the issue. The Prime Minister asked for a ruling from Zamir, outlining the course to be taken pending the termination of this committee's investigation. (HA, JP, AH, 18/2).

Some 5,000 Arabs in the Negev region are currently unemployed, and a further 1,000, mostly employees of the Solel Boneh construction company, are expected to be laid off in the near future. Yaakov Avimor, the secretary of the Affuleh Workers Council, sent a cable to Prime Minister Peres warning that increased unemployment would give rise to more "radicalism among Arab youth".

On February 14, Arab mayors and local council heads convened to discuss the unemployment problem. They decided to cooperate with the

Histadrut unions in a mutual effort to fight it. (DA, AH, 9/2; AH, 11/2; JP, HA, AH, 14/2; HA, 16/2; AH, 17/2; HA, 24/2; AH, 26/2).

On February 19, fourteen Arab residents of Jaffa were beaten and arrested by border policemen, after taking part in an anti-Kahane demonstration. Kahane and his followers had gathered in front of the house of a young Jewish woman who is known to have been dating Yachih Harub, an Arab man. (AH, DA, HA, 20/2; YA, 24/2; AA, 25/2; HH, 26/2).

The Education Ministry announced that a dance troupe based in Baka El Garbieh, the first Moslem group of its kind to represent Israel in an international folklore competition, has won both the gold and the silver cup. Groups from eleven countries participated in the festival, which was held in

the Sicilian village of Ajrichinato, in Italy. (YA, 19/2; JP, HA, AH, 25/2).

The Health Ministry is organizing first aid courses for Bedouin residents of the Negev, following complaints of inadequate medical service. (JP, 21/2).

Anwar al Haze, a member of the Mapam party, has been appointed Deputy Council Head for the local council of Ablin. (AH, 23/2).

Delegations composed of representatives of various Bedouin tribes and villages have reportedly been meeting with King Hussein of Jordan, urging him to begin peace negotiations with Israel even without PLO participation. The Bedouin also have reportedly assured King Hussein of their loyalty to him. (MV, 25/2).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יתמרש בכל איזור דרום לבנון כולל במחנות הפלסטינים,
דיבר על עיסקות הנשק לאיראן ועל תוכנית החומש הירדנית
כאשר סיפר שהוא פנה בכתב למדינות ערב שלא יתמכו בירדן
ולא יפתחו בשיחות עימה בנוגע לתוכנית חומש זו.

4. התמונה המתקבלת אם כן ברצף היא שסוריה נחלשה מול
אש"י/ערבאק וכי לא מהנמנע שהפידס בין הפלגים
הפלסטינים יוליד מעין גיבוש שורה מחודש באש"י כאשר
הארגון הולך ומתיישר יותר עם הקור הסובייטי.

ט.מ.

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ממד,רס,אמן,אירא,אירב,
מעט,הסברה

1.
4.
PAGES 25. AFTER THIS CASE BEYOND DOUBT. PROBABLY
THAT WE SHOULD HAVE THINGS FOR BESSON. AFTER
SHE. BUT SHE HAS BEEN FORGETTEN AND WE HAVE FORGOTTEN
FOR. ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES.

2. ABOUT THE OTHER CASES. NO. IF WE CAN GET THE OTHER CASES. WE
WILL. ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES.
ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES.
ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES.

3. 2.

4. ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES.
ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES. ABOUT THE OTHER CASES.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7346

**

יציא

סודי

**

**

**

אל: פריס, נר: 1230, מ: המשרד
דח: ב, סג: ס, תא: 281186, לח: 1300

לייב
ליון
למ.3
למ.1

סודי/בהול

הטגריר.

משפט אינבראהים ענדאללה
שלך 466

א. נכשלו נסיונות חוזרים ונשנים לשכנע את האלמנה והבן להעיד בפני החוקרים הצרפתים. בני המשפחה מסרבים מכיוון שאינם רוצים לחזור ולהחיות את הטראומה הקשה שעברה עליהם, מה גם שכבר נחקרו ע"י הצרפתים בעבר.

ב. לגבי העד מראווי נעשים סידורים באמצעות האינטרפול, ויציאתו לצרפת.

ג. לפיכך אין טעם בשיגור משלחת החוקרים לארץ.

מנהל תביעות

ער

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענוג, אירא, סייבל, תביעות, רם

חוזט: 11,8192

אל: המשרד

מ-: מריט, נר: 350, תא: 201186, דח: 1800, דח: מ, טג: ב

נד: 2

בלמס/מיוז

אל : אירופה 1

מאת : שתובות מריט

בתגובה לפגישת ריימונד - קאדומי פרסם אתמול השגריר
את ההודעה הבאה :

ALORS QUE L'OLP REVENDIQUE FIEREMENT LES ACTES
SMEURTRIER CONTRE DES CIVILS ISRAELIENS DONT LA DERNIERE
VICTIME , A ETE UN ETUDIANT DE YESHIVA POIGNARDE
/ LES REPRESENTANTS DE L'OLP SE SUCCEDENT DANS
LES RECEPTIONS ET ENTRETIENS OFFICIELS .

LEUR ACCORDER UNE RESPECTABILITE ET LEGITIMITE IMMERITEE
S EST FORT REGRETTABLE , ET PORTE UN COUP AU
PROCES SUS DE PAIX , ET UN GRAND PREJUDICE AU
COMBAT CONTRE LE TERRORISME .

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, שנוג, אירא, אירב, ר/ מרכז, ממד, רס, אמן

תאריך : 20.11.86 משרד החוץ-מחלקת הקשר

29
במסגרת החוץ-מחלקת הקשר

סודי

食食 555

★ ★

★★

◆◆

11,8126:טזגה

אל: הקמשרד

ת-:פרידט, נר:338, תא:201186, חז:1200, דח:מ, טג:ט

6:11

हृदय २३

סרדי/מירי

אל תביערת

לידיעת המנכל, אירופה 1

מאת **השגריר פריס סופר**

משפט איברהים עבדאללה. לשלי 290.

התקשר עמי שוב השופט החוקר וביקש דחופות תשובתנו .

• NJN

• 1.7

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, ענוג, אירא, טייבל, תביעות, דס

סודי

** נכנס

**

**

**

חוזם: 11,7121

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 290, תא: 181186, זח: 1700, דח: ר, טג: ט

נר: 8

11/11/86

סודי/רגיל

אל: תביעות

זע: המנכל אירופה 1

מאת: השגריר מריס

משפט איברההים עבדאללה.

התקשר עמי השופט החוקר במשפט איברהים עבדאללה העומד להכנת בעוד מספר חדשים במריס, וביקש לשגר משלחת מטעם משטרת צרפת כדי לגבות עדויות מהגב' בר-סימנטוב ובנה שהיו עדים לרצח. הוא עצמו יתלווה אליהם וביקש להסביר לנו שעדויות אלה חשובות מאד להכנת הראיות בגדר.

יתר על כן, הם רוצים גם לגבות עדות מאזרח ערבי בשם AHMED MAKAWI שבזמן הרצח עבד כשומר לילה באחד ממלונות מריס ושבידעו מסר למשטרת צרפת שמוטטפה עבדאללה, אחיו של איברהים מעורב ברצח. לפי המידע שיש להם, מכאורי מתגורר ברחוב התפוח 2 ביפו, או ברחוב 2 TAYWAL בחיפה האיש יליד 8.12.1957.

הבטחתי להעביר בקשתו ולהודיעו תשובותינו. אנא, דחופות.

==סופר.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

====

דח

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

תמ: שהחמנכל,ממנכל,ענרג,אירא,סיובל,תביעות,רם

20

PO: 000A000

** נכנס

שמו

**

**

**

חוזם: 11,7219

אל: המשרד

מ-: מריט, נר: 306, תא: 181186, זח: 2000, דח: נר, טג: ש

נד: 8

שמו/רגיל

אל: אירופה 1

מאת: השגריר מריט

אתמול (17/11) ערך שר החוץ ז"נ-ברנדו ריימונד קבלת
כנים לראשי הנציגויות הדיפלומטיות במריט ורעיותיהם.
בקבלת הכנים השתתף גם נציג אש"פ איברהים טוט.

מחיתי היום במרצות, בכני היועץ הדיפלומטי של שיראק על
כך, תוך מתן-בין השאר - ההנמקה שלא יתכן שנציג אש"פ
יוזמן יחד עם הסגל הדיפלומטי כאשר ארגונו נוטל את
האחריות לרצח הנתעב של הסטודנט בירושלים ולמעשי טבח
אחרים בישראל ומחוצה לה.

אעלה הנושא גם בשיחתי עם שיראק ב- 20/11.

הטבקתי גם, במהלך קבלת הכנים, לחטוף שיחה קצרה עם
שה"ח ריימונד עצמו שטען שאין זו פעם ראשונה שטוט
מוזמן לקבלות כנים מהסוג הזה ושכל קודמיו נהגו כמוהו.
נדברנו שנייבגש בקרוב כדי לשוחח שוב על הנושא.

=== סופר.

===

AMBASSADE D'ISRAËL



שגרירות ישראל

28 אוקטובר 1986



אל: אירופה 1

מאת: השגרירות, פאריס

הנדון: תגובת אש"פ לפיגוע ליד הכותל

בשובי מביקור בחו"ל, לא ראיתי שתגובת משרד אש"פ בפאריס, הועברה אליכם ועל כן החלטתי לצרף אותה למכתבי זה. תשומת לבכם לניסוח התגובה הרשמית של משרד אש"פ, המצביעה לדעתי על תיחכום שלא היה בעבר. למשל, הוספת המונח *Faibles* לתגובה הרוטינית הידועה של אש"פ לנהל מאבק בכל האמצעים העומדים לרשותו, מעמידה את הארגון באור אחר, של חזק מול חלש. כמו כן, החזרה על מונחים בהם השתמש דובר הרציף בנוגע לפיגוע ליד הכותל כמו *ODIEUSE ET CRIMINELLE* והדבקתם לכיבוש הישראלי, מלמדת אף היא על התיחכום עליו הצבעתי.

בברכה
י. לבנון

העתק: הסברה

ממ"ד / ערב 2

6B/gd
AFP 161910 OCT 86

FRFR
FRA0517 4 1 0308 FRA /AFP-KF47
Attentat-Jérusalem

L'OLP fait part de son "étonnement" devant la réaction des milieux politiques français

PARIS, 16 oct (AFP) - Le bureau de l'OLP en France a exprimé "son étonnement et son indignation devant la réaction de certains milieux politiques français par rapport à l'acte de résistance palestinienne contre l'armée israélienne dans les territoires occupés", indique un communiqué publié jeudi à la suite de l'attentat au mur des Lamentations à Jérusalem, qui a fait un mort et une soixantaine de blessés.

"Le peuple palestinien, dont on veut empêcher les représentants légitimes, c'est à dire l'OLP de participer à la recherche de la paix au Proche Orient et dont on condamne aujourd'hui la résistance à l'occupation étrangère pourtant reconnue légitime par les Nations Unies continuera de lutter par tous les faibles moyens dont il dispose afin que prenne fin l'occupation israélienne odieuse et criminelle des territoires palestiniens", ajoute le communiqué.

"Le peuple palestinien, poursuit le communiqué, continuera son combat afin que prennent fin aussi les bombardements continuels et meurtriers des camps de réfugiés palestiniens au Liban et d'oeuvrer avec toutes les forces éprises de paix et de justice pour l'instauration au Proche Orient d'une paix juste et durable respectant ses droits nationaux".

Le Quai d'Orsay avait condamné "l'attentat criminel de Jérusalem" qu'il a qualifié d'"acte odieux", alors que l'Union des étudiants Juifs de France réclamait la fermeture du Bureau de l'OLP en France.

De son côté, M. Ovadia Soffer, ambassadeur d'Israël en France, a estimé qu'avec "l'odieux attentat de Jérusalem, l'OLP découvre son véritable visage" et se demande "Jusqu'à quand les hommes politiques, certaines capitales d'Occident et leurs médias se laisseront-ils tromper par la duplicité des terroristes".

rn/gb
AFP 161912 OCT 86



1. The first part of the report is a general description of the project and its objectives. It includes a brief history of the project and a statement of the problem to be solved. The second part of the report is a detailed description of the methods used in the study. This includes a description of the experimental design, the data collection procedures, and the statistical methods used to analyze the data. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings, a comparison of the results with previous studies, and a discussion of the implications of the findings. The fourth part of the report is a conclusion and a list of references.

2. The first part of the report is a general description of the project and its objectives. It includes a brief history of the project and a statement of the problem to be solved. The second part of the report is a detailed description of the methods used in the study. This includes a description of the experimental design, the data collection procedures, and the statistical methods used to analyze the data. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings, a comparison of the results with previous studies, and a discussion of the implications of the findings. The fourth part of the report is a conclusion and a list of references.

3. The first part of the report is a general description of the project and its objectives. It includes a brief history of the project and a statement of the problem to be solved. The second part of the report is a detailed description of the methods used in the study. This includes a description of the experimental design, the data collection procedures, and the statistical methods used to analyze the data. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings, a comparison of the results with previous studies, and a discussion of the implications of the findings. The fourth part of the report is a conclusion and a list of references.

4. The first part of the report is a general description of the project and its objectives. It includes a brief history of the project and a statement of the problem to be solved. The second part of the report is a detailed description of the methods used in the study. This includes a description of the experimental design, the data collection procedures, and the statistical methods used to analyze the data. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings, a comparison of the results with previous studies, and a discussion of the implications of the findings. The fourth part of the report is a conclusion and a list of references.

5. The first part of the report is a general description of the project and its objectives. It includes a brief history of the project and a statement of the problem to be solved. The second part of the report is a detailed description of the methods used in the study. This includes a description of the experimental design, the data collection procedures, and the statistical methods used to analyze the data. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings, a comparison of the results with previous studies, and a discussion of the implications of the findings. The fourth part of the report is a conclusion and a list of references.

FRFR

FRA0560 3 P 0224 FRA /AFP-RI46

France-Syrie-terrorisme

Ni "marchandage" ni "arrangement", selon M. Jean-Bernard Raimond

PARIS, 29 oct (AFP) - Le ministre des Affaires Etrangères, M Jean-Bernard Raimond, a affirmé, mercredi soir, que la France ne s'était livrée à aucun "marchandage", ni à aucun "arrangement" autour de l'affaire Georges Ibrahim Abdallah pour faire arrêter la vague de terrorisme en France, comme i'a affirmé le quotidien le Monde.

Interrogé en direct sur TF1, M. Raimond n'a toutefois pas nié qu'"il y ait eu un certain nombre de contacts du côté du ministère de l'Intérieur" pour s'informer et exprimer la fermeté du gouvernement français.

Il a aussi affirmé que le gouvernement français est victime d'une campagne de désinformation car sa présence au Moyen-orient "gène un certain nombre de gens".

Il a souligné, comme il l'avait fait plus tôt dans la journée devant l'Assemblée nationale, que la France s'était refusée à approuver les ventes d'armes à Damas.

Ne cachant pas son agacement, il a aussi déclaré qu'un certain nombre de pays arabes, en particulier modérés, approuvent la politique française et qu'ils encouragent ses tentatives en vue d'une normalisation avec l'Iran.

Concernant l'incarcération de Georges Ibrahim Abdallah, il a souligné que le gouvernement n'avait pas à prendre parti dans le processus judiciaire en cours.

MJ/gb

AFP 292132 OCT 86

14.1.93
14.1.93

משרד החוץ-מחלקת הקשר
בלמס

נכנס

חוזם: 10/6980

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 258, תא: 201086, זח: 1700, דח: נר, טג: ב

נד: פ

הירכ 34.3
הירכ 14.1

בלמס/רגול

אל: אירופה 1

מאת: השגרירות פריס

להלן נוסח הנדעת הרצין בעקבות הטגוע ליוז הכותל, כפי

שפורסמה ב- AFP

16-10-86

LE GOUVERNEMENT FRANCAIS, A DECLARE LE PORTE-PAROLE
DU QUAI D'ORSAY EXPRIME SA TRES VIVE EMOTION DEVANT
L'ATTENTAT CRIMINEL DE JERUSALEM. IL CONDAMNE CET
ACTE ODIEUX QUI A FRAPPE EN UN MOMENT ET EN UN
LIEU CHARGES DES PLUS HAUTES SIGNIFICATIONS RELIGIEUSES

עד כאן

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענרג, אירא, שמורק, מעת, הסברה, ר/מרכז, ממד

שמור

נכנס **

**

**

**

חוזם: 10,5881

אל: המשרד

מ-: מריט, נר: 210, תא: 161086, דח: 1540, דח: זר, טג: ש

נד: 8



שמור/רגיל

אל: וורד אירופה 1

מאת: לבנון מאריט

אליאס פרגי-לחוזם 974 ובהמשך לשלנו נר 177

וירעצו המזתי של שהח ריימון סיפר שהם הזמינו את פרייג' והגדיר הזמנתו בהמשך הקשר שמקיימים עם גורמים פלסטינים בשטחים.

2. עמיתי האמריקני סיפר שהם התערבו אצל הצרפתים ושאר האירופאים כדי להושיט עזרה כספית למלך חוסיין ולעודדו בתוכנית החומש הכלכלית שהציג לאחרונה. תשובת הצרפתים היתה שלילית ומסרו לאמריקנים שהם מעדיפים להעביר כסף באופן ישיר והם מזרימים כסף זה לקרן מיוחדת בראשות הקונגל הצרפתי אשר מעביר זאת במישרין לראשי הערים בשטחים. האמריקני הוסיף שיתכן וביקורו של פרייג קשור בזה.

הפ: שהח, מנכל, ממנכל, וורד, שטחים, מתאם שטחים, ענוג, איראן, מרכז, ממז

10-1-50

10-1-50

10-1-50

10-1-50

10-1-50

10-1-50

10-1-50

10-1-50

10-1-50

10-1-50

10-1-50

10-1-50

10-1-50

מושרד החוץ-מחלקת הקשר
שמור

נכנס **

**

**

**

חן דס: 6084/10

אל: המשרד

מ-: מפריט, נר: 225, תא: 161086, זח: 1815, דח: בר, סג: ש
נד: פ

שמור/רגיל

אל: אירופה 1, סמנכ"ל ורד

מאת: לבנון, מאריס

ביקור פרייג'

להלן משיחה עם יועצו המזת"י של שה"ח (16.10):

בפגישה עם שה"ח היום (16.10) התייחס פרייג' לסיכורי השלום באזורנו במונחים פסימיים למדי. דיבר על ועידה בינ"ל תוך ציון שהסיכויים לעריכתה נראים לו קלושים בשלב זה. הטעים שיש לצרף את אש"ף לכל מו"מ אן נוכח התנגדות ישראל הזדון היחידה הנראית לו היא הסכם ירדני פלסטיני. בהמשך ציין פרייג' שלאור המצב השורר מה שניתן לעשות הוא לשפר את תנאי החיים בשטחים כדי שהתושבים ישארו במקומם ותיפסק בכך תנועת ההגירה לא רק של מוטלמים אלא בעיקר של נוצרים. התלונן על מצב ירוד בשרותים העירוניים וביקש תמיכת צרפת בפני הועדה האירופית גבריטל לסיוע כספי כדי לשפר שירותים אלה.

לבנון==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענוג, אירא, ורד, ארבל, שטחים, מתאם שטחים,
ר/מרכז, ממד, שמור, הסברה

5115

תאריך : 15.10.86
מושרד החוץ-מחלקת הקשר
שמור

נכנס

**

**

**

**

חידום: 10,5115

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 177, תא: 141086, זח: 1800, דח: מ, סג: ש
נד: פ



310
למ.3

שמור/מיוזי

אל : אירופה 1 , סמנכיל - ורד

מאת : לבנון מריס

ראש עיריית בית לחם .

נודע שראש עיריית בית לחם אמר להגיע מחר (15.10)
לביקור של שלושה ימים לביקור במריס .

ליוזעתכם .

לבנון .

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, ענוג, אירא, ורד, שטחים, מתאם שטחים

4401

תאריך : 11.10.86

נושד החוץ-תחלקת הקשר
שמו

נכנס

**

**

**

**

חוזם: 10,4401

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 145, תא: 101086, זח: 1620, דח: ר, טג: ש

נד: פ

ציון 14.3

שמו/רגיל

אל: אירומה 1, ממדי/ערב2

מאת: לבנון מריס

אבר איאד

לשגריר נודע ממקורות בדוקים כי אף אישיות צרפתית רשמית
הסכימה לקבל את אבר איאד אשר עזב מאוכזב מאוד.

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, ענוג, אירא, מרכז, ממד, רם, אמן

WOLF

669

11

1

22

44

परतः १०५५०१

NOTES

Г-:0ГГГ0\СГ:2@Г\пн:080Г0Г\тп:05@Г\тп:Г\0А:W

LR:6

SUPPLACES

ИЗ: ИРРРРР Р\ ОДР\ШРРР

СМЛ: 55555 5555

HGF H²HT

5W4F7G LFFW 0000FF7G LFF7777 7F 77 777777 777777 777777

POC POC VQZV MZ MZG M*MT MUF UTE QMFCSTC QMFG.

№: 000

משרד החוץ-מחלקת הקשר
בלמים

אל: המשרד, נר: 162, מ: פריס
דח: ר, סג: ב, תא: 090986, יח: 1700



3
44.3
(5)

בלמים/רגיל

אל: ממד-ערב2, אירופה 1

מאת: לבנון פריס

צרפת-אשף

להלן בסיף (8/9)

שהח ריימון אשר השיב בכתב לשאלות העתון אל גזירה הסעודי אמר
שהצעתו לפגוש בערפאת עדיין שרירה וכי הוא מאמין שהפגישה
תתקיים בחדשים הקרובים בהזדמנות ביקור שהוא יערוך במזהה. עד
כאן.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענוג, אירא, ר/מרכו, ממד, דס, אמן

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

אלי פריס, נר: 734, מ: המשרד
 דח: ר, סג: ב, תא: 090986, וה: 1600

זיכ 3.4

בלמס/רגיל

צרפת - אשף

להלן מראיון של שהח הצרפתי שהתפרסם ביומון הסעודי אלגוריה
 (8):

ההצעה להיוועד עם יאסר ערפאת עדיין בחוקף. הפגישה עם ערפאת
 עשויה להתקיים ללא ספק בחודשים הקרובים לרגל ביקור שיקיים
 במזרח התיכון. חילופי הדעות בין צרפת לאשף נמשכים. הוזכר
 פגישו לאחרונה עם קדומי נעל פי סיצי 08.
 המרכז ערב 2==

תפ: שהח, מנכ, ממנכ, ענוג, אירא, אירב, שמורק, הסברה, ד/מרכז,
 ממד, דם, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

300

נכנס

בלמים

אל: המשרד, נר: 98, מ: פריס
דח: ר, סג: ב, תא: 050986, רח: 1700

בלמים/רגיל

אל ארופה 1 מעת

מאת השגרירות

דברי ערפת על 242

יכ"ו
י"ז
י"ח
י"ט
כ
כ"א
כ"ב
כ"ג
כ"ד
כ"ה
כ"ו
כ"ז
כ"ח
כ"ט
ל

1. התקשרת הכתובה והאלקטרונית בוטחה בנחתות ענק סביב דבריו של ערפת בהרארה ולא הפסיקה מדווח על כך בהרחבה כאשר המוטו העקרי היה שערפת מכיר בהחלטה 242 וכי יש באן צעד משמעותי במהלך השלום.

2. כדי להפריך טעון זה ולהעמיד את הדברים על דיוקם, הופיע הבקר השגריר ברשת השנייה של הטליוויזיה וברדיו הממלכתי והדגיש שלמעשה אין כאן כל חדש בדברי ערפת הממשיך לכרוך הפתרון על בסיס כל החלטות האו"ם.

מאז 1973 לערבים יש רב אוטומטי באומי וכל ההחלטות שנתקבלו בפורום זה ביוזמת אשפי התעלמו מקיומה של ישראל כך שגם כאשר שלולה להשתמע מדבריו הכרה, במסגרת הסדר כללי, הרי אין בכך שום חידוש. השגריר הצביע על הקשר הישיר בין אשפי לסרור ונתן הדוגמה שמאז סגירת משרדי ארגון זה ברבת עמון, ירדו פעולות הסרור בישראל במחצית, על כן, שלל השגריר כל אפשרות לדו שיח עם אשפי ועל כך קיים קונסנזוס בישראל.

3. דברי השגריר שודרו בכל מהדורות החדשות של הבקר והצהרים, של הרשת השנייה. בנוסף דואיין השגריר בחנת הדיון ACP לב-120 תחנות רדיו פרטיות ברחבי צרפת, ברדיו סולידריות 11 RTL

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, דם, אמן, אירא, אירב, מעת, הסברה

שמור

** נכנס

**

**

**

חוזם: 9/862

אל: המשרד

מ-: פריס, נר: 45, תא: 030986, חז: 1650, זח: ר, סג: ש

נד: 8

שמור/רגיל

אל: אירופה 1

מאת: השגריר, פריס

בעיות החטופים הצרפתים שוב עולה לכותרות ומשמשת מוקד להתרוצצויות ולפעילות מזינות - זאת בעקבות סרט ההקלטה ששודר ע"י החיזבאללה ובה איומים ממשיים על חיי החטופים. יתר על כן, האיומים לפעולות טרור ואוהניות בצרפת אם אסירים כמו איברהים עבדאללה ונקאש לא ישוחררו ושני המגורשים העיראקים לא ישובו לצרפת, מטביעים את חותמם על התקשורת ביומיים האחרונים. אף כי ממשלת צרפת, לפי שעה, אינה מגלה סימני רפיון, אין ספק שבעית החטופים, בצד האיומים האחרים, יטילו על הממשל שורה של אילוצים שיהיו להם השלכות על מדיניות צרפת ואולי גם גילויים חיצוניים. אחדים. במיוחד יתבטא הדבר בדמוסי ההתנהגות של צרפת ביחס לאזורנו. אף כי אין עדיין קשר ישיר אלינו, הבוקר מבליטים אמצעי התקשורת הזרישה הג'יהד ואחרים להביא לידי נסיגה מוחלטת של ישראל מאיזור הבטחון בדרום לבנון.

ההתפתחות הנ"ל השפיעה ללא ספק לרעה על שליוחת שגריר ארה" באומ', ורנון וולטרס, ביחס לעיצומים שביקש הממשל האמריקני להטיל על לוב. אמצעי התקשורת מגלים שבנגישתו עם וולטרס מצא לנכון מישראל להודיש שצרפת מתנגדת לאמצעים מולטי- לטרליים ושאין מקום לשתוף פעולה במסגרת משותפת כלל אירופית- אמריקנית. מישראל הסתפק בציון נכונותו להגברת המגעים הביילטרליים עם ארה"ב במטרה להביא לשתוף פעולה בין שתי המדינות לסיכול

2000年12月15日

ABSTRACTS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

פעולות הטרור.

סופר

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,סמנכל,ממד,רס,אמן,אירא,מזתיט

SECRET

SECRET

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

9188

**

נכנס

**

**

**



אל: המשרד, נר: 278, מ: פריס
דח: מ, סג: ש, תא: 270886, רח: 1700

שמו/מיד

3 יוני
מ.ז

אל ארבל 3, אירופה 1

מאת לבנון פריס

דאוד טורקי

1. בהעדר שליח אלי מיוזענו BITTERLIN (ביטרלין) מסר בו
הוא מודיע לי על פתיחתו בקרוב של מסע הסברתי למתן היתר יציאה
לצרפת לנל.

2. שוחחתי עם ביטרלין בנדון והתברר שהמסע כבר אורגן וכי ביום
הקרוב תופיע מודעה בלה-מונד התוסה עי אישים שונים אשר
מבקשים לאפשר צאתו של טורקי בדומה להיתרי יציאה שקבלו שרנסקי
ובונר.

3. להזכירם שביטרלין בקש בשעתו מאנדרלין (כתב הדיו) בצרפתית
התערבותו למתן ההיתר לטורקי-ראה בנדון טורקי נר 335 סה-27
במאי.

ר.ב.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענוג, אירא, ורד, ארבל 3

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9191

נכנס

שומר



אל: המשרד, נר: 285, מ: פריס
דח: מ, סג: ש, תא: 270886, רח: 1800

3.3
3.3

שומר/מיד

אל: אירופה ו, מ: מיד-ערב ו

מאת: לבנון פריס

פגישת ריימונד-קדומי-בהמשך לשלנו הגלוי
בושה, יועצו של שהח אשר השתתף בפגישה ספר שקדומי התייחס
בדבריו למצב במוסדות ובקש לשמוע הבהרות על הצעת גורבצוב לוועידה
בינלאומית בהשתתפות חמש הקבוצות, כפי שהדבר הוצע לנשיא מיטראן
בביקורו במוסקבה. קדומי התייחס למצב בלבנון ולתקריות האחרונות
עם יוניפיל כאשר הוא מביע תמיכת אשף בהמשך נוכחות
יוניפיל, קדומי מסר שהוא מתעתד להשתתף בוועידת הגלסו בהררה
ובקש מצדפת גינוי חד משמעי של האפרטהייד.
בתשובה לשאלתי אמר בושה שקדומי לא א לא העלה כלל סוגיית בן
פורת וחוסין שטבור אשף הפרשה מחוסלת. חירתי והבעתי תמיהתנו על
כי צדפת אצה לקבר נציגי אשף בדרג גבוה כמו שהח פעמים אחדות
בתוך פרק זמן קצר.
בושה ציין שבנוכחות העביר לשר פנייתו של השגריר בנדון אך הם
רואים בפגישה זו רוטינה שהתקיימה גם בתקופת שרי החוץ האחרים.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענוג, אירא, ר/מרכו, ממז, רם, אמר

אל: המשרד, נד: 277, ט: פריס
 דח: ט, סג: ב, תא: 270886, רח: 1800

בלמים/דחוף

ל: אירופה, ממד-ערב 1

מאת: לבנון פריס

ט

פגישת ריימוני/קדומי

1. קדומי נפגש אממולי (26.8) עם שהח ריימוני. נתלווה אליו
 איברהים סוס. הפגישה ארכה שלושת רבעי שעה ובסופה מסר דובר
 הרציף, הצהרה הבאה לא הודעה רשמית

FAROUK KADDOUMI, CHEF DU DEPARTEMENT DE L'OLP A TET RECU A
 SA DEMANDE PAR LE MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES. CET
 ENTRETIEN S'INSCRIT DANS LE CADRE DES CONTACT, QUE LE
 FRANCE ENTRETIEN AVEC TOUTES LES PARTIES CONCERNEES PAR LE
 CONFLIT DU PROCHE ORIENT CONFORMEMENT A SA PPOLITIQUE
 TRADITIONNELLE DE DIALOGUE SANS EXCLUSIVE

עד כאן

2. מצדו השיב קדומי לשאלות עתונאים וציין:-
 אשף פועל לכינוס מיוחד של שרי החוץ הערביים ב-15 ספטמבר.
 בתוך בהצעת גורבצוב לוועידה בינלאומית בהשתתפות חמש הקבועות
 ג. באשר לדברי שיראק לבן פורן אמר קדומי לו הסמוריה ישנה שאין
 טעם להתעכב עליה.

3. משמעותית היא העובדה שההודעה של הרציף היתה קצרה ולא
 התייחסה לתכנים של הסכסוך. המקשורת כמעט ולא עסקה בנושא

תפ: שהח, רהט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, אירא,
 אירב

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

שבת 77

★★ 0333

★ ★

★ ★

★★

תוצם: 8,5912

אל: הקשר

מ-: פריק, נר: 210, תא: 220886, דח: 1830, ר: 7, סג: ש

0171

שמינר/ר 77

אל: מנהל אירופה .1

וע: מ"מ רוח'מ ושה'ח, מנב'ל.

תאריך: 1957

בהמשך לשלי נר 212.

בשיחה עם סגן המזכ"ל בונמס מהיום ניסה לתרץ בגישות
מדומי ריימונד בשבוע הבא על רקע הנהוג לקבלו פעמים
בשנה לאור הצורך שחש אש"פ להבגין בוכחות לאור י"טתיות
הלחי" שקיבל עקב הצהרות שיראק ואי קיום הבגישות בין
ריימונד לערמאת בתוניסיה. טען שאנו צריכים להיות
י" מרוצים מאוד מההתפתחויות ולא לקבטרי" שללתי בטיעוננו
היורעים ועמדתו על השחצנות של נציג אש"פ שמקבל עידוד
לכן מהכבוד שמעניק לו שה"ה ריימונד. עמדתו כמו כן
ל הקשר הישיר בין אש"פ לפעולות הסדר שהוכח בן
השאר בשל העדוזה שהביגורעים נגדנו בשטחים ירדו ב
50 אחוז, יצאו מתוצאה של סגירת משרדי אש"פ בעמן.
(דוגמא שהרשימה מאוד את בן שיחי) הבטיח להביא תוכן
שיחתנו לידיעת ריימונד.

• A. D.

ת.פ. : שחח, ורהמ, שהובט, ממנכל, ממנכל, טמנכל, ממד, רט, אמך, אירא, אירב

٧٧.٣ ٥٥٣

communiqué du Ministère des
Affaires Etrangères.

"Le Ministre des Affaires étrangères a reçu aujourd'hui 21 août M. Ibrahim Souss, représentant de l'OLP à Paris. Il a saisi cette occasion pour rappeler l'attachement de la France aux principes d'un règlement d'ensemble au Proche-Orient : le droit à la sécurité des Etats et la justice pour les peuples. Il a précisé que du point de vue du gouvernement français et de nos partenaires de la Communauté européenne, l'OLP devrait être associée à la négociation d'un règlement d'ensemble qui permettrait en particulier au peuple palestinien d'exercer son droit à l'autodétermination".

11. - FRANCE - LIGUE ARABE
DECLARATION DU PORTE-PAROLE DU MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES
=====

(Le 20 aout 1986)

Le Ministre des Affaires étrangères a reçu, aujourd'hui 20 aout, M. HAMANI ESSID, représentant de la Ligue Arabe à Paris. Au cours de l'entretien qui a porté sur la situation au Proche-Orient, M. Jean-Bernard RAIMOND a rappelé que la position française n'a pas changé et que le règlement d'ensemble que la France préconisait devait consacrer à la fois le droit de tous les Etats de la région à vivre en paix dans des frontières sûres et reconnues et le droit du peuple palestinien à l'autodétermination avec tout ce que ceci implique./.

4 JE31 STNX FRA

INT

62126 99 477 RCU

Communiqué

SERVICE DE PRESSE DE L'HOTEL MATIGNON (M. Baudoin) - 42.75.80.00

PARIS, 15 Août - M. Jacques Chirac, Premier ministre, tient à faire savoir qu'il n'a donné aucune interview au journal israélien Yediot Aharonot.

Les propos qui lui sont prêtés semblent émaner d'une conversation du 8 Août dernier, qui a eu lieu à Paris entre le Premier ministre et le journaliste israélien Ben Porat à l'occasion de l'enquête effectuée par celui-ci pour la rédaction d'un ouvrage historique relatif à certains problèmes du Moyen-orient, et qui doit paraître prochainement.

rd

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1003

**

יוצא

שמו

**

**

**

משרד החוץ
אירופה 1
דואר נכנס
04-08-1986
תיק מס' _____

אל: פריס, נר: 529, מ: המשרד
רח: ר, סג: ש, תא: 030886, רח: 15

ליכ. 3.44

שמו/רגיל

השגריר.

מסקור בשטחים נאטר באילו רומא, שהח' צרפת לשעבר עומד לבקר
באירוע כעור חודש בערך. הביקור נקבע בפגישה בינו לבין האתם
אנו גואלה, מפילי פתח נשכח, שהשתתף בחודש שעבר בכנס מטעם
אגודת צרפת-ערב בו השתתף בין השאר מירון בנבנשתי.
אנו מנקשים לדעת אם הוא מתכנן ביקור כזה, אם כן מתי, האם
יבוא מאורחו של אנו גואלה, מה כוללת תוכנית הביקור וכו'.
ורד- אירופה 1

ח/ח

נפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, ודר, שטחים, מתאם שטחים, ענוג, אירא,
ר/מרכז, ממד

WFO

OK

TO: DIRECTOR, FBI (100-441100)
FROM: SAC, NEW YORK (100-100000) (P)
SUBJECT: [Illegible]

Handwritten: 100-100000

RE: [Illegible]

NY 100-100000

On 10/10/68, [Illegible] advised that [Illegible] had been contacted by [Illegible] who stated that [Illegible] was currently in New York City and was being held in custody by the New York City Police Department. [Illegible] stated that [Illegible] was being held in custody at the New York City Police Department and was being held in custody at the New York City Police Department. [Illegible] stated that [Illegible] was being held in custody at the New York City Police Department and was being held in custody at the New York City Police Department.

END

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10/10/68 BY [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

נכנס **

**

**

**

חודש: 7,5155

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 401, תא: 300786, זח: 1900, דח: זר, טג: ש

נד: 8



שמור/רגיל

אל: נציגות, ג'נבה

דע: אירופה 1, ארבל

מאת: הציר, פאריס

30.7.86

צרפת-אש"פ. שלן 122
 בא"צ לכבוד השגריר השתומם שה"ח רוימוך לשמוע, שנציג
 אש"פ הוזמן בג'נבה לקבלת הפנים של ה-14 ביולי. אמר
 שהרצוף לא X לא שינה הנחיותיו בדבר הקשר עם נציגי
 אש"פ ולכן ההזמנה בג'נבה היתה פרי יוזמה מקומית.
 מנהל לשכת שר החוץ רשם פרטי המקרה לצורך בדיקת נסיבותיו.
 מכאן שאין קשר מתוכנן בין הארוע בג'נבה לבין הזמנת
 נציג אש"פ למסיבה באלוזה, וממילא אין שני המקרים
 משקפים קיומה של הנחיה מרכזית להעלות רמת הקשרים
 הצרפתיים עם נציגי אש"פ.

פלמור

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, ענדג, אירא, אליאב, ארבל1, ארבל2, ר/מרנז, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

53

יוצא

בלמים



אל: פריס, נר: 623, מ: המשרד
 רח: ר, סג: ב, תא: 300786, רח: 1530

300786
 31-07-1986

בלמים/רגיל

אשיפ-צרפת

1. מאלמג'לה הסעודי (23) משתמע שהשנה הוזמן אלצוף לראשונה ע"י מיטראן לארמון האליזה לרגל אירועי ה-14 ביולי.
 2. להלן הקטע מאלמג'לה הסעודי ניויל בלונדון (23):
 "יחוגים מדיניים ותקשורתיים, ערבים וצרפתיים, גילו עניין בהזמנת מיטראן לנציג אשיף בפריס להשתתף בטקס השנתי המתקיים מדי שנה ב-14 ביולי בארמון האליזה. השאלה הנשאלת היא, מה הביא את הנשיא הצרפתי בסופו של דבר להכיר בתפקידו של נציג אשיף ולהזמין לארמון האליזה לאחר יותר מ-12 שנים להימצאותו של משרד אשיף בפריס ו-8 שנים לניהול משרד זה ע"י אלצוף. התשובה לשאלה זו קשורה לפחד של המנהיגים הסוציאליסטיים הצרפתיים, ששיראק ותומכיו יגנבו מהם את הוידות בעולם הערבי וימלאו את תפקיד הידיד ובעל השיחה העיקרי בצרפת עם גורמים ערביים בכירים, במיוחד מכיוון שהוא לא נכנע בקודמו בארמון מטיניון ללחצים הציוניים ואינו מאמץ את דעתם. כיבי הסוציאליסטים, שהחמיצו הזדמנות לוכות בדעת הקהל הערבית שפעלה להתקרב אליהם במהלך עלייתם לשלטון באביב 1981, חשים כעת מוידות בראותם את הימין של שיראק מצליח תוך תקופה קצרה לשפר את היחסים הדיפלומטיים עם סוריה, איראן ואלג'יריה ובה בשעה לשמור על קשרים טובים עם ירדנותיה המסורתיות של צרפת כעיראק, מרוקו ותוניסיה".

עד כאן.

המרכז/ערב 2.

ג.ע.

משרד החוץ-מחלקת הקשר
שמו

5576

** נכנס

**

**

**



אל: המשרד, נר: 336, מ: פריס
דח: ד, סג: ט, תא: 240786, רח: 1900

יום 4.3

שמו/רגיל

אל: אירופה 1

מאת: השגרר פריס

צרפת-אשייף.

בהמשך לשלי 300 מהיום.

ניצלתי הפגישה עם ביאנקו על מנת להעלות בתקיפות ותוך מתן הנמקות מתאימות את טנין הזמנת נציג אשייף למסיבת ה-14/7 של הנשיא. ביאנקו הבטיח למסור על הסתייגויותינו לנשיא ולבדוק אם אכן זו היתה פעם ראשונה שנציג אשייף הוזמן ולהודיעני. רשם בפניו מיעונים שליליים שהעליתי ביחס לאשייף, במיוחד על רקע המפגש דהים פרס-חסן השני והאפשרויות להייר תהליך השלום. ביאנקו ציין שאין ליחס חשיבות למגעים שהם מקיימים עם אשף בשל התפיסה המאפיינת את מדיניות הנשיא שיש לקיים מגעים עם כל הגורמים וכל הצדדים, אך ביאנקו מצא לנכון להדגיש שלעומת הנ"ל, יש לשים לב שבכל זאת חלה תמורה חיובית מבחינתנו ביחס הצרפתים לאשף והביא בחור דוגמא את אי-נוכחות נציג אשייף בארוחת שערך שידאק לשגרירי הליגה הערבית לאחר שהובהר לנציג שנוכחותו אינה רצויה ואי-קיום פגישה בין דימונד לערפאת.

=7910

6 2nd

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ"ה, שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, אירא, אירב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמים

אל: המשרד, נר: 305, מ: פריס
 דח: מ, סג: ב, תא: 220706, נח: 1600

זיכ
 44.3

בלמים/מיד

אל: אירופה 1

מאת: הציר פריס

במסיבת העתונאים הראשונה מאז כינון ממשלתו (22/7) השיב ראש
 הממשלה שיראק גם על שאלות בעניין:-

1. מדיניות צרפת לגבי לבנון אחר דברי סגן נשיא סוריה בפריס.
2. החטופים הצרפתיים בלבנון והסדורים.
3. ההסכמה המיוחסת לצרפת עם התפיסה הסובייטית בדבר ועידה
 בינלאומית כדרך לפתרון הסכסוך במזרח.

4. אי קיום הפגישה בין שהח דיימון וערפאת בתוניס
 להלן השאלות והתשובות

1. LA VOIX DU LIBAN : MONSIEUR LE PREMIER MINISTRE, VOUS
 AVEZ RECU
 LA SEMAINE DERNIERE, LE VICE PRESIDENT SYRIEN A PARIS, M.
 KADDAH,
 QUI A DIT QUE PARIS APPROUVE L'ACTION DE LA SYRIE AU
 LIBAN. MA
 QUESTION EST LA SUIVANTE : LE GOUVERNEMENT DE LA FRANCE
 CAUTIONNE
 -T-IL LES VISEES ET LES METHODES VIOLENTES DE LA SYRIE AU
 LIBAN ?

For 2. per

משרד החוץ-מחלקת הקשר

M. CHIRAC : LA POLITIQUE FRANCAISE AU LIBAN N'A PAS CHANGE. ELLE VEUT, EN LIAISON ET EN ACCORD AVEC LES REPRESENTANTS DE TOUTES LES

COMMUNAUTES, PARTICIPER A TOUTE SOLUTION QUI GARANTISSE L'INDEPENDANCE DU LIBAN, QUI GARANTISSE NATURELLEMENT SA SOUVERAINETE... CE SONT LES PROPRES TERMES QU'A EMPLOYE LE VICE PRESIDENT SYRIEN, ET QUI, DE PLUS, GARANTISSE AU LIBAN SON PLURICULTURALISME, SON PLURICONFESSIOMNALISME, ET SON SYSTEME D'ECONOMIE LIBRE DE MARCHE. C'EST CE QUE J'AI DIT TRES CLAIREMENT AU VICE PRESIDENT SYRIEN.

J'AI INDIQUE QU'IL PARTAGEAIT TOUT A FAIT CE SENTIMENT.

CECI ETANT, NUL N'IGNORE QUE LA SYRIE SE TROUVE DANS LA REGION, GEOGRAPHIQUEMENT, ET QU'UNE SOLUTION DU PROBLEME DU LIBAN NE TIENT PAS A UNE ESPECE DE FATALITE QUI FERAIT QUE LES DIFFERENTES COMMU-

NAUTES QUI LE COMPOSENT SERAIENT INCAPABLES DE S'ENTENDRE... IL TIENT BEAUCOUP PLUS AUX INGERENCES EXTERIEURES QUI ONT CREE UNE SITUATION D'AFFRONTMENT INTERIEUR. ET PAR CONSEQUENT LES FORCES EXTERIEURES QUI AGISSENT SUR LE LIBAN DOIVENT ETRE, AUTANT QUE FAIRE SE PEUT, MAITRISEES SI L'ON VEUT TROUVER LES MOYENS D'UNE RECONCILIATION NATIONALE, INTERIEUR, AULIBAN, DANS LE CADRE DES PRINCIPES QUE J'EVOQUAIS TOUT A L'HEURE. DANS CE CONTEXTE, IL EST EVIDENT QU'ON NE PEUT PAS IGNORER

משרד החוץ-מחלקת הקשר

LA SYRIE.
J'AI ESTIME QU'IL ETAIT IMPORTANT POUR LA FRANCE, DONT
CHACUN SAIT
QU'ELLE A POUR LE LIBAN DES SENTIMENTS TRES PARTICULIERS
HISTORIQUES
TRES FORTS, DANS LE COEUR DE TOUT FRANCAIS IL Y A UN
BATTEMENT POUR
LE LIBAN... J'AI CONSIDERE QU'IL ETAIT UTILE ET JE
CONSIDERE QU'IL
EST UTILE QU'IL Y AIT UNE CERTAINE CONCERTATION ENTRE LA
FRANCE
ET LA SYRIE COMME D'AILLEURS ENTRE LA FRANCE ET LES AUTRES
PAYS DE
LA REGION INTERESSE PAR LE DRAME QUE CONNAIT AUJOURD'HUI
LE LIBAN.

MONA ASSAID (UNE JOURNALISTE DU LIBAN). - EST-CE QUE VOUS
ENVISAGEZ
UNE SLUTION PROCHE POUR LE LIBAN, ET QUAND COMPTEZ-VOUS
VOUS RENDRE
EN SYRIE ?

M. CHIRAC : JE SUIS INCAPABLE DE REPONDRE A LA PREMIERE
QUESTION..
HELAS LE PLUS VITE SERA LE MIEUX.. BIEN ENTENDU. QUANT A
LA SYRIE,
JE N'AI PAS DE PROJET DE VOYAGE EN SYRIE.

2. - M. PIERRE ROUANET : - ON VIENT D'EVOQUER LA QUESTION
DES
OTAGES.. COMMENT PENSEZ-VOUS A CE SUJET, POUVOIR METTRE EN
BALANCE,
-?, 9, 34, CEDER D'AUTRES POSITIONS FRANCAISES ?...

M. CHIRAC : JE VOUS REPONDRAI UNE CHOSE.. EN CE QUI

1941
THE FIRST STREET IMPROVEMENT AND LAND ACQUISITION
IN THE CITY OF NEW YORK
FOR THE PURPOSE OF
CONSTRUCTING
A NEW
STREET
AND
IMPROVING
THE
LAND
ADJACENT
THERE TO
AND
FOR
OTHER
PURPOSES
AS
HEREIN
SET
FORTH
IN
THE
CITY
OF
NEW
YORK
AND
THE
COUNTY
OF
NEW
YORK
AND
THE
STATE
OF
NEW
YORK
AND
THE
FEDERAL
GOVERNMENT
OF
THE
UNITED
STATES
OF
AMERICA
AND
THE
CITY
OF
NEW
YORK
AND
THE
COUNTY
OF
NEW
YORK
AND
THE
STATE
OF
NEW
YORK
AND
THE
FEDERAL
GOVERNMENT
OF
THE
UNITED
STATES
OF
AMERICA

THE CITY OF NEW YORK
AND
THE
COUNTY
OF
NEW
YORK
AND
THE
STATE
OF
NEW
YORK
AND
THE
FEDERAL
GOVERNMENT
OF
THE
UNITED
STATES
OF
AMERICA

THE CITY OF NEW YORK
AND
THE
COUNTY
OF
NEW
YORK
AND
THE
STATE
OF
NEW
YORK
AND
THE
FEDERAL
GOVERNMENT
OF
THE
UNITED
STATES
OF
AMERICA

THE CITY OF NEW YORK
AND
THE
COUNTY
OF
NEW
YORK
AND
THE
STATE
OF
NEW
YORK
AND
THE
FEDERAL
GOVERNMENT
OF
THE
UNITED
STATES
OF
AMERICA

משרד החוץ-מחלקת הקשר

CONCERNE DE
FAÇON PLUS GÉNÉRALE LE TERRORISME.

LORSQU'ON A PARLÉ TOUT À L'HEURE DE LA COLLABORATION AVEC
L'ESPAGNE,
JE CROYAIS QU'ON ALLAIT ME DEMANDER SI JE NE CRAIGNAIS PAS:
DES
CONSEQUENCES DE CETTE COLLABORATION. LA PRISE D'OTAGES,
C'EST
DU TERRORISME.

FACE AU TERRORISME, IL Y A DEUX CERTITUDES :

- LA PREMIÈRE, IL NE FAUT PAS AVOIR PEUR. SI ON A PEUR, ON
EST
SUR DE PERDRE.

- LA DEUXIÈME, C'EST QU'IL NE FAUT PAS CEDER AUCHANTAGE.

LORSQU'ON

COMMENCE À CHANTER, ON NE S'ARRÊTE PLUS.

PAR CONSÉQUENT, IL FAUT BIEN COMPRENDRE QU, QUOTQU'IL
ARRIVE,

ON DOIT -ET CELA EST VRAI POUR TOUT LE MONDE, CE N'EST PAS:
UN PRINCIP

E

GOVERNEMENTAL, C'EST UN PRINCIPE DE SOCIÉTÉ- ON DOIT
REFUSER LA

PEUR ET LE CHANTAGE FACE AU TERRORISME, C'EST LE SEUL
MOYEN DE SE

DOTER DE LA POSSIBILITÉ PSYCHOLOGIQUE DE RÉSISTER AU
TERRORISME.

JE N'AI DONC AUCUNE INTENTION DE NÉGOCIER ET JE N'AI PAS
NÉGOCIÉ

LES INTÉRÊTS DE LA FRANCE SOUS QUELQUE FORME QUE CE SOIT
S'AGISSANT
DES OTAGES.

EN REVANCHE, JE FAIS CLAIREMENT APPARAÎTRE À DES GENS QUI
PEUVENT,

LE CAS ÉCHEANT, AVOIR UNE INFLUENCE, ET JE PENSE NOTAMMENT
AUX

משרד החוץ-מחלקת הקשר

REPRESENTANTS DE L'ETAT IRANIEN, QUE SI LA FRANCE CONSIDERE QU'IL EST DE SON INTERET DE NORMALISER LES RELATIONS AVEC CE QUI EST UN GRAND PEUPLE ET UN GRAND PAYS, QUIA UNE IMPORTANCE QUE CHACUN SAIT DANS LA ZONE, SI DE CE POINT DE VUE ELLE EST TOUTE PRETE A REGLER DES CONTENTIEUX QUI EXISTENT ENTRE NOUS, POUR ARRIVER A UNE NORMALISATION LEGITIME ET NATURELLE, LE REGIME IRANIEN EST CE QU'IL EST, IL EST IMPLANTE, C'EST UN FAIT, NOUS AVONS DES RELATIONS AVEC LES REGIMES DONT NOUS N'APPROUVONS PAS FORCEMENT LES REGIMES DE SOCIETE... SI ON VEUT QUE CETTE NORMALISATION SE FASSE, IL NE FAUT PAS QU'ON PUISSE SOUPCONNER UN PAYS D'ETRE COMPLICE D'UNE FACON OUD'UNE AUTRE AVEC LES TERRORISTES.

3. - QUESTION :

DURANT SA VISITE A MOSCOU, M. MITTERRAND A PARLE AVEC LES DIRIGEANTS SOVIETIQUES DE L'ACCORD FRANCO-SPOVIETIQUE POUR LA CONVOCAATION

D'UNE CONFERENCE INTERNATIONALE SUR LE PROCHE ORIENT. EST-CE L'ORIENTATION DE LA DIPLOMATIE DE VOTRE GOUVERNEMENT ? AVEZ-VOUS PARLE DE CETTE EVETUALITE AVEC LES DIRIGEANTS ARABES ET ISRAELIENS. QUE VOUS AVEZ RENCONTRES ?

M. CHIRAC : - C'EST UNE POSITION DE LA FRANCE QUI N'A PAS CHANGE,

משרד החוץ-מחלקת הקשר

QUI N'EST PAS NOUVELLE, ET QUI EST CELLE DU GOUVERNEMENT,
DONT NOUS
AVONS EU A PLUSIEURS REPRISES L'OCCASION DE NOUS
ENTREtenir AVEC
LES UNS ET LES AUTRES. MAIS C'EST HELAS UNE PERSPECTIVE
QUI, DANS
L'ETAT ACTUEL DES CHOSES, N'A PAS BEAUCOUP DE CHANCES
D'INTERVENIR.
CE N'EST PAS UNE RAISON POUR LUI FERMER LA PORTE.

4. - ISRAELIEN : - MONSIEUR CHIRAC, VOTRE MINISTRE DES
AFFAIRES
ETRANGERES N'A PAS RENCONTRE M. ARAFAT EN TUNISIE. EST-CE
QUE CELA
SIGNIFIE QUE VOUS AVEZ CHANGE DE POLITIQUE ENVERS L'OLP ?
POUR-
QUOI N'AVEZ-VOUS PAS INVITE M. I. SOUSS AUDINER DES
AMBASSADEURS
ARABES ?

JACQUES CHIRAC : MONSIEUR SOUSS N'EST PAS AMBASSADEUR...
QUANT AU
VOYAGE EFFECTUE EN TUNISIE, LE MINISTRE DES AFFAIRES
ETRANGERES
FRANCAIS AVAIT FAIT SAVOIR QU'IL RENCONTRERAIT M. ARAFAT
ET M.
ARAFAT N'A PAS SOUHAITE SE RENDRE A L'AMBASSADE DE FRANCE
POUR AVOIR

CET ENTRETIEN, QUI N'A PAS PU AVOIR LIEU, CE N'EST PAS UN
PROBLEME
MAJEUR.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לשם, אירא, אירב, מואר, מות'ים, מטת

312 44.3

22.7.26

פיחות במעמדו של איברהים סוס

ממשלת צרפת אינה מכירה בנציג אש"ף בפאריס כשגריר

כי אין שום סיכוי לכינוס ועידה בין לאומית לשלום במזרח. אך כי צרפת תומכת בהצעה כזו. הוא הודיע כי צרפת לא תנקוט בשום יוזמה במזרח בנושאות הקיימות. שיראק הסביר כי ההתקרבות לסוריה ולאיראן אינה כניעה לסחטנות טירור, אלא צורך מדיני על פי האינטרס של צרפת. השמעת איראן על אירונני הטיור, חוטפי בני עדובה צרפתיים, הוצגה כשיקול צדד. מישהו שאל אותו מדוע הוא מהדק את הקשרים עם סוריה. שהיא מדינת בשם עקרונות עם שלושה רבעים מן העולם. צריך מנעים כדי לשכנע ולהטפיע על מנת להשיג הבנה.

אך הוא הבוע עמדה נוקשה נגד הטיור. הוא אמר: מול הטיור, חובה לדבוק בשני עקרונות: אסור לפחד ואסור להכנע לסחטנות. כאשר מתחילים לפחד, נכנעים ללא סוף. אין לי שום כוונה לשאת ולתת על האינטרסים של צרפת עם מי שלא יהיה. הוא מסר כי אין לו לפי שעה תוכנית ביקור בסוריה.

עמדה נוקשה זו מיושמת עתה כלפי מחבלי תנועת הבאסקים. אתה, אחד מראשי אתה, חוסר ילא משפט ליד המשטרה הספרדית. אך מאחורי ההצהרות הנוקשות, נוטות ונותנת צרפת, בלית ברירה, עם אדוני הטיור במזרח.

מאת ארנן יסה, כתבתנו בצרפת

פאריס. - נציג אש"ף בפאריס, איברהים סוס, אינו שגריר כאן - אמר לי אתמול ראש ממשלת צרפת, ז'אק שיראק, במסיבת עיתונאים. באשר כי לא הזמין את סוס לארוחה חגיגית שערך לשגרירי ערב במטיניון. עם זאת אמר, כי אין בעיה רצינית ביחסי צרפת עם אש"ף. אף-על-פי ששר החוץ ריימון לא נפגש עם ערפאת בטוניסיה.

שני חידושים אלה במדיניות ממשלת הימין מורשו כאן כסימנים לנטישת ההימור הצרפתי על אש"ף והינתקות ממנו. תחת השלטון הסוציאליסטי, הזמן סוס כשגריר מן המניין לכל האירועים הרישמיים. בשש השנים האחרונות השתתף בארוחות המסורתיות במטיניון כאורח ראש הממשלה. הנשיא מיטראן הזמינו למסיבת הגן שלו באלוזה, ב-14 ביולי.

שיראק הפחית במשמעות שני אירועים אלה, מעריכים כי השלטון הימני החליט לטפח קשרים עם מדינות ערב. במקום עם אירוננים כאש"ף.

שר ההגנה הצרפתי הגיע אתמול לירדן, אחרי מסע במדינות הנפט. לשיחות על עיסקות נשק. הצרפתים גם נטשו יומרה ויוזמה. שיראק אמר,

שיראק מאשר שלא הזמין נציג אש"ף עם השגרירים

22.7.26

מאת גרעין קין, סופר "דבר" בצרפת

פאריס (מיוחד ל"דבר"). - ראש ממשלת צרפת ז'אק שיראק אישר אתמול במסיבת עיתונאים בפאריס, כי לא הזמין את נציג אש"ף איברהים סוס לסעודת הערב המסורתית של השגרירים הערבים עם ראש הממשלה, סעודה בה היה אורח קבוע מזה שנים אחדות. מר סוס אינו שגריר, אמר שיראק.

בנוגע לאי קיום פגישה בין שר החוץ ז'אן ברנאר ראמונד ליאסר ערפאת בעת ביקור השר הצרפתי בתוניס אמר שיראק, כי הפגישה לא נתקיימה משום, שערפאת סירב להצעה הצרפתית לפגוש את ראמונד בבניין שגרירות צרפת ולא במטה אש"ף, אך אין מדובר לדבריו, בבעיה רצינית ביחסי צרפת-אש"ף. משקיפים בפאריס אמרו כי נוכחותו של איברהים סוס בקבלת הפנים ההמונית של ה-14 ביולי בארמון נשיא צרפת, אינה דבר חדש.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6531

**

יציא

110

**

**

**



[Handwritten signature]

אכ: פריס, נר: 459, מ: המשרד
דח: ר, סג: ס, תא: 210786, וח: 1100

סודי/רגיל

זיכרון 3.4

השגריר. אישי.

צרפת-ערפאת.
שכך 279.

1. תודה. יפה.

2. קראנו את הדברים ושכך נעמונות לפני קבלת מברקך. זה הופך להיות הדגל לגבי הדברים הנעשים ע"י שגריר ישראל בצרפת.

המנכ"ל.

מס' 136.

טר

חפ: מנכ"ל, אירא

16764 338042 30 16764

001 2770, 17, 000, 0, 1, 00001
001 2770, 17, 000, 0, 1, 00001

DIFFUSION

САНКТ-ПЕТЕРБУРГ

1. 0175. *20

[illegible]

Table 1. Continued

50. 321.

45

月並に、お返事で、ありがとうございます。

אם ערפאת רוצה לפגוש אותי, שיבוא למעון השגריר

כך אמר שר החוץ של צרפת המבקר בתוניס - ויאסר ערפאת יצא לאלג'יריה כדי לחסוך לעצמו את הבושה □ אש"ף: צרפת נכנעה ללחץ משותף של ישראל וסוריה

3.3.86

ליו לבוא לבדו, בלא פמ" לית עיתונאים, לשגרירות צרפת או למעונו של השגריר. מר"מ ארוך בעניין זה לא הביא לתוצאות ולדברי דיפלומטים תוניסיים, ערפאת יצא אור ליום ו' מתוניס לאלג'יריה כדי למנוע את הלכנת פניו כרבים. שרי חוץ צרפתיים קודם כגון קלוד שיימון ורולו דיומא, נהגו בערפאת ככר"מ מדינה ונועדו אתו במישרו. ראש הממשלה צרפת ו'אק שיראק התקשר אמש טלפונית לשגריר ישראל בפאריז עובדיה סופר במידה כדי לבשר לו: "קיימתי את הבטחתי". אנשי לשכתו של שיראק איתרו לשם כך במיוחד את השגריר השוודי בניצה לרגל פתיחת "שבוע ישראל" שם. זמן קצר לאחר ניצחונו בבחירות בארס, הבטיח שיראק, כי יפעל למען שר פור נוסף ביחסי צרפתי-ישראלי ולהתחשבות גורלה עור יותר באינטרסים הישראליים. בשיחת הטלפון אמש בר"מ שיראק לשגריר סופר, כי הוא שם קץ למסורת צרפתית נוספת: הוא הורה לשלחן החוץ ו'אן ברנאר ריי מון, שלא להזמין את נציג אש"ף לקבלת הפנים המי-סורית, הנערכת מדי שנה לראשי העליונות של הלאומים הערבים. "זו הפעם הראשונה לא" חר אינני יודע כמה שנים, שנציג אש"ף לא הזמין", אמר שיראק לסופר וביקש ממנו להביא לידיעתה של ממשלת ישראל את גישתו הפרו-ישראלית האיתנה.

מקורות פלשתינאים מתארים את המצב כ-משבר החמור ביותר" עם צרפת בשנים האחרונות והם מצא שמיים את שיראק, כי נכנע ללחצם המשותף של ישראל וסוריה בעניין זה.

מאת אדווין איתן, כתבת בפאריז - 20.7.86
ממשלת צרפת היסרה אתמול מסורת ארוכה של ראש ממשלה להכיר בראש ערפאת כמסור עמדתו של ראש מדינה, ואסר על אירגון יציג חשבו. שר החוץ ו'אן ברנאר ריי בתוניס, קבע, שאם יאסר מון השווה עתה בכיקור ערפאת רוצה להיפגש אתו,

שיראק מנע פגישה בין ריימונד לערפאת בתוניס

מאת גרעין קין, כומר "דבר" בצרפת 20.7.86
פאריס (מיוחד ל"דבר") - ראש ממשלת צרפת ו'אק שיראק התקשר אתמול במיוחד לשגרירות ישראל בפאריס, עובדיה סופר, ומסר לו, כי "על-פי הנחייתי לא פגש שר החוץ את ראש אש"ף ערפאת במהלך ביקורו בתוניסיה".
סופר מסר כי הוא פעל מאחורי הקלעים לסכל פגישה מיועדת בין שר החוץ ו'אן ברנאר ריימונד לערפאת. הוא הצליח אולי בזכות שר החוץ הסורי עכרל חלים חאדם, שיעץ בשיחותיו פה לשיראק לנטוש את ערפאת. המזיק לענין הפלשתיני.
בעיני הצרפתים ערפאת לא שווה היום הרבה, והם זקוקים לחסדים של אויבו המושבע, הנשיא אסאד. מאריכים כי שיראק הורה למנוע את הפגישה כי לא רצה לעצבן לא את הסורים ולא את היהודים פה. באורח פרוקסאלי מסב שיראק במחווה זו נחת לישראלים, ליהודים ולסורים בעת ובעונה אחת. שיראק עמל לשכנע את ליבות היהודים לקראת הבחירות לנשיאות. ביום ו' במחלה היסטורית, הוא חנך בפאריס את כיכר "הקורבנות היהודיים של ולודרום דה-היבר" - לזכר 8160 יהודים, גברים נשים וילד, שרוכזו במקום על-ידי 4500 שוטרים צרפתיים במצור ענקי ב-1942 ונשלחו למחנות ההשמדה הנאציים.
ריימונד עצמו, דיפלומט מקצוען, שב אתמול לפאריס. בעת שהותו בתוניס הוא הביע רצון לפגוש את ערפאת והיה צריך לרסנו בתוקף כדי שלא יילך לוויולה של נציג אש"ף בתוניס ויתקבל על ידי ערפאת. פגש ראשונה מאז חונה ערפאת בתוניס שר חוץ צרפתי פסע עליה במהלך ביקורו שם. צויין כי לרברי הכתבים הצרפתיים הפגישה לא התקיימה בשל מחלוקת גינונים ולא בשל הוראה משיראק. ריימונד קיבל הנחיה לסרב להיוועד עם ערפאת בוילה של אש"ף. הוא הציע לו לבוא למעון השגריר הצרפתי, אך ערפאת נעלב מהצעה זו שאינה יאה למעמרו ולכבודו. "כראש מדינה".

שיראק הורה לבטל פגישת שר החוץ הצרפתי עם ערפאת

מאת יואב זקן, כומר "דבר" בצרפת 20.7.86
פאריס (מיוחד ל"דבר") - בעקבות ו'אק שיראק, התכננה אתמול ברנע האחרון בטונים פגישה שאמור היה לקיים שר החוץ של צרפת, ואך ברנאר ריימונד, עם יאסר ערפאת. מטה אש"ף בטונים, ששר חוץ צרפתי נמנע מלהיוועד עם ערפאת בטון בקורבנות יהודיים של ולודרום דה-היבר, כולל זה עולה בקנה אחד עם "מחנות התרחקות" אחרות שעשתה לאחרונה ממשלת שיראק, ביחסיה עם אש"ף.
אמן קצר לאחר שנודע על ביטול השיחה יזם ראש ממשלת צרפת ו'אק שיראק שיחה טלפונית עם שגריר ישראל עובדיה סופר. שיראק הסעים באזני סופר, כי המפגש המתוכנן בטונים בוטל בעקבות ו'אק שיראק, אישית לשל

החוץ שלו. מקורות בפלשתינאיים בתוניס הסבירו אמש בנייה מתחמקת, כי "שאלות של פרוטוקול ולוחזומנים" לא איפשרו לקיים את המפגש. בשבוע שעבר נמנע שיראק מלהזמין לסעודת צהריים עם שגריר צרפתיים את נציג אש"ף בפאריס, איבראהים סוס. לעומת זאת, נמנה סוס על המזמנים הרשי מיים של קבלת הפנים החגיגית שעוד נגשא מיטראן לרגל "יום הבאסטיליה".
אחת ההערכות בפאריס גודסת, כי מקורם הברלי הגישות גם בניסיונות להתקרבות האחרונים בין פאריס לרמסק. סגן נשיא סוריה, עבד אל חאליס חאדם, תקף בשבוע שעבר בחריפות במהלך שיחות בפאריס את ההתבססות המחודשת של אש"ף בלבנון. צרפת מבקשת להסתייע בסוריה במאמצים לשחרר את שבעת החטופים הצרפתיים בלבנון.

"חוסר הסכמה על המקום" - כך מסבירים אי פגישת ראש אש"ף עם שר החוץ הצרפתי

מאת תמר גולד, כומר "מעריב" בפריס 20.7.86
ספרת, "מעריב" בפריס
פגישה בין ראש אש"ף יאסר ערפאת ושר החוץ של צרפת ו'אק שיראק התקיימה בתוניס, משום ששני הצדדים לא הסכימו ביניהם על המקום שבו יודעו. כך מסר סופר העיתון "לה מונד" מתוניס.
ו'אן ברנאר ריימונד סיים אתמול ביקור קצר בתוניסיה, אשר במרכזו עמדו שיחות עם אנשי בורגניכה ואנשי מימשל. במסיבת עיתונאים בתום ביקורו, נשאל השר הצרפתי מדוע לא נפגש עם ראש אש"ף יאסר ערפאת, כפי שעשו קודמיו בתפקיד. הוא השיב כי הוא מוכן עקרונית להוועד עם יאסר ערפאת. גם ראש אש"ף הודיע מצידו על נכונות כזו. הפגישה לא התקיימה, אחרי הכל,

כפי שמסר. לה מונד, כי ריימונד ביקש שתתקיים במעונו של שגריר צרפת, כפי שהרבר קרה בעת שאש"ף עוד שהה בכי יירות. לעומת זה, הסתמך ערפאת על התקדים של שר החוץ קלוד שיימון ורול-אן דומה, אשר באו למטה אש"ף בתוניס. עוד סענו נציגי אש"ף כי מעמרו של ערפאת הוא כשל ראש מדינה. הם ציינו כי בשבוע שעבר הזמין נציג אש"ף בצרפת לקבלת הפנים הרשמית בארמון האלז'ור, לרגל יום התג'ל לאומי וכן סעד על שולחן ראש הממשלה ו'אק שיראק, יחד עם שגרירי הליגה הערבית. מקורות דיפלומטיים בשגרירות ישראל לא העלימו הפתעתם מהזמנת איבראהים סוס לאלז'ור ולארמון ראש הממשלה. נמסר מסעמם, כי ו'אק שיראק הוא שקבע כי הפגישה לא תתקיים. לאחר ככלות הכל, נראה כי ראש הממשלה בר קש לרכך בדרך זו את הישראליים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4503

**

נכנס

שמו

**

**

**

אל: המשרד, נר: 229, מ: פריס
דח: מ, סג: ש, תא: 190786, נח: 1600

שמו/מיד

אל: המנכ"ל

נע: אירופה 1

מאת: השגריר, פריס

צרפת-ערפאת

יום 3.4

הקשר טלפוני עם רה"מ שיראק בעצמו וביקש למסור לי מה שהוא
כונה יחידוש במדיניות ממשלת צרפת במרחב התיכוני. קרי: 1.
שהיה ריימונד נמנע, בהוראת שיראק, מלפגוש את ערפאת בביקורו
בטוניס.

2. שיראק מסר על התנגדות נמרצת להנחיותיו מצד אנשי הרציף ועל
סערת רוחות (TEMPETE) שגרמו הנחיותיו בארצות ערב שהפעילו
שגריריהן בפריס, ללא הועיל.

3. שיראק סיפר שלפני הנסיעה, ועל מנת להמתיק הגלולה, הודיעו
לערפאת שחם בדצונו לפגוש את ריימונד עליו לבוא בגפו וללא
נוכחות עתונאים לשגריר צרפת בטוניס, כל זאת ביוזעין שערפאת
לא יבול למלא אחרי דרישה זו לאור התקדימים בעבר, לפיהם שייסון
ודיומא הלכו בעצמם למטה אשף שם פגשו את ערפאת לעיני העתונות
העולמית. בשלב מסוים הודיעו אנשי ערפאת שערפאת עצמו לא יבוא
אך הוא יהיה מוכן לשלוח את קאדומי במקומו. ריימונד סירב
לקבלו בהסבירו שפגש את קאדומי לא מזמן.

4. עוד מסר שיראק שבאדוזה המסורתית שנערכת מזה 6 שנים לכבוד
שגרירי הליגה הערבית לא, הודר לא הוזמן-בפעם הראשונה-נציג
אשף בפריס, למרות מחאות כל שגרירי ערב. הוסיף, שלמרות
המחאות הנל, פרט לסורי שהיה עסוק עם כדאס, נכחו כל השגרירים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הערב ייס.
5. שיראק הוסינוני בסוף השבוע לפגישה עמו וביקש ממני שאמסור
ביתניים הנל לרהם ולמ'ם רהם ושהח, ולציין שהתחשב במיעונוים
שהעלינו בפניו בפגישות שקיימנו לפני נסיעת ריימונד.

1910

ד. ב.

תפ: שהח, רהם, שהבט, מנכר, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, אירא,
אירן

2488

תאריך: 18.07.86
מושרד החוץ-נוחלקת הקשר

שמו

נכנס **

**

**

**

חוזם: 7,2488

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 276, תא: 180786, זח: 1700, דח: ד, טג: ש

נד: 6

שגור/דחוף

אל אירומה 1 מזד' ערב 2

מאת לבנון מריס

צרפת-אשפ'.

המקור י' מוריס י' מסר לי ששה' ריימון לא X לא ימגוש
בערפת בתוניס על אף ההצהרות בהן נתן להבין שיהיה
מוכן לעשות זאת. מוריס לא X לא היה מוכן לפרט יותר
אך נתן לי להבין שריימון קיבל הנחיות ברוח זו.

הערה: ריימון אגור לשוב בשבת אחהצ'. נראה אם הפגישה
אכן לא תתקיים.

תפ: שהח, ממכבל, ממכבל, ענוג, אירא, ר/מרבז, מזד, רס, אמך

2487

תאריך: 18.07.86
משרד החוץ-מחלקת הקשר

שומר

נכנס **

**

**

**

חוזם: 7/2487

אל: המשרד

מ-: מריט, נר: 277, תא: 180786, זח: 1700, דח: נר, טג: ש

נד: 6

שומר/רגיל

אל המנכל

דע אירופה 1

מאת השגריר מריט

בהמשך לשלי 267.

1. לאחר בדיקה התברר שנציג אשפי, אברהם סוס, הוזמן לארוחת הערב שערך שירק כפי שהיה נהוג מזה 6 שנים אולם המעט נתברר לו להבין שנבחרתו אינה רצויה ואכן לא חוזר לא, נכת.

2. מתברר שלאחר שנודע לאליזה על ההזמנה המסוייגת של מטיביון לאברהם סוס, החליט הנשיא דורקא להזמין לקבלת הפנים שערך בגני האליזה לכבוד ה-14/7.

טופר.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענרג, אירא, אירב, נר/מרכז, ממד



AMBASSADE D'ISRAËL

פאריס, ט' תמוז תשמ"ו

16 יולי 1986

מש-218



שגרירות ישראל

302 / 14

אל; אירופה 1,

מאת; י, לבנון, פאריס,

הנדון; ביקור סגן נשיא סוריה בצרפת,

ביום בואו של עבדאל חלים חד'אס, סגן נשיא סוריה לביקור בצרפת, התפרסמה המודעה הרעב' בלה-מונד, מבין שלושת החתומים על המודעה, ניכרת חתימתו של אנטואן בסבוס, עיתונאי לבנוני שעבד ככתב הרדיו הממלכתי של לבנון ועכשיו מתמסר לכתיבת ספרים, בסבוס ביקר בישראל, לפני שנתיים מטעמינו וגישתו לסוגייה הלבנונית מסתכמת במשפט לבנון עבור הלבנונים בלבד, הוא היה רוצה שהסורים והישראלים, ימשכו את ידיהם מלבנון, דיעה זו, בסבוס לא מסתיר ולא חוסך הזדמנות אחת כדי להביעה, עם זאת ניכרת אצלו טינה עמוקה לסורים ואולי זה מה שמסביר מדוע הוא לא הזכיר בכלל אותנו במודעה הנ"ל,

בברכה
יצחק לבנון

העתקים: מזתי"ס

ממ"ד / ערב 2,

(Publicité)

A PROPOS DE LA VISITE DU VICE-PRÉSIDENT SYRIEN

Au moment où la France s'apprête à recevoir le vice-président syrien Abdel Halim Khaddam, les associations soussignées estiment utile d'attirer l'attention des responsables français sur ceci :

1. - L'entrée des troupes syriennes au Liban, en 1976, est juridiquement infondée parce qu'elle ne reposait sur aucune demande de l'Etat libanais. Sa légalisation ultérieure par la Ligue arabe est intervenue dix mois après, entérinant le fait accompli.

2. - Le maintien de ces troupes au Liban ne repose plus sur un accord de la Ligue arabe qui, depuis 1982, n'a pas reconduit leur mandat. Le chef de l'Etat et le gouvernement libanais ont formellement demandé le retrait de l'armée syrienne en septembre 1983.

3. - Plus généralement, les intentions syriennes sur le Liban ont été révélées dans l'accord tripartite, signé par Nabih Berri, Walid Joumblatt et Elie Hobeika, le 28 décembre 1985, après avoir été négocié dans le bureau de M. Khaddam à Damas.

a) Ce document légalisait la présence des troupes syriennes et prévoyait l'extension de leur déploiement à l'ensemble du territoire libanais (chapitre IV).

b) Il cherchait, par des procédés pseudo-constitutionnels, à modifier le système libanais à travers le pouvoir législatif. Il prévoyait la nomination - et non l'élection - d'au moins cent députés supplémentaires, selon toute probabilité choisis parmi les « alliés » de Damas. Tout texte législatif à l'avantage de la Syrie aurait pu être automatiquement adopté par la Chambre, y compris une éventuelle demande de rattachement à la Syrie.

c) Le plus grave, ce sont peut-être les clauses se rapportant à l'éducation et au pluralisme. Car le Liban était invité à adopter « une coordination essentielle à l'instauration d'un rapprochement entre les générations des deux pays », ce qui impliquait l'imposition aux Libanais de l'idéologie non-démocratique en vigueur à Damas.

Les Syriens au Liban sont, selon le droit international, des occupants et avant de prétendre éteindre l'incendie ils ont eux-mêmes contribué à l'alimenter. Toute contrée libanaise occupée par l'armée syrienne se trouve chaque jour davantage intégrée dans le système syrien et perdue pour le Liban.

Qui a introduit les Iraniens au Liban ? C'est Damas. Venus par la frontière libano-syrienne, ils se sont installés dans la Bekaa protégés par l'armée syrienne. Leur mission première était de chasser la force multinationale.

C'est pourquoi nous prions les dirigeants français, sinon de s'opposer au fait accompli syrien, du moins de refuser de le cautionner. Toute attitude d'approbation française de l'action syrienne ne fera que conforter et encourager Damas dans ses plans et ses méthodes. La France, attachée au droit des peuples, ne peut pas approuver le projet hégémonique syrien au Liban.

MIDI-PHENICIE

Aix-en-Provence
(F. Baille)

SOS CHRETIENS DU LIBAN

Paris
(F. Froment-Meurice)

LIBAN MODERNE

Paris
(A. Basbous)

Le Mod. AS-16 / 1110

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3917

**

נכנס

שמור

**

**

**

אל: המשרד, נר: 122, מ: גנבה
דח: ר, סג: ש, תא: 160786, וח: 1100

שמור/רגיל

אל: אירופה 1

דע: פאריס נ העבר

צרפת- אשייפ' לשלנו 117.

1. הומנת נציג אשייפ' לראשונה למסיבת ה-14 ליולי בג'נבה
במקביל להומנת נציגם בפאריס למסיבות הנשיא ורהיימי טשוי
להצביע על קו מתואם ואפשרות של מתן הנחיה עיי' הרציף להעלות
רמת הקשרים עם נציגי אשייפ'.

2. לידיעתכם במשך כל שלושת שנות שירותי כאן לא פגשתי מעולם
נציג אשייפ' במסיבה רשמית מערבית ולמיטב ידיעתי הוא לא
הוזמן אליהן.

דובק=

תפ: שהח, מנככל, ממנככל, ענוג, אירא, ר/מרכז, ממד, רם, אמנ

WBIT

1010

0183

WBIT 1010 1010 1010 1010
1010 1010 1010 1010

WBIT 1010

WBIT 1010

WBIT 1010

WBIT 1010

1. WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010
WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010
WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010
WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010

2. WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010
WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010
WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010

WBIT 1010

WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010 WBIT 1010

אל: המשרד, נד: 225, מ: פריס
דח: ד, סג: ב, תא: 160786, רח: 1530

3 יר 31/4/44

שמו/דחוף

אל: אירופה 1

דע: לשכת השר

מאת: לבנון-פריס

פגישה עם ערפאת

בפגישה עם גראסה, רמח צפון אפריקה ברציף, אשר מכין ומתלווה לביקור של שהח ריימון לתוניסיה, נאמר לי שמלשכת דוהם שיראק, הועבר לרציף דוח על שיחת השגריר עם שיראק בו הוזכרו נימוקי השגריר על חוסר התועלת בפגישה בין ריימון לערפאת.

גראסה סיפר לי עוד שבתיק שהכינו עבור שהח כללו גם נימוקי השגריר שהועלו אמש בפגישתו עם רוס נגדה הפגישה. מצידו מודתי נימוקים אלה, בפני גראסה.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכי, רס, אמן, ממד, ענוג,
אירא, אירב

אל: המשרד, נר: 227, מ: פריס
דח: ד, סג: ש, תא: 160786, רח: 1530

שמו/דחוף

אל: אירופה ו, ממ'ד/ערב 1

מאת: לבנון פריס

ביקור שהח בתוניסיה.

1. מחר יוצא שהח ריימון לביקור רשמי של יומיים בתוניסיה. בפגישה עם גראסה, רמח צפון אפריקה ברציף אשר מתלווה לשם, נאמר לי שטיקד השיחות יסבו סביב הנושאים הביטורליים, במובן שהצרפתים ינסו לתהות על הסיבות אשר הביאו את בורג'בה להדיח רוהם מז'לי.

2. בהקשר אחרון זה, ההערכה ברציף היא שבודג'בה איננו מעוניין בהכנת יורשים פוטנציאליים ותחושתם היא שהוא רוצה להמשיך ולשלוט באופן בלעדי. בעוד זמן מה, ולאור ההתדרדרות במצב בריאותו, יגיע שלב בו תוניסיה לא נשלטת וצריך להכריע.

3. באשר לפגישה אפשרית בין ריימון לערפאת, גראסה ציין שהכדור למעשה במחנה הפלסטיני, מסרו שעליהם ליטול היוזמה ולבקש פגישה עם שהח עם ערפאת חפץ בכך, מבלי מקום עד לקיום הפגישה עם גראסה (16). לא א לא באה בקשה פלסטינית כזו.

4. גראסה סיפר עוד שרוהם שיראק דחה ביקורו המיועד באלג'יריה וגלל מחלתו של שד'י הנמצא עדיין בביהח בוריסל.

תפ: שהח, רוהם, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, אירא, אירב

3842

נכנס

משרד החוץ - מחלקת הקשר

אל: המשרד, נר: 117, מ: גובה
רח: ר, סג: ש, תא: 150786, א



304.3

שמואל/רגל

אל: אירופה 1

דע פאריס

צרפת - אשייפי

בקבלת הפנים שערך שג' צרפת באן לרגל ה-14 ביולי השתתף ון
הפעם הראשונה גם נציג אשייפי ליד האויים, יש להניח שמדובר
בשינוי מתואם בנוגע הנציגויות של צרפת הקשור לידועות
שהתפרסמו על פגישות אפשריות של הנושא מישראל ודרוהיימי שיראק
עם נציגי אשייפי
נציגות=

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענוג, אירא, ד/מרכ, ממד, רס, אמנ

4.

10704 3342 10704

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3100

מס

1111

שמו



אל: המשרד, נר: 189, מ: פריס
 נח: ר, סג: ש, תא: 120796, נח: 2030

שמו/רגיל

אל: אירופה 1

דע: לשכת שהיה

מאת: השגריר, פריס

ערפאת

לנוכח הידיעות על אפשרות פגישה בין שהיה ריימונד לבין ערפאת
 בעת ביקורו המתוכנן של ריימונד בטוניס, קיימתי שיחה בנושא עם
 SUDAN DE L'ESTABLISSEMENT, יועצו הדיפלומטי וטוורו הקרוב של
 שיראק, שבמהלכה העליתי טיעונים נמרצים נגד קיום פגישה
 כזו - בין השאר על רקע ההתפתחויות ביחסי חוסיין
 -ערפאת-אשיר.

בז'ורן מען ששיראק איננו מתלהב מקיום פגישה בין ריימונד
 לערפאת מהסיבות שזכרתי, אך אנשי הרציף טוענים שכל קודמיו של
 ריימונד נפגשו עם ערפאת כאשר ביקרו בטוניס ואם הוא לא יעשה
 כן יתפרש הדבר בעולם הערבי כשינוי במדיניות המזוינת של
 צרפת.

כאשר טענתי אמור למעצמה גדולה כמו צרפת להסיק המסקנות
 הנכונות המתחייבות מהתפתחויות בשטח, במצב אשף וערפאת מען
 בז'ורן שאכן נכון הדבר אך הדביקות בעמדות מסורתיות המאפשרת
 לצרפת לדחות מעליה לחצים מיותרים מצד הערבים. עם זאת,
 הבטיח להביא כלשונם את כל טיעוני בפני שיראק והוסיף שאין
 בטחון כלל שריימונד אכן יסע לטוניס בשל ההתפתחויות החמורות
 הנובעות מסילוק מואלי ואין לצרפתים עדיין הסבר סביר לגביהן
 ושכל מקום, אם אכן יסע לטוניס ויפגש עם ערפאת, יהיה
 מפגש זה POUR LA FORME, בכל המפגשים הקודמים שהתקיימו
 109

3 יום
 4.3

מ

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, רהט, שהבט, מוכל, ממנכל, ממד, דס, אמן, אירא, אירב

שמו

נכנס **

**

**

**

D

חוזם: 6,1530

אל: המשרד

מ-: מריס, נר: 300, תא: 170686, זח: 1445, זח: ר, טג: ש

נז: פ



דיר
הי.3
שמו/רגיל

אל: אירופה 1, ורו/יועצת לשר החוץ

מאת: לבנון, מריס

בוקור משלחת פלסטינים.

בשבוע שעבר נועד שר החוץ ריימונד עם אבו רחמה מעזה והנה טניורה מירושלים. במגישה עם BOCHET יועצו המז'תי של השר (16/6) סיפר שהוחלט ברציף לקבל את השניים היות ובעבר הם היו חברים במשלחת הירדנית פלסטינית המשותפת האמורה הייתה לבקר בכמה בירות אירופיות. השניים נתקבלו באיטליה וברפ'ג ועל כן נעתרו לפניותם וקב' וס ברציף. המגישה עם השר הייתה רבת משתתפים. חמישה פקידים מהרציף והשניים כאשר אבו רחמה היה הוובר העיקרי. טניורה הסתפק בכמה הערות. אבו רחמה הרבה לדבר על אש'פ' כנציג העם הפלסטיני וציון שרוב תושבי השטחים רואים באש'פ' נציג בלעדי וכתן דוגמא מה שאירע בעת הלוויתו של אל מצרי. אבו רחמה ביקש שצורת תיזום מהלך בינלאומי כדי להחזיר את אש'פ' לזירה והציע לחדש החלק האחרון בהצעה המצרית צרפתית למוע' ביט' המתיחה להכרה ההדדית והסימולטנית בין ישראל לאש'פ'. לדברי בוסה השר דחה זאת בהטעימו שלא חוזר לא כל הצדדים תומכים במהלך זה. אבו רחמה צייר תמונה קשה של המצב בשטחים בכלל ובעזה במרס בכל הקשור לחיי החברה, למצב הבריאותי והכלכלי בשטחים. ביקש סיוע כספי אירופי וצרפתי. בקשתו נותבה לצינור האירופי במסגרת סיוע של השוק המשותף לשטחים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4576

ובנס

שמו

משרד החוץ
אירופה 1
דואר נכנס
23-05-1986
תיק מס:

אל: המשרד, נד: 273, מ: פדים
דח: ר, סג: ט, תא: 220586, יח: 1900

לנהל
לנהל
לנהל

שמו/רגיל

אל: אירופה 1

מאת: השגריר פדים

שהי"ח דיימונד
משיחה עם שהי"ח דיימונד (21/5) בקבלת פנים לבנון אנשור הבטח
תרומתו על הפגישה בינו לבין קדומי, תוך מתן המיטות
הידועים: ציינתי בפגישה זו מעלה שאלות נוקבות לגבי התועלת גם
אם נפעיל את השיקולים האובייקטיביים ביותר. פגישה בין הריקה
לצדפת ולתהליך השלום. דיימונד היה בעמדת התגוננות מובהקת. חרף
טל המיעוט שאין בפגישה שום חידוש ושהיא נעדרת במסגרת המגעים
שמקיימת צרפת עם כל הצדדים ושכל מקום, אין מסתתרת מאחוריה
כל כוונה או יוזמה ושאינן ליחס לה שום משמעות או תוצאות
חבלייתיות כלשהן.
באשר הקשיים: סיכם דיימונד הסוגיה בציון שווייטצטרך לפצות אתכם
על כב' השר מסר שברצונו לבקר בישראל אך אינו יודע עדיין
מתי. סופר.

פדי

נפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכ, ממנכ, ר/מרכי, דס, אמן, ממד, ענוג,
אירא

משרד החוץ-מחלקת הקשר
שמו

3981

נכנס

אל: המשרד, נד: 231, מ: פריס
דח: ר, סג: ש, תא: 210586, רח: 1400

שמו/רגיל

אל ארופה 1

מאת השגריר פריס-1910

בהמשך לשלי 227.

בקור קדומי.

העליתי עם בונפוס ענין ביקור קדומי, תוך מתן כל הטענות
וההנמקות נגד קבלתו עי שר החוץ ריימונד.

בונפוס מען שמי שמכיר את קדומי יכול להעיד שהוא הנציג הגרוע
ביותר שיכול להיות לאשפי ושהפגישה עם ריימונד לא הוסיפה דבר
עניני, לא לאשפי ולא לצרפת.

קשה גם לצד הצרפתי לדעת מדוע קדומי ביקש בכלל הפגישה.
הגבתי קשות על כך שאשפי מנצל מפגשים כאלה כדי להוסיף לו
יוקרה ושהצרפתים שיחקו הפעם לידו ללא קבלת תמורה כלשהי מאשפי
בכיוון השלום ומניעת המרור.
בהזדמנות זו סיפר לי בונפוס שבדעת ריימונד לצאת למסע באזורנו
ושבזוא הזמן יתקשר עמי באשר לאפשרות ביקורו בארץ.
הוסיף שהתכנית מרם גובשה ולכן אינו יכול למסור פרטים
קונקרטיים כלשהם.
שלל מכל וכל אפשרות ביקור מידי של ריימונד בדמשק.

חפ: שהח, מנככ, ממנככ, ענוג, אירא, ר/מרכו, ממד, רם, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמים

אל: המשרד, נר: 200, מ: פריס
 רח: מ, סג: ב, תא: 160586, רח: 1730



בלמס/מיד

אל: אירופה 1

רע: ממיי/ערב 2

מאת: השגרירות, פאריס

פגישת שהייה ריימון - קדומי

לפי סייץ (15/5) הבהיר הרציף שביקורו של קדומי נשהתקבל לפי בקשתו לשיחה אצל שהייה ריימון. יישתלב במסגרת המגעים שצופת מקיימת עם כל אלה שהסכסוך במהייה נוגע להם וזאת בהתאם למדיניות המסורתית לקיים רו-שיח עם כולם, ללא יוצא מן הכלל. עוד הבהיר לשהשיחה יצרה הוומנאט לחילופי דעות מועילים על המצב במהייה, לשם תרומה לחיפוש פתרונות לבעיות המעסיקות JSE POSENET איוור זה.

קדומי מצירו הצהיר, שאין שינוי במדיניות צרפת כלפי הבעיה הפלסטינאית. י צרפת תומכת בעניין הפלסטיני, לרבות בזכות העם הפלסטיני להגדרה עצמית. מדיניותה של צרפת - ידידותית ובהירה.

קדומי ציין שקיים עם איש-שיחו חילופי דעות רחבים על המצב JSE POSENET האיוור ועל הסיכויים להסדר הסכסוך הישראלי-ערבי, לרבות על תפקידה החשוב של צרפת בחיפוש אחר הסדר. עוד אמר שהפלסטינים ינמצאים בשערי השלמה JSE POSENET עם הסוריים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אירכ, מעת, הסבדה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס

בלמים

מל: המשרד, נר: 199, מ: פריס
דח: ר, סג: ב, תא: 160586, רח: 1730



בלמס/רגיר

מל: מע"ת

דע: הסברה + אירופה + לע"מ

מאת: עתונות, פאריס

סקירת עתונות 16.5

פגישת קדנמי - דיימון

הביקור של קאדומי ופגישתו עם שה"ח הצרפתי לא רבו לסיקור רב ו/או נרחב. שלושה עתונים בלבד מתייחסים לנושא ועוד מברק של סיי"ץ ממקורות אשי"ף, אשר לא התפרסם בתקשורת.
MOSCOU - צרפת-אשי"ף: המשכיות נ+ צילום חברי משלחת אשי"ף בצאחס מהרציף העתון מציין כי זו פגישה ראשונה של קאדומי מאז פרישת שייסון שכן שה"ח דומא נמנע מלקבלו במשך שנים.

העניין שבביקור קאדומי הוא - שהוא מתקיים לאחר ביקור אבו-עייד ומצביע על המשכיות הקשרים בין אשי"ף לצרפת. המנהיגות הצרפתית הנוכחית כקודמתה רואה באשי"ף בר-שה"ח החייב להיות שותף בכל חיפוש של דרך לפתרון המשבר במזרח... בזמנו, שיראק קיבל בעיריה את נציג אשי"ף בפאריס, איברהים סוס... ואילו ברנאר פונס, מרכזי המפלגה הגוליסטית הודיע בנראה בלהט הבחירות שהוא יבקש לסגור את משרד אשי"ף בפאריס. הייליקראי הכירה לפני יומיים היינמטה"י לסגירת משרד אשי"ף...

LE FIGARO - צרפת-אשי"ף: דימון פוגש את קאדומי (מספר שורות) זו הפעם הראשונה מאז פרישת שייסון מהרציף שקאדומי נפגש עם שה"ח הצרפתי, שכן דומא לא נפגש עמו. לא ציפו להתפתחות דאווית מהמפגש המהווה חלק מהמגעים של שה"ח החדש מאז נכנס לתפקידו. היתה תקופה שידיו עדפאת, שצבא צרפת סייע בחילוץ מביירות שטענו שצרפת מתחזקת מאשי"ף, אלא שקאדומי בטעמו ביקש לתקן רושם זה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

A. F. P. - קאדומי: י'אין שינוי במדיניות צרפת כלפי אש"ף
והבעיות במרה"י. צרפת מכירה בזכות ההגדרה העצמית של
הפלסטינאים...
A. T. J. - אגודת הידידות צרפת-ישראל והייליקראיי מגנות
אתפגישת קאדומי עם שה"ח הצרפתי.
LE MOMENT - מדיניות פאריס הינה ייבהירה וידידותית קובע
קאדומי בתום פגישתו עם ריימון.
פגישה ראשונה מזה שנתיים אף כי הרציף הסביר כי קאדומי התקבל
י'על סמך בקשתו ובי הפגישה י'תואמת מדיניות המגע עם כל
הצדדים הנוגעים במשבר במרה"י ללא העדפה... צרפת תומכת
במאבק הפלסטינאי, בזכות העם הפלסטינאי להגדרה עצמית...
השגריר בהודעה לעיתונות - מעצד המחבל הפוניהסאי, בעיר ננסי,
מזכיר אש"ף ממשיך בפעולות הרצחניות ללא הפסקה חדף
פסדו-דיפלומטיה. לקיים דו-שיח עם קאדומי ואבו-עייד, שהיה
מיוזמי מבח הספורטאים במינכן, יכול דק לעודד את הסרוריוס.

== סא"ט ==

חפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דס, אמן, מעת,
הסברה, אירא, אירב, לעמ

3 ינ 34

חודשו קשרי אש"ף-צדפת - קדומי התקבל לשיחה רשמית

קדומי התקבל לשיחה אצל שר החוץ הצרפתי ■ נציגי הקהילה היהודית מחו ומיטראן השיבו: לא כולם טרוריסטים באש"ף ■ משערים שמטרת חידוש הקשרים - קידום האינטרסים של צרפת במדינות ערב

אש"ף כשל פילוגו, חולשתו וחלקו בפעולות טירור. קאדומי טוען שהשיג סיכויים לאיחוד אש"ף מחוץ. הוא ריווח על מגעים עם סוריה ויוזמה אלזירית לפיוס בין פלגי אש"ף.

התמיכה בפלשתינים. מעריכים, כי ריימו, גוליסט ארוק, מחדש את המדיניות ה"קלאסית" של יחסים עם אש"ף, כדי לקדם אינטרסים צרפתיים במדינות ערב. השלטון הסוציאליסטי צינן את יחסיו עם

עלידי הק.ג.ב. בעון ביקור אצל מסורכיעליה.

אינטרסים צרפתיים המנהיג הפלשתיני הביע תקווה, כי ממשלת הימין תשוב למדיניות

מאת ארנון יסה, 16.5.86
כתב "על המשמר" בצרפת פאריס. - שרי החוץ הצרפתי, ז'אן ברנאר ריימו, קיבל אתמול את מזכיר המחלקה המדינית של אש"ף, פארוק קאדומי, לסיגשה המסמנת את חידוש הקשרים בין צרפת לאש"ף. שנותיים התרפק קאדומי לשווא על דלתות צרפת. אך כקיי דורסי תיארו את הפגישה כשיגורית, במסגרת המגעים המסורתיים עם אש"ף. הצרפתים לא מטרו כל פוים על תוכנה.

ערב קודם, הצדיק הנשיא מיטראן, בשיחה עם הנהגת הקהילה היהודית, את המגעים עם אש"ף, כאמור, כי לא כולם בארגון זה טרוריסטים. היהודים הביאו לו ציטטות מפי קאדומי בזכות הטירור. מיטראן ענה, כי צרפת מקיימת יחסים חשוכים עם מדינות ערב ואינה יכולה להניחם. הם קבלו על התנהגות שרי החוץ ריימו, שבהיותו שגריר במוסקבה, סירב בתוקף לטפל ביהודים צרפתיים שנעצרו

אש"ף מתריע בפריס מפני כוונת ישראל לתקוף המחבלים

פארוק קדומי נפגש עם שר החוץ הצרפתי 16.5.86

ערב בטריפולי על ידי נציג משרד החוץ הלובי. שופרות התעמולה של מצרים נקטו עמדה דו-ערכית כלפי סכנת פרוץ עימות בין סוריה לישראל.

פרטו רדיו. סאות אלזירי החזיר מפני פעולה צבאית ישראלית נגד סוריה. לעומת זאת פרטו רדיו קאהיר נתן להבין כי מצרים תעמוד מהצד אם יתפתח עימות ישראלי-סורי והיא אף תראה בעין יפה את החלשת מעמדה של סוריה

להתריע על כוונות התוקפנות של צה"ל כלפי סוריה - כדי להשיג רווח מדיני אצל שליטי דמשק המסורכים לפי שעה להתפייס עם עראפת.

כינתיים איימה אתמול ילוב, בעלת בריתה של סוריה, לעיין מחדש בחברות כלגה הערבית אם מדינות ערב לא תתחייבנה להושיט סיוע צבאי לסוריה או ללוב אם הן תותקפה על ידי ארה"ב או ישראל. עמדה זו נמסרה לשגרירי מדינות

מאת דן אביר, סופר, דבר לענייני ערבים פארוק קדומי, יו"ר המחלקה המדינית של אש"ף, דן אתמול עם שר החוץ הצרפתי בחששם של המחבלים כי צה"ל קומד לתקוף את בסיסיהם בדרום לבנון. בפגישה התריע קדומי בנוסף לכך על ההכנות שעושה צה"ל לתקוף את סוריה. קדומי נמנה עם ראשי האגף הפרו-סורי באש"ף וכתור שבוה יש לו עניין מיוחד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2464

בכ"מ



אלו פריס, נר: 304, מ: המשרד
דח: ר, סג: ב, תא: 150586, וח: 500

3
4.3

בכמס/רג"כ

אשפ' - צרפת

1. ב "אלקבס" הבינ"ל (נכונות 2) שפגישת אבו אימד עם השד הצרפתי לבסחון פנים (במהלך שהותו בפאריס באפריל) נועדה להגשים אינטרסים משותפים של צרפת ואש"ף, דבר שעשוי להביא בעתיד להכרה צרפתית באשפ' ולמתן מעמד דיפלומטי למשרדו. בתחילת 1983 סוכמה עיסקה דומה בין האני אלחסן לממזרפת אולם זו השתבשה בשל הפילוג בפתח ומאודעות טריפולי העיסקה החדשה מדברת על חילופי מידע בסחוני בין אשפ' לצרפת וצרפת תעביר מידע על רשתות הפירוד שמטרתן לפגוע במנהיגים ובאינטרסים פלס' ובתמורה יימנע אשפ' מביצוע פעולות מכל סוג שהוא בצרפת. כמו-כן יסייע לממזרפת באיתור חוטפיהם ומקום הימצאם של חטופים צרפתיים ויספק מידע על כוונות גופים עוינים לצרפת לבצע פעולות פירוד נגד אינטרסים צרפתיים בכבנון ובמקומות אחרים.

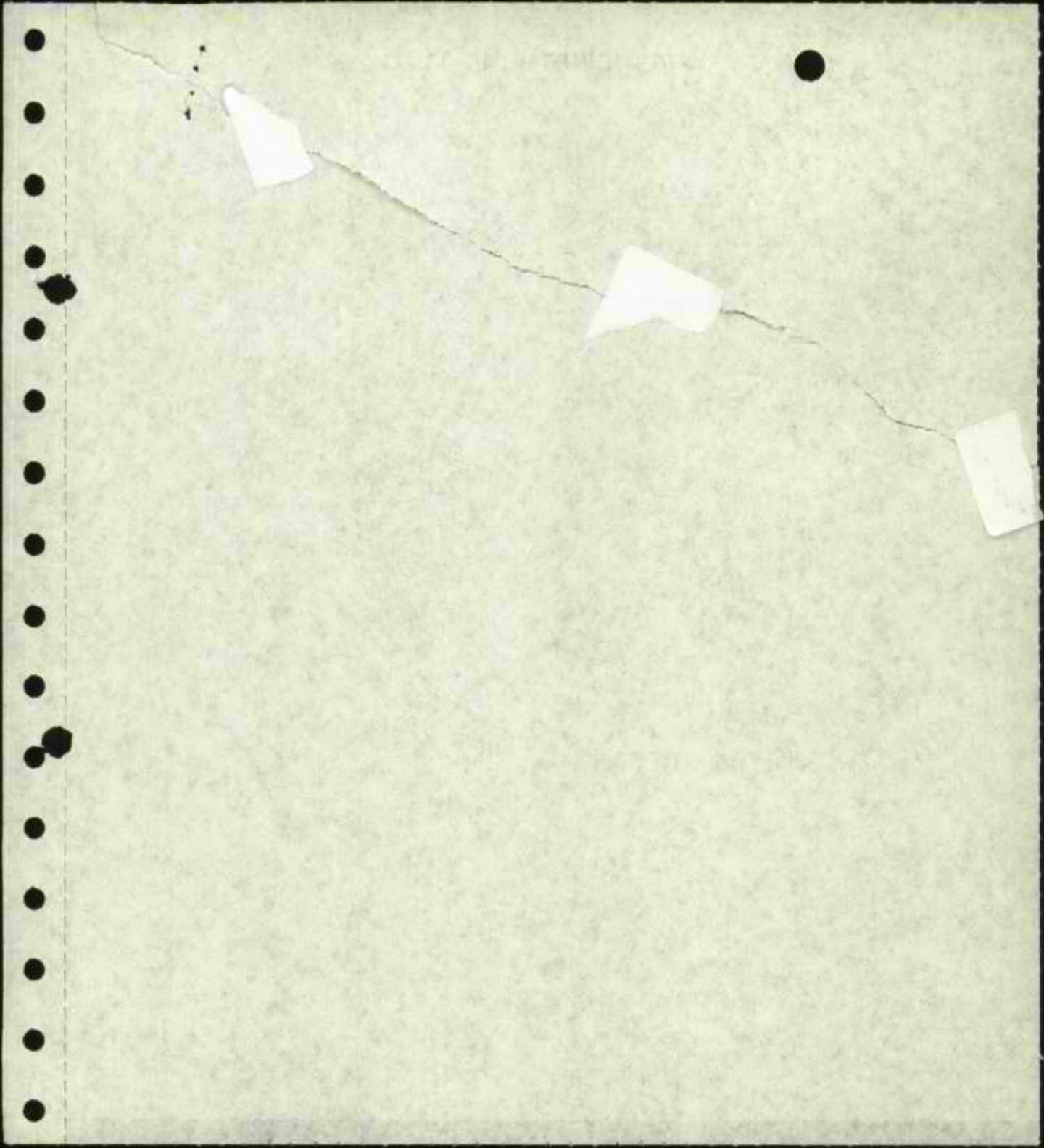
2. העתון מוסיף שממזרפת אירגנה מפגשים בין אבו אימד לכמה אחראים לכבנונים והוא הציג בפני הגופים הכבנונים והצרפתיים את המגמות הפלס' בכבנון.

3. מקורות פלס' מסרו ל "אלקבס" שמטרת מגעי אבו אימד בצרפת הייתה השגת הסכם פלס'-צרפתי שישיב לבעיה הפלס' את התנופה במישור האירופי, תוך נסיון להציב עמוד צרפת כנגד המגמות האמדיקניות ולמנובם הבעיה הפלס'. וחידוש הפעילות הפלס' בכבנון באופן רשמי ובתמיכת צרפת, משום שכבנון היא נקודת המוצא העיקרית לפעילות הפלס' האמיתית.

המרכז/טרנ 2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

קט, הסכרה



משרד החוץ-מחלקת הקשר

אל: המשרד, נר: 177, מ: פריס
 דח: ר, סג: ט, תא: 150586, נח: 1800



שמו/רגיל

אל: אירופה 1 ממ"ד/ערב

רע: תפוצות

מאת: לכנון פריס

צרפת-אשף

זיום 34.3

במסגרת ביקור שטורן הועד הפועל של ה CRIF עם הנשיא מיטראן (14/5) הייתה התייחסות לידעיות על פגישת אבו איאד עם השד לענייני כוחות ופגישת פרוק קדומי עם שה"ח דיימון היום (15/5) מנוח ששטע השגריר מפי אחד המשתתפים טען הנשיא שאין שום חירוש כסגעים בין צרפת לאנשי אש"ף הקיימים מזה תקופתה מה, אין חורר אין לדעתו ליחס לזה חשיבות או משמעות מיוחדת מה גם שאסור להגפס להגרמה לגבי ערך הפגישה עם קדומי ובכך להעניק לה חשיבות יחור ממה שהיא שווה. הנשיא היה החלטי לגבי ערפאת ואמר שהוא סירב ויסרב לקבלו אישית אך הוא יוכל לבוא לבקר בפריס אם ירצה בכך.

מחראן חור וזהסניר עמדנו לגבי אשף כגורם (COMPOSANTE) של חסס הפנחסניני אך לא חורר לא נציגו היחיד מבדיקה שערבנו יוצא שקדומי היה זה שביקש לחדש הקשר עם שה"ח החדש אחרי שה"ח הקודם, רומא לא חורר לא קיבל אותו לשיחה. לפי הסבר שקיבל עמיתי בשגי ארהב כנוון נאמר שרומא עמד בשעתו לקבל לשיחה את קדומי אך התבטאות של האחרון לגבי רעייתו של קלינגהופר ו"ל נחכות הביטוח גרמו לדומא לשנות את דעתו. לבנון

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נציג: שרת, רותם, שבת, מנכ"ל, ממנכ"ל, סמנכ"ל, סגן, דס, יאמן, אירא, אירא